בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופטים רבקה פרידמן – פלדמן, משה בר – עם, עודד שחם

ת"פ 67104-01-20 מדינת ישראל נ' נתניהו ואח' **25 אוקטובר 2022**

המאשימה	**מדינת ישראל**

נגד

הנאשמים	**1. בנימין נתניהו** **2. שאול אלוביץ', ת"ז 042089367** **3. איריס אלוביץ', ת"ז 056381353** **4. ארנון מוזס, ת"ז 051659159**

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד אלון גילדין; עו"ד קרן צבירן –לצטר; עו"ד הדר וינשטיין; עו"ד גל פורה

מטעם הנאשמים: ב"כ נאשם 1 עו"ד עמית חדד; עו"ד נועה מילשטיין
ב"כ נאשם 4 עו"ד יאנה פוגל - סלוצקי

<#1#>

פרוטוקול

פרוטוקול הדיון הוקלט.

העיד: ע"ת 18 יונתן חסון – חקירה נגדית לעו"ד עמית חדד.

הוגשו מוצגים: נ/3019 עד נ/3025 – הודעות העד יונתן חסון – הוגשו לצורך מעקב אחר החקירה הנגדית ולא לאמיתות התוכן.

נ/3026 (שהוא ו- נ/3012 הינם חלקים מאותו מסמך) עד נ/3037.

<#5#>

החלטה

1. הדיון הבא קבוע מחר, 26.10.2022, לסיום עדותו של העד מר יונתן חסון.

2. **בהמשך לדיון שהתקיים ביום 24.10.2022, בכל הנוגע לבקשה להגנה מן הצדק שהוגשה על ידי ב"כ נאשמים 2 ו- 3 עו"ד ז'ק חן, יוכל ב"כ הנאשמים להתייחס בכתב, בתוך שבעה ימים, לשאלה מתי תידון הבקשה להגנה מן הצדק. בהמשך לכך תינתן החלטתנו בבקשות הנוגעות לסדרי הדיון.**

<#4#>

ניתנה היום ל' תשרי תשפ"ג, 25/10/2022 במעמד הנוכחים.

רבקה פרידמן-פלדמן, שופטת	משה בר-עם, שופט	עודד שחם, שופט

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כבוד השופטים רבקה פרידמן – פלדמן, משה בר – עם, עודד שחם

ת"פ 67104-01-20 מדינת ישראל נ' נתניהו ואח' **25 אוקטובר 2022**

תמליל פרוטוקול מוקלט

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: בוקר טוב לכולם. אנחנו ב-ת"פ 67104-01-20, היום ה-25 באוקטובר 2022. מר חסון, בוקר טוב.

מר יונתן חסון: בוקר טוב.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: עורך דין חדד, בוקר טוב.

עו"ד עמית חדד: בוקר אור.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: חקירה נגדית, בבקשה. אתם עובדים היום עם המסך?

עו"ד עמית חדד: כן.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: מה חסון, האזהרה מאתמול לומר את האמת בתוקף עד שאתה מסיים את העדות.

עו"ד עמית חדד: כמובן גם האזהרה לא לדבר עם אחרים.

כבודכם, מטעמי נוחות וכפי שעשינו ביחס לעדים המהותיים עד כה, אני מבקש לתת לכבודכם את ההודעות כדי שכבודם יוכל לעקוב. אנחנו נפנה לחקירות. אני חושב שזה באמת מוצלח יותר.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: ההגשה היא

עו"ד עמית חדד: מטעמי נוחות.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: לא לאמיתות הדברים.

עו"ד עמית חדד: לא. בוודאי שלא.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: בסדר. שזה ייאמר.

עו"ד עמית חדד: כן, כן.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: סימנתם?

עו"ד עמית חדד: כבודכם יראה, יש ארבע הודעות, יש שלוש הודעות שנגבו במהלך החקירה ועוד האחת שנגבתה במה שאנחנו נכנה השלמת החקירה. זאת ההודעה האחרונה מנובמבר 2021.

קריאה: יש ראיון עד.

עו"ד עמית חדד: כן. יש ראיון עד. כמובן הכול לא להעמיס את התוכן, כפי שאמרנו לרבות ראיון העד, למען הסר ספק.

ע"ת 18 מר יונתן חסון, לאחר שהוזהר כדין, בחקירה נגדית לעו"ד עמית חדד

יונתן, בוקר טוב. תאשר לי בבקשה שמבחינתך לפחות בחקירות שלך במשטרה אמרת אמת.

מר יונתן חסון: מאשר.

ש. לא הלכת לשקר, בטח לא בכוונה.

ת. חד משמעית.

ש. הגעת לשם, אמרת את מה שאתה יודע מבחינתך.

ת. אמת.

ש. טוב. ואתה עומד מאחורי הדברים שאמרת במשטרה.

ת. אמת.

ש. אתה גם העדת כאן אתמול בחקירה ראשית, חברתי שאלה אותך שאלות, אתה זוכר את זה?

ת. זוכר.

ש. וגם פה בבית המשפט לא שיקרת, לא התכוונת לשקר, אני מניח.

ת. נכון.

ש. לפני שאני מתחיל אתך מסע ארוך, אני לא יודע אם ארוך אבל הוא לפחות לא יהיה קצר, אני רוצה לקחת כמה דברים שאמרת אתמול, לראות אותך ביחד מה קורה. שוב, אמרת את זה כאן אתמול תחת אזהרה. השופטת הזהירה אותך, אמרה לך שאתה חייב לומר את האמת, את כל האמת ורק את האמת. אתה זוכר את זה. זוכר?

ת. זוכר.

ש. בוא נראה. אני כבר אומר לך שלשיטתך חלק מהדברים שאמרת אתמול לא היו מדויקים בעליל.

ת. לשיטתך.

ש. גם לשיטתך. בוא נראה. אני אומר לך שנטיתי להפריז מאוד בדברים מסוימים ולצערי אני חושב שעשית את זה כי חשבת שזה מחזק את העדות של הדס או תומך בעדות של הדס, ואני אראה, דרך אגב, שזה עובר כחוט השני בגרסה שלך. אנחנו נראה את הראיות. אני מבקש ממך להיות הגון ולהתייחס לראיות ואם טעית, להגיד טעיתי. זה מה שאני מבקש ממך.

ת. מקובל.

ש. בסדר. למשל, בפתיח לחקירה שלך, לעדות הראשית שלך, אתה סיפרת שהייתם קונים, הולכים וקונים שמונה ארגזי שמפניה בקנייה. אני אומר לך שאין דבר כזה. אין רכישה של שמונה ארגזי שמפניה.

ת. אדוני טועה. אני לא אמרתי שאנחנו הולכים וקונים שמונה ארגזים. אמרתי שבדרך כלל יש לנו מצבור של שמונה ארגזים בבית.

ש. אז אין רכישה של שמונה ארגזים.

ת. יכול להיות שש, יכול להיות שמונה, יכול להיות עשר.

ש. כשאתה הולך לחנות וקונה, אתה קונה שש או שמונה או עשר?

ת. אנחנו עושים הזמנה. בדרך כלל אם אני הולך לחנות, אני לוקח

ש. אם אתה עושה הזמנה היא של שש או שמונה או עשר?

ת. משהו כזה. כן.

ש. טוב. נבדוק.

ת. ציינתי גם שרוב הזמנות השמפניות

ש. שש או שמונה ארגזים או בקבוקים

ת. רגע, אדוני, רוב הזמנות השמפניה התבצעו על ידי הדס למעט מקרים בודדים שאני רכשתי מחינאווי.

ש. אוקיי. זאת אומרת, כשאתה אומר שש או שמונה או עשר, אלה ארגזים?

ת. נכון.

ש. בסדר. נבדוק את זה בהמשך, אם יש רכישה של שמונה או עשרה ארגזים. או שישה. נראה. בוא ניקח אירוע למשל שאתה התייחסת למר נתניהו ישירות אתמול. זה מהפרוטוקול הפירטי שלנו כי אין פרוטוקול שלם. מהשוואה נדמה שהוא מדויק, אבל אם אנחנו טועים במילה, אני מבקש את הסליחה מבית המשפט וגם מחבריי. אתה אמרת אתמול, אני מצטט: "פעם נוספת התבקשתי להביא שני ארגזי שמפניות לבית בקיסריה, הגעתי לשם, השומר הכניס אותי, מי שפתח את הדלת זה מר נתניהו, שאלתי אותו איפה לשים, הלכתי לכיוון המטבח ויצאתי". זה מה שאמרת אתמול.

ת. אמת.

ש. אתה עומד מאחורי זה.

ת. עומד.

ש. אתה אמרת אתמול שני ארגזים.

ת. נכון.

ש. אמרת שמר נתניהו פתח את הדלת

ת. אמת.

ש. והצביע לך על המטבח ואתה גם עכשיו עומד מאחורי זה.

ת. עומד.

ש. אתה זוכר את שני הארגזים?

ת. אם אני זוכר אותם?

ש. כן.

ת. כן.

ש. אתה זוכר בזיכרון שני ארגזים?

ת. כן.

ש. כן. אם אני אגיד לך שיש מישהו שאמר שאתה הבאת ארגז אחד ולא שניים?

ת. אני אגיד לך שהוא משקר.

ש. כך תגיד לי.

ת. אמת.

ש. טוב. בסדר. בוא נראה מה אתה סיפרת בחקירה שלך ב-27 בדצמבר 2016, עמוד 77. בוא תמשיך את הסיפור.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אדוני מפנה לתמליל.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> כן.

ככלל, אני אומר עוד משהו שכן חשוב שזה ייאמר. יש לנו חקירה ראשונה בלי תמליל, חקירה שנייה עם תמליל, חקירה שלישית בלי תמליל, חקירה רביעית עם תמליל. למה? ככה.
אתה אומר ככה. אומר לך גיל – גיל זה החוקר שלך, אחד מהם לפחות – "כן, בוא תמשיך את הסיפור. אז היא התקשרה אליך" – הכוונה היא, זו הדס – "אמרה שהגברת רוצה שתביא לה שמפניה. אתה חושב שזה היה בארגז סגור". "כן, נכון". "כן, מה עשית?" ואז אתה אומר: "לקחתי מהבית של פאקר ארגז שמפניה סגור הרמטית. לא שני ארגזים אלא ארגז שמפניה סגור הרמטית. ואז אתה ממשיך את הסיפור שהלכת לבית ראש הממשלה. ארגז אחד. לא שניים. אתה רואה?

ת. אוקיי.

ש. אז לא שיקרת במשטרה.

ת. לא.

ש. הבנתי. אז מה, הזמן עושה את שלו?

ת. לא. אני אומר לך שאני באותו יום לקחתי שני ארגזים ואני נזכר בזה עכשיו כי באותו יום אני הכנסתי. יש להם דלת רשת בכניסה לבית. הלכתי, שמתי ארגז, חזרתי החוצה ולקחתי עוד ארגז שהנחתי בכניסה לבית והנחתי אותו בתוך הבית.

ש. אז את זה אתה זוכר היום.

ת. כן.

ש. אבל לא זכרת במשטרה.

ת. יכול להיות שבמקרה הזה לא זכרתי ספציפית מכיוון שאמרתי לך שאדם שמעולם לא היה בחקירה, ניגש לחקירה פעם ראשונה בחיים שלו ויכול להיות שבפרט אחד כזה של ארגז אחד או שני ארגזים, לא דייקתי.

ש. לא דייקת ועכשיו אתה מדייק.

ת. חד משמעית.

ש. ואם אתה סיפרת בחקירה שלך – את הסיפור עם הרשת למשל לא סיפרת בכלל, אפילו היית מאוד ספציפי. אמרת: נכנסתי לבית, יצאתי משם מה שיותר מהר, אפילו לא שלום, שום דבר.

ת. נכון.

ש. אז זה מתאים לסיפור שהלכת, נכנסת עם ארגז אחד, אחר כך יצאת, רשת

ת. כל הסיפור לוקח בדיוק שלוש דקות.

ש. יקירי, סיפרת במשטרה על ארגז אחד. אתה רואה? כתוב. נכון?

ת. אוקיי.

ש. ולא שיקרת במשטרה. נכון?

ת. נכון.

ש. צריך להניח שב-2016 זכרת יותר טוב מאשר ב-2022. נכון? זו הנחה הגיונית.

ת. עד כמה שאתה אומר, נכון, זו הנחה הגיונית.

ש. יופי. אני אראה לך דרך אגב, זה קורה שוב ושוב מה שאתה אומר עכשיו. זה קורה עוד הפעם. בוא תראה. דרך אגב, אתה יודע מה? עוד משהו שסיפרת בחקירה ולא סיפרת כאן. בחקירה שלך במשטרה אמרת שכשאתה נכנס, נתניהו לא הכיר אותך, לא דיבר איתך, נכנסת, אפילו שלום הוא לא אמר לך. אמרת מילה לא יפה עליו בחקירה ואני לא אחזור עליה כאן. שהוא אפילו שלום לא אמר לך רק הצביע. שאלת אותו, אמרת שיש כאן שמפניה לשרה, ואז הוא הצביע לך על המטבח ובזה זה נגמר. לא החלפתם מילה. היה נראה כאילו הוא לא מכיר אותך.

ת. נכון.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> אני רוצה להבין. אתה דופק על הדלת, פותח לך ראש הממשלה את הדלת?

<u>מר יונתן חסון:</u> חד משמעית.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> בבית ראש הממשלה? לא איש אבטחה?

<u>מר יונתן חסון:</u> איש אבטחה הכניס אותי לחצר הבית.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> אתה נוקש על הדלת, הוא פתח את הדלת?

<u>מר יונתן חסון:</u> כן. איפה שאתה נכנס, פונה ימינה, משם למטבח.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> נכנסת לבית, פונה ימינה, שם המטבח?

<u>מר יונתן חסון:</u> כן.

ש. אתה בטוח?

ת. ב-90 אחוז.

ש. אתה רוצה שנביא לך תמונה של הבית ונראה אם זה נכון מה שאתה אומר?

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> כמה כניסות יש?

<u>מר יונתן חסון:</u> דלת ראשית, אחת. אתה נכנס בשער, יש חצץ, מצד ימין הכניסה לבית, מצד שמאל גראז', מצד שמאל בוטקה, פותח את הדלת, ויטרינה, בריכה, אח מצד שמאל, מטבח מצד ימין.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> ואת זה אתה זוכר מפעם אחת שהיית שם.

<u>מר יונתן חסון:</u> הייתי שם כמה פעמים.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> זה לא בפעם הזאת. הזיכרון שלך הוא לא מהפעם הזאת, כשאתה יודע לבוא לספר – כך כולנו מתרשמים – כאילו מהפעם שבאת עם ארגז.

<u>מר יונתן חסון:</u> אני לא אמרתי שהייתי רק פעם אחת.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> הוא אמר. הוא היה מחכה במטבח.

<u>עו"ד קרן צבירן - לצטר:</u> זה המטבח בבלפור.

<u>מר יונתן חסון:</u> לא. זה במטבח בבלפור. סיפרתי שהייתי עם ג'יימס פאקר ואיאן מוריס והדס בתוך הבית.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אני רק אומר שעכשיו אתה בא ומספר לנו

<u>מר יונתן חסון:</u> אתה שאלת אותי לגבי הזיכרון שלי לגבי הבית. קיבלת תשובה מלאה.

ש. בחקירה אמרת ארגז אחד. עכשיו, בוא תראה. אתה סיפרת אתמול – באופן מפתיע או לא מפתיע – על זה שהגעת לבלפור, וזו הפעם היחידה שנתת לגברת נתניהו ארגז באופן אישי. אתה זוכר? אמרת שני ארגזים באופן אישי. אתה זוכר?

ת. כן.

ש. בוא אני אקריא לך שוב מהתמליל הפיראטי שלנו: "לגברת נתניהו פעם אחת בבלפור, אני מסרתי ישירות. היא חיכתה לי ברחוב. שאלתי אותה איך היא תסחוב את זה, והיא אמרה לי שהיא תסתדר. שני ארגזי שמפניות". כך אמרת.

ת. אוקיי.

ש. אתה זוכר את זה? מה שאמרת כאן בבית המשפט הוא אמת לשיטתך?

ת. כן.

ש. אז אתה זוכר שאלו היו שני ארגזים?

ת. כן, אני זוכר שהיו שני ארגזים.

ש. אתה מהסס. לוקח לך זמן עד שאתה עונה. אתה זוכר שני ארגזים? כן או לא? אם לא, אז תגיד לא זוכר.

ת. או ארגז אחד או שני ארגזים. חד משמעית.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> עורך דין חדד.

<u>מר יונתן חסון:</u> אני לא יכול לזכור אלף נסיעות שנסעתי, כל ארגז כמה היה. או ארגז אחד או שניים.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> יקירי, אין אלף נסיעות כי גם לשיטתך

<u>מר יונתן חסון:</u> לשיטתך אין אלף נסיעות.

ש. לשיטתך. אתה אתמול העדת כאן. השופט בר עם שאל אותך. הוא ביקש ממך לדייק כמה נסיעות ואתה סיפרת בחקירה

ת. יפה, סיפרתי פעם אחת 20 נסיעות לבד. פעם אחת עוד 20 ביקורים בבית ינאי ועוד 25 ביקורים. אל תתחיל איתי. עוד 25 ביקורים שאני בא עם מר ארנון מילצ'ן ועם פאקר. אתה מדבר על איזה 60 ביקורים. אני לא יכול לזכור כל ביקור, כמה ארגזים היו לי.

ש. אל תתחיל איתי?

__כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:__ מר חסון

__עו"ד עמית חדד:__ הייתי בטוח שאני בבית משפט. לא ברחוב עם בריון קשקשים.

__כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:__ עורך דין חדד, מר חסון, להוריד את הטונים. תירגע. שואלים אותך שאלות, רוצים לדעת מה אמרת פה, מה אמרת בחקירות במשטרה, לא יודעת מה אתה זוכר, לא זוכר שאמרת אבל תוריד את הטונים. אנחנו לא במתקפה ולא במגננה. בסדר? אנחנו מנסים לברר את הפרטים.

__מר יונתן חסון:__ אני מתנצל.

__כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:__ אנחנו רוצים לברר את הפרטים, לראות אם יש אי התאמות, מה הן ולמה הן. להירגע. אתה יכול לשתות מים, אם אתה רוצה, או להישאר בישיבה.

__עו"ד עמית חדד:__ עכשיו אתה אומר שיכול להיות שזה ארגז אחד?

__מר יונתן חסון:__ או אחד או שניים.

ש. או אחד או שניים.

ת. כן.

ש. אז למה כאן בעדות שלך בבית המשפט אמרת שני ארגזים ולא אמרת לחברתי אחד או שניים?

ת. לא יודע.

ש. לא יודע? טוב. בוא תראה. אתה זוכר אותה מרימה שני ארגזים, את הגברת נתניהו? כי היה לך סיפור. תראה, הסיפור שלך כאן בעדות הוא סיפור שלם. כי ארגז אחד, כל בקבוק הוא 750

מיליליטר, כך אני מבין, בחשבון פשוט זה 4 קילוגרם. זה לא הרבה, אדם יכול להרים, אבל שני ארגזים, זה כבר דבר שהוא כבד, לא כל אדם יכול להרים ולכן אתה מספר ש"היא חיכתה לי ברחוב, שאלתי אותה איך היא תסחוב את זה, והיא אמרה לי שהיא תסתדר". שני ארזים. זאת אומרת, היה לך הגיון בסיפור של שני ארגזים. לא אחד או שניים כי אחד לא צריך לשאול איך הוא יסחוב, זה 4 קילו. 4 קילו, זה קל. היה לך סיפור. סיפרת כאן סיפור לבית המשפט עם צבע. אז היה ארגז אחד או שניים?

ת. בוא נתחיל מזה שאתה החלטת שארגז אחד שוקל 4 קילו. ארגז אחד הוא ארגז כבד. תבדוק את המשקל שלו.

ש. זה לא אני. זה 750 מיליליטר כפול 6 בקבוקים

ת. איך החלטת ש-750 מיליליטר שווה למשקל?

ש. סליחה, זה אני לא יודע. אתה צודק.

ת. כי גם יש זכוכית. זכוכית כבדה. אני אבדוק לך כמה זה שוקל.

ש. בסדר. תבדוק.

כב' השופט מ' בר עם: אולי גם לארגז יש משקל. זה ארגז מעץ?

מר יונתן חסון: זה לא ארגז מעץ. זה ארגז מקרטון.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: כל ארגז שוקל יותר מ-4 קילו.

מר יונתן חסון: ברור. יותר מ-4 קילו.

עו"ד עמית חדד: כמה יותר מ-4 קילו?

מר יונתן חסון: אני לא יודע. לא באתי עם משקל.

ש. כשאתה אומר איך היא תסתדר, התכוונת איך היא תסתדר עם ארגז אחד, איך היא תרים אותו?

ת. מבחינת המשקל.

ש. אז לא עם שני ארגזים.

ת. יכול להיות שהיה אחד, יכול להיות גם שניים.

ש. יש לך זיכרון - - -

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: הוא ענה כבר שלוש פעמים.

עו"ד עמית חדד: יש לך זיכרון של הגברת נתניהו סוחבת שני ארגזים?

מר יונתן חסון: אני לא ראיתי אותה סוחבת כי אני הבאתי את זה לשם, היא אמרה שהיא תסתדר, אני נסעתי.

ש. ולא ראית אם היא הרימה,, אם היא עשתה, אם היא נשארה עם זה ברחוב?

ת. לא. היא אמרה לי שלום, תודה, אני אסתדר. ואני נסעתי.

ש. זאת אומרת, רק שנבין את הסיטואציה המאוד משונה שאתה מתאר ואולי לא כל כך הגיונית. אתם נמצאים ברחוב בבלפור. אתה מניח את הארגזים על הרצפה?

ת. אני נכנס

ש. לאיפה?

ת. לרחוב בלפור, בשער האחורי. לא כשנכנסים מרחוב עזה.

ש. זה לא משנה מאיזה רחוב אתה נכנס. הכניסה לבית ראש הממשלה היא אותו רחוב.

ת. יש שלוש כניסות.

ש. זה לא משנה אם יש שלוש כניסות. בסוף, לכניסה לבית, זה רחוב אחד.

ת. לא. יש כניסה ואז פונים ימינה.

ש. אז או שאתה נכנס ופונה ימינה או שאתה נכנס ופונה שמאלה או שאתה ממשיך ישר. שלוש כניסות. תאמין לי, אני מכיר היטב.

ת. יפה.

ש. השאלה היא, ברחוב ממנו נכנסים לבית ראש הממשלה

ת. נכון. נכנס, עובר את המחסום. הגברת נתניהו מחכה לי.

ש. בדקו אותך כמובן בכניסה.

ת. חד משמעית.

ש. אפשר להיכנס בלי בדיקה?

ת. לא. אני לא מכיר.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אתם מדברים על המחסום של הרחוב, שחוסם את הכביש.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> כן. שם יש מישהו שבודק שאתה מופיע.

<u>מר יונתן חסון:</u> בודק את תעודת הזהות שלי, בודק את המספר של האוטו. הכול. נכנס. הגברת נתניהו נמצאת שם.

ש. איפה שם, ברחוב?

ת. ברחוב. כן. יוצא החוצה, מוציא ארגז או שניים.

ש. לרצפה?

ת. כן. מביא לה את זה. אני שואל אותה אם היא תסתדר.

ש. מה זה מביא לה? אתה מניח על הרצפה?

ת. כן. אני לא נותן לה את זה לידיים.

ש. הבנתי. אתה מניח את זה על הרצפה ברחוב.

ת. כן.

ש. הבנתי. אתה יודע שיש דיירים שגרים ברחוב הזה.

ת. נכון. גם חניה שם, בשוקן.

ש. יש גם חניה בשוקן. נכון. בחקירה שלך במשטרה סיפרת כמובן על ארגז אחד. לא אחד או שניים. בוא אני אראה לך. ב-27 בדצמבר 2016, עמוד 70: "למעט מקרה אחד ספציפי שהגברת יצאה, יצאה מהבית אל הרחוב והיא לקחה ממני" ואז תראה מה אתה אומר: "ארגז שמפניה אחד". בלי ההכפלה שהייתה כאן בעדות הראשית שלך.

ת. אוקיי.

ש. לא שיקרת במשטרה לשיטתך.

ת. לא.

ש. אז אם אמרת שם אחד, אז זה אחד?

ת. אם אמרתי שם אחד, זה אחד.

ש. דרך אגב, יש עוד מקרה שבו אתה מכפיל את כמות הארגזים וזה ביום ההולדת שהיה בדצמבר 2016, שם אתה סיפרת שהבאת שני ארגזים והדס קליין דווקא אומרת ארגז אחד.

ת. אוקיי. היא יכולה להגיד מה שהיא רוצה.

ש. הדס משקרת?

ת. אין לי מושג מה היא אמרה, הדס.

ש. אני אגיד לך. אני אראה לך.

ת. תראה לי.

ש. חוזר למשל עורך דין גילדין על הדברים שלה. יש הרבה מקומות ואני לא רוצה להתעכב. אם אתה זוכר את השבוע שאתם טענתם שניתנו שם כמה פעמים בכמה הזדמנויות שמפניות. אומר אדון גילדין בפרוטוקול בעמוד 16,456, שורות 14 עד 17: "טוב, סיפרת בבית המשפט אתמול על שבוע של יום ההולדת וסיפרת 4 ביום ראשון, 6 ביום שלישי"– שזה 6 ולא 12 כמו שאתה מספר בחקירה שלך

ת. זה מה שהיא אומרת?

ש. כן. "4 ביום שישי. את סיפרת בבית המשפט שהייתם נותנים בדרך כלל ארגז" ואז אומרת הדס: "נכון". היא גם אומרת את זה בחקירה שלה, על שישה.

ת. הדס הייתה ביום הולדת?

ש. אני לא יודע. הדס הייתה ביום ההולדת?

ת. היא לא הייתה.

ש. היא לא הייתה. טוב. אתה זוכר את זה?

ת. כן.

ש. ואם הדס לא נמצאת, היא לא יודעת מה קורה? כי אתה סיפרת שכל אדבר אתה מעדכן אותה, אתה אומר לה מראש מה קורה, כל דבר שאתה נותן. אם היא לא נמצאת הדס, היא לא יודעת?
ת. יכול להיות שהיא התבלבלה.
ש. התבלבלה.
__עו"ד אלון גילדין:__ הערה. קודם חברי שאל אם הוא זוכר. בפרוטוקול לא רואים שהעד הנהן.
__עו"ד עמית חדד:__ הנהן או לא הנהן. הנהן לשאלה שלי.
__עו"ד קרן צבירן - לצטר:__ הנהן שהיא לא הייתה ביום ההולדת. שהוא זוכר שהיא לא הייתה ביום ההולדת.
__עו"ד עמית חדד:__ דרך אגב, זה גם מתאים, העובדה שהבאת ארגז אחד, למה שהדס אומרת בחקירה שלה. היא אומרת שלרוב מדובר בארגז של שישה בקבוקים. זאת החקירה מה-5 בדצמבר 2016. כך היא אומרת.
__כב' השופט מ' בר עם:__ אומרת את זה ביחס לארגזים?
__עו"ד עמית חדד:__ ביחס כללי.
__כב' השופט מ' בר עם:__ זה בהקשר.
__מר יונתן חסון:__ לא הבנתי. ארגז מכיל שישה בקבוקים.
__עו"ד עמית חדד:__ זה אנחנו יודעים. ארגז מכיל שישה בקבוקים. יונתן, תאשר לי שבחלק מהמקרים לא רק שלא הובאו שני ארגזים אלא אפילו ארגז אחד לא הובא במתנה אלא בקבוקים. כמות מסוימת של בקבוקים – שלושה למשל.
ת. מאשר.
ש. דרך אגב, אתה גם אמרת בחקירה שלך שמקסימום היו 12 בקבוקים.
ת. נכון.
ש. דרך אגב, כשאתם מביאים בקבוקים, לא מעט פעמים זה אגב ארוחת ערב, כמו שסיפרת, נכון?

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אתה צריך לענות. לא להנהן.

מר יונתן חסון: לא שמעתי את השאלה שלך.

עו"ד עמית חדד: שמעת והנהנת עם הראש. הכול בסדר. אני אומר שהרבה פעמים אתם מגיעים עם בקבוקים, זה גם אגב ארוחת ערב. יש ארוחה, מגיעה שפית.

ת. נכון.

ש. אז הבקבוקים הם גם לצריכה בארוחת הערב, נכון? לפחות חלקם.

ת. נכון.

ש. ואתה לא יודע, אתה לא נמצא בארוחת הערב, אתה נמצא – אמרת – רוב הפעמים ברכב. כך סיפרת.

ת. נכון.

ש. ונראה לי שהשתמשת בביטוי 90 אחוז-10 אחוזים אבל אני לא בטוח.

ת. במה?

ש. 90 אחוז ברכב, 10 אחוזים לא ברכב. במטבח.

ת. כשאלה ביקורים בבלפור או בקיסריה.

ש. כן. אז אתה כמובן, מטבע הדברים, לא רואה מי שותה מה.

ת. לא.

ש. נתחיל בכמה שאלות כלליות קצת להבין בדיוק מה אתה עושה, איפה אתה נמצא, אני חושב שזה חשוב להבין את העבודה שלך אצל מילצ'ן ופאקר כדי להבין גם את הפרספקטיבה שלך ואחר כך נצלול לכל מיני סוגיות שקשורות גם לעבודה שלך וגם כמובן לעניינים שניסית להעיד עליהם אתמול. אתה מתחיל לעבוד אצל ארנון מילצ'ן בשנת 2011.

ת. נכון.

ש. הדס קליין הכירה את אבא שלך ואז שכרה את שירותיו כגנן עבור מילצ'ן. נכון?

ת. הכירה את אבא שלי?

ש. אני שואל אותך.
ת. לא.
ש. אבל אבא שלך נתן שירותי גינון למילצ'ן.
ת. נכון.
ש. ואז אתה מסייע לאבא שלך בעבודה אצל מילצ'ן. נכון?
ת. נכון.
ש. ובשלב מסוים, כנראה בעקבות, לא כנראה אלא בעקבות העבודה שלך כעוזר לאבא שלך בגינון אצל מילצ'ן, הם מציעים לך לעבוד כנהג של מילצ'ן כשהוא מגיע לביקורים בישראל.
ת. כשהוא קונה רכב.
ש. כשהוא קונה רכב.
ת. לפני כן הוא השתמש במוניות.
ש. אין בעיה. ועדיין מה שאמרתי הוא נכון.
ת. כן.
ש. ובשלב הזה לא היית מקבל שכר קבוע. נכון?
ת. באיזה שלב?
ש. בשלב שבו אתה מתחיל לעבוד, אלא אתה מקבל שכר לפי העבודה שביצעת.
ת. כשהתחלתי לעבוד אצל ארנון?
ש. כן.
ת. נכון.
ש. חוקרי המשטרה לא התעכבו אתך בנושא הזה, הם גם לא ביקשו שתיתן להם להבין את מסגרת ההעסקה שלך. לא מסרת להם תלושי שכר שלך, לא ממילצ'ן לא מפאקר. נכון? לחוקרי המשטרה.
ת. נכון. גם לא התבקשתי.

ש. אמרתי. לא התבקשת ולא מסרת. הדס קליין הייתה למעשה הבוסית שלך, נכון?

ת. כן.

ש. היא אחראית עליך. היא אומרת לך מה לעשות, איפה להיות.

ת. נכון.

ש. אני מניח שהרבה מהעבודה שלך זה באמצעות שיחות טלפון והתכתבויות עם הדס ויתר העובדים של מילצ'ן ופאקר.

ת. כמו כל עבודה רגילה.

ש. התשובה היא נכון.

ת. נכון.

ש. מטבע הדברים אתם מתכתבים אחד עם השנייה. נכון?

ת. נכון.

ש. ואפילו הדס סיפרה שהייתה לכם קבוצת וואטסאפ של העבודה. זה נכון? או קבוצות אפילו, ברבים.

ת. נכון.

ש. אתה זוכר מי היה חבר באותן קבוצות?

ת. אני, הדס וכנראה כל אב בית שהיה באותה תקופה.

ש. נדבר עוד באבות הבית. גם עם שני?

ת. בבית של פאקר. לא אצל מילצ'ן.

ש. אתה זוכר איך קראו לקבוצות?

ת. לא.

ש. והמשכתם לעבוד בשיטת חבר מביא חבר שכזה. למשל הדס הביאה אותך, אתה הבאת את שני קוסקס לעבוד כאחראית על הבתים של פאקר בישראל, נכון?

ת. נכון.

ש. אם בית. משהו כזה.

ת. כן. אפרופו שני, אנחנו עשינו ראיונות עבודה. אני לא העברתי. אני הבאתי.

ש. אין לי בעיה. נפוטיזם לא חלק מהמשפט. זה לא מעניין.

ת. אוקיי. רק להעמיד דברים על דיוקם.

ש. אתה ושני חברים טובים מבית הספר. נכון? בוא נשים דברים על דיוקם.

ת. נכון.

ש. עם מי היה הריאיון של שני? אתה אומר שהיו ראיונות. עם הדס?

ת. עם הדס ועם איאן מוריס.

ש. הבנתי. הדס ידעה ששני היא חברה שלך טובה מבית הספר?

ת. כן.

ש. בסדר. זה לא חבר מביא חבר. זה משהו אחר כנראה. אני מניח שגם עם שני אתה שוחחת רבות. התכתבת איתה בקשר לעבודה אצל פאקר.

ת. נכון.

ש. ברור. נכון.

ת. כן.

ש. זה היה ב-וואטסאפ? סמס? מיילים? איך אתם מתכתבים ביניכם? או גם וגם וגם.

ת. כנראה גם וגם וגם וגם וגם.

ש. הבנתי. אני מניח שחלק מהמשימות שהדס מבקשת ממך לעשות זה ב-סמס, זה ב-וואטסאפ, מטבע הדברים.

ת. גם במייל.

ש. כמה טלפונים ניידים היו לך בתקופה שעבדת אצל מילצ'ן ופאקר? אני מדבר על 2011-2016.

ת. שניים. שלוש. עד היום. כאילו, עד היום אני מדבר.

ש. עד היום.

ת. אני לא מחליף טלפונים מהר.

ש. אז המספר שלך הוא המספר שיש לך היום.

ת. נכון.

ש. לא היה לך מקום עבודה פיזי, נכון?

ת. מה זאת אומרת?

ש. אין לך משרד.

ת. לא. אז לא היה לי.

ש. אנחנו מדברים על אז.

ת. נכון.

ש. לכן התפקיד שלך הרבה פעמים בדרכים או אצל הדס שאתם נפגשים או בבית של פאקר או בבית של מילצ'ן או בשליחויות.

ת. נכון.

ש. בלי קשר כמובן לנתניהו. היו המון דברים אחרים.

ת. נכון.

ש. גם כל ההתכתבויות בנושא הזה, כל השיח בנושא הזה, היה גם, כמו שאמרת, במיילים, בהודעות, ב-וואטסאפים, ב-סמסים.

<u>**כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:**</u> מה זה בנושא הזה?

<u>**עו"ד עמית חדד:**</u> בעבודה שלו, של כל המשימות שהוא צריך לבצע.

<u>**מר יונתן חסון:**</u> כן.

ש. מה הייתה כתובת המייל שלך? אתה יודע מה, לא מעניין אותי הכתובת עצמה אבל יש כתובת מייל קבועה?

ת. כן.

ש. היא כתובת שהיא ב-ג'ימייל או כתובת של אתר מילצ'ן או של פאקר?

ת. לא. זאת כתובת פרטית שלי. אבל אני מבין לאן אתה חותר. אצל פאקר הייתה כתובת שיצאה מ-CPH לכל עובד אבל לא השתמשתי בכתובתה הזאת בחיים שלי.
ש. אבל כן השתמשת באימייל הפרטי שלך.
ת. כן.
ש. ואני מניח שהייתה לך גישה לאימייל גם מהטלפון הנייד שלך.
ת. נכון.
ש. אתה סיפרת בחקירה שלך מיום ה-27 בדצמבר 2016 עמודים 42-43, את הדברים הבאים על אופי העבודה שלך אצל מילצ'ן. בוא ננסה טיפה להבין יותר. שואל אותך גיל ריכלין: "איך העבודה? איך העבודה שלו בארץ, מה אתה עושה בדיוק"? ואז אתה שואל: "אצל ארנון?" ואתה אומר: "תראה, קודם כל עם שניהם באופן קבוע, כאילו להיות על הפיי רול של שניהם התחלתי לפני שנתיים". אני עוצר רגע. כלומר, אתה מתחיל לעבוד באופן קבוע אצל שניהם שנתיים לפני החקירה. החקירה היא ב-27 בדצמבר. כלומר, בסוף 2014.
ת. כן.
ש. זאת אומרת, בסוף שנת 2014 אתה מתחיל לעבוד באופן קבוע אצל מילצ'ן ופאקר. נכון? אתה עושה כן עם הראש אבל צריך כן למיקרופון.
ת. כן.
ש. יופי. אני ממשיך. "אבל את הרומן עם ארנון, זה כבר שש שנים. לפני זה פשוט הייתי עובד רק כשכאילו היה מגיע לארץ". מה שאתה אומר כאן, הוא נכון.
ת. נכון.
ש. כשהוא לא מגיע, מה אתה עושה? אתה אומר: "או שאני עובד בחברה של אבא שלי בגינון, או שהרבה פעמים ניסיתי את חיי בתור סטודנט". אומר לך גיל: "אוקיי". "אבל שלוש פעמים בחודש הדס הייתה מוציאה אותי לאיזה יום או שהיו מגיעים אורחים, אני צריך לטפל בהם". אז אומר לך החוקר: "אוקיי, אז אמרת שזה כבר לא מתאים לך". ואתה אומר: "כן, התחלתי כבר לעבוד בחברת

תיווך והגשתי מכתב התפטרות". הוא שואל אותך: "למי הגשת, לארנון"? ואתה אומר: "הדס הגישה את זה". ואז הוא אומר לך "כן". "ואז הוא החליט שהוא רוצה שאני אשאר, הציע לי סכום מעליב – כתוב, הנחקר צוחק, כלומר, אתה צחקת – אמרתי להם שלא, תודה ונישאר חברים. ואז עלה הרעיון שהוא מחלק אותי בין פאקר אליו". מה שאמרתי כאן הוא נכון?

ת. נכון.

ש. בוא ננסה טיפה להבין. לפי מה שאתה מספר כאן, בהתחלה עבדת כנהג של מילצ'ן רק כשהוא היה נמצא בישראל. נכון?

ת. נכון.

ש. וזה היה מ-2011. מתי ב-2011, אתה לא זוכר אבל ב-2011.

ת. קיץ 2011.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> השאלה כמה דרוש הרקע הזה.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> זה חשוב.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> בסדר, אבל אדוני נתקדם.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> בסדר. אני מתקדם. אלה גם לא הרבה שאלות.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> לא הרבה עם לא הרבה, מצטבר.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> השיח על ה-הרבה או לא הרבה, הוא יותר מהשאלות.

סיפרת כשמילצ'ן לא היה בישראל, אתה עבדת בעבודות אחרות אצל אבא שלך בגננות או שניסית את חייך בתור סטודנט. לא רצית כנראה להתמיד בתור סטודנט. לא סיימת את הלימודים. נכון?

<u>מר יונתן חסון:</u> נכון.

ש. סיפרת אפילו שניסית ללמוד משהו שנקרא פרחי באך, שלמדתי שזה סוג של טיפול אלטרנטיבי.

ת. נכון.

ש. וגם את זה לא השלמת.

ת. דווקא השלמתי.

ש. השלמת. אוקיי. אתה עוסק בזה?

ת. לא.

ש. בזמן הזה שאתה סטודנט/קצת בתיווך, אתה עובד כנהג של ארנון כשהוא נמצא בישראל.

ת. וגם כשהוא לא נמצא.

ש. תכף נדבר על לא נמצא. אל תדאג. עוד רגע אני מגיע לזה כי התייחסת לזה ושאלתי אותך. אנחנו יודעים שזה לא סוד, זה באמת לא סוד כי יש לנו את הכניסות והיציאות של ארנון, אנחנו יודעים שברוב המוחלט של השנה הוא לא כאן. הוא נמצא בכל שנה בערך חודשיים וחצי-שלושה.

ת. משהו כזה.

ש. לא. לא משהו כזה. זה משהו כזה בדיוק. אנחנו רואים. יש לנו את הפירוט.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> בסדר. הוא עונה.

<u>מר יונתן חסון:</u> אני לא רושם בנתב"ג את הימים שלו.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אין בעיה. כשהוא לא נמצא, אמרת שהדס הייתה לפעמים מדברת איתך, היו אורחים שמגיעים למילצ'ן, נכון?

ת. נכון.

ש. הם היו משתכנים בבית ינאי? ישנים בבית ינאי? אתה זוכר?

ת. בתקופה הזאת, לא.

ש. אתה יודע מי מימן את האירוח שלהם? אני מבין שאתה היית מסיע אותם בארץ.

ת. נכון.

ש. אתה יודע מי מימן? זאת אומרת, לפחות את ההסעה שלהם בארץ, אני מבין שארנון מימן. את שאר האירוח שלהם, ארוחות, שתייה, דברים כאלה, אתה יודע מה קרה? יש לך מושג?

ת. אני יכול להניח שארנון, כמו שהוא מארח את כל האורחים שלו. אבל זאת הנחה.

ש. ואז הם היו באים גם לאירוח בבית ינאי. אני מניח. גם כשהוא לא נמצא. גם אם לא היו ישנים שם, אבל הם היו שם גם. אני מניח.
ת. בתקופה הזאת, אני לא זוכר שהיו.
ש. מה זה בתקופה הזאת?
ת. שאתה מדבר, על לפני שהתחלתי לעבוד קבוע.
ש. עד סוף 2014 אתה לא זוכר שאנשים הגיעו לבית ינאי?
ת. כן.
ש. אתה לא זוכר. בטוח.
ת. כן.
ש. מי אלה האורחים האלה שהגיעו, שטיילת איתם בארץ, שהסעת אותם?
ת. לא יודע. אני לא יכול להגיד לך. יכול להיות שזה בנקאי חבר שלו שהגיע או איזשהו מכר של המשפחה.
ש. אתה מדבר על כמה פעמים בחודש.
ת. לא.
ש. אתה לא זוכר שום דבר? כלום?
ת. אתה הולך ומכליל את זה שכל הפעמים שיצאתי, כמה פעמים בחודש, אלה מבקרים שהגיעו. לא. היו שליחויות, היו סידורים, היו אלף ואחד דברים.
ש. אז כמה אורחים הגיעו?
ת. אני לא זוכר.
ש. לא זוכר. טוב. יכול להיות שהם כן ישנו בבית ינאי? לפחות חלקם. אתה לא זוכר?
ת. יכול להיות אבל בוא תקשיב, באותה תקופה אני לא אחראי על הבית. אני רק נהג. יכול להיות שישנו ואני לא יודע.

ש. אתה יודע מה, בוא נלך קדימה עם מה שאתה אומר. בתקופה הזאת, אין לך מפתחות לנכסים של ארנון מטבע הדברים, אתה רק נהג.
ת. לא. נכון. רק למכונית שלו.
ש. אתה לא יודע מה הקוד של האזעקה לבית של ארנון, מטבע הדברים.
ת. לא.
ש. בתקופה הזאת. לא, כלומר, מה שאני אומר זה נכון.
ת. כן.
ש. ואתה מביא את ארנון לפגישות שונות אבל אתה לא נכנס איתו לפגישות. נכון?
ת. נכון.
ש. בשלב מסוים זה כבר לא מוצא חן בעיניך. נכון? השנים חולפות ואתה רוצה עבודה קבועה.
ת. נכון.
ש. אתה מכנה את זה בחקירה שלך קביעות אבל הכוונה היא עבודה קבועה, נכון? הכוונה היא שאתה רוצה לקבל שכר בכל חודש ולא רק שארנון מגיע.
ת. נכון.
ש. זאת לא קביעות אלא זאת פשוט עבודה קבועה. זה מה שרצית.
ת. כן. ההתייחסות שם של הקביעות זה מכיוון שיצאתי כמה פעמים בחודש, זה מפריע לי לעסוק בעובדה אחרת בצורה מלאה.
ש. פשוט עניין של טרמינולוגיה. אתה אמרת לנו שאתה רוצה קביעות. יש מושג של קביעות שאנחנו מכירים. הכוונה כאן לעבודה קבועה.
ת. כן.
ש. שאתה רוצה שכר מדי חודש.
ת. חד משמעית.
ש. בין אם ארנון פה ובין אם הוא לא פה.

ת. נכון.

ש. זה היה בסוף 2014. נכון?

ת. כן.

ש. בהתחלה ארנון לא הסכים, אז הגשתם מכתב התפטרות דרך הדס. נכון?

ת. נכון.

ש. כי היא הבוסית שלך ולכן טבעי שתיתן לה את המכתב.

ת. אני לא שולח באותה תקופה מיילים באופן אישי לארנון.

ש. בהתחלה מציעים לך שכר מגוחך, ראינו, ואחר כך עולה הרעיון שאולי תעבוד במשותף עבור ארנון ועבור מר פאקר.

ת. נכון.

ש. ואז אנחנו רואים שבערך בחודש יולי 2015, בעצם אז מתחילה העבודה, לפחות ממה שאנחנו רואים מהנתונים, עבודה משותפת שאתה מקבל שכר משניהם. זה רק ביולי 2015. לפחות זה מה שאנחנו רואים מהכרטסות.

ת. אוקיי.

ש. זה נשמע לך הגיוני?

ת. סוף 2014?

ש. סוף 2014, אני מבין שיש את השיח ביניכם. מה שאני רואה בכרטסות, פשוט נתנו לי את הנהלת החשבונות, גם של מילצ'ן וגם של פאקר, אני יכול לראות שאתה מקבל כבר כמה עשרות אלפי שקלים מכל אחד מהם. אני לא רוצה כמובן לנקוט בכמה כדי לא לפגוע לך בפרטיות

ת. גם לנקוט בכמה עשרות אלפי שקלים, זה לנקוט בכמה. תחליט, אתה אומר או לא אומר?

ש. אני לא אומר. חבל על הזמן. אתה מקבל שכר גם ממילצ'ן וגם מפאקר, באופן זהה, לפי מה שאני רואה. כלומר, כל אחד מהם משלם לך סכום זהה.

ת. אמת.

ש. אני רואה את זה מיולי 2015. זה מסתדר לך בתאריכים?

ת. לא. זה נשמע לי הרבה אחרי.

ש. אתה חושב שזה היה כמה חודשים לפני כן.

ת. לא.

ש. זה לא יכול להיות הרבה אחרי. 2014, כל הסאגה שדיברנו עליה עכשיו, להתפטר או לא להתפטר וכולי.

ת. נכון, אבל אתה קופץ ליוני 2015.

ש. אני לא הייתי שם. אני לא קופץ לשום מקום. אני מסתכל על הנתונים ואני רואה מתי יש הוצאה של כסף, משכורת לך. זה מה שאני רואה.

ת. אוקיי.

ש. אני שואל אותך. אני לא יודע, אולי לפני כן היה משהו, הסדר אחר. אני לא יודע. אני שואל אותך. אני לא קובע.

ת. לפי מה שאתה אומר, זה נראה מאוחר מדי.

ש. אתה זוכר להגיד לנו מתי, בין סוף 2014 ל-2015?

ת. אני זוכר שזה היה הליך די מהיר.

ש. חודש, חודשיים?

ת. מרגע שהתפטרתי והחזירו אותי לעבוד, כן, עניין של חודשיים, גג שלושה.

__**כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:**__ עורך דין חדד, אני רוצה לברר עם אדוני משהו לגבי החקירה הזאת. (לעד) אתה יכול לצאת לרגע החוצה?

(העד יוצא מהאולם).

__**כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:**__ עורך דין חדד, אני מקשיבה ומקשיבה ולא מצליחה להבין לאן זה הולך ולמה כל זה רלוונטי.

__**עו"ד עמית חדד:**__ לא רק שזה רלוונטי אלא שזה מאוד רלוונטי.

כב' השופט מ' בר עם: ברזולוציה שאדוני יורד אליה.

עו"ד עמית חדד: אני אסביר. זה מאוד מאוד רלוונטי. מביאים לנו עד שלכאורה אמור, לפחות לפי הדס - אני מזכיר - הוא יודע הכול, הוא מכיר הכול, הוא היה תמיד אבל מסתבר שהוא לא היה תמיד. הוא נמצא רק מסוף 2015 באופן קבוע. לכן כל מה שהדס אומרת תשאלו את יונתן גם על תקופות מוקדמות - - -

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: כבר הבנו שתקופה מסוימת הוא לא היה קבוע ואחר כך כן. אנחנו ממשיכים להתעסק עם זה כולל הקביעות, למה הוא התכוון קביעות כשההודעות הן לא ראיה בכלל ואנחנו לא יודעים על קביעות.

עו"ד עמית חדד: גברתי, קודם כל, החלק הראשון הוא אמר שני ארגזים והראינו ארגז אחד.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: לא שאלתי על זה.

עו"ד עמית חדד: אני יודע. עכשיו אנחנו באים ומראים, זה רלוונטי, וגברתי גם תראה את זה בהמשך, גברתי הרי לא רואה את כל המהלכים בחקירה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: לכן אני שואלת.

עו"ד עמית חדד: אני אוסף דברים שמחר או מחרתיים אני אשתמש בהם וזה בהחלט לגיטימי.

כב' השופט מ' בר עם: היום, היום.

עו"ד עמית חדד: זה חלק מהחקירה שהייתה במשטרה. כלומר, לפחות המשטרה חשבה שזה רלוונטי. אבל אם גברתי שאלה, השאלה מה יונתן יכול להעיד, על מה הוא יכול לספר, מה הוא יודע באופן אישי – כדי להבין את זה, חשוב להבין מי הוא ומה הוא. דרך אגב, עובדה שיש אורחים בבית של מילצ'ן שהוא מממן אותם, זה רלוונטי גם לצריכה שהייתה כי יש מי שטוען שכל הצריכה הגיעה אלינו. הנדיבות שלו אם הוא מממן את האורחים שלו או לא, זה גם דבר חשוב כי זה מתנגש בעמדות ששמענו. ממתי הוא יודע לספר, מה התקופה בכלל, האם על כל התקופה כמו שניסו לספר לנו בחקירה הראשית או למעשה תקופה מצומצמת יותר.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: לזה מספיק שתי שאלות.

עו"ד עמית חדד: גברתי, מותר להדר במצווה. גם אתרוג קטן, אפשר לבוא ולברך איתו ובכל זאת יש אנשים שהולכים וקונים אתרוג מהודר. אנחנו רוצים לדייק את הדברים.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: עורך דין חדד, מי שהולך לקנות אתרוג מהודר, עושה את זה על חשבון זמנו ולא על חשבון הזמן שלנו.

עו"ד עמית חדד: אני אספר לגברתי שאם באתרוגים אנחנו עוסקים, שאלתי את הבן שלי מה הם ארבעת המינים. הוא אמר אתרוג, לולב, ערבה והדס קליין. זה מה שהוא אמר. הוא בן 5.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: עורך דין חדד, אנחנו צריכים לכוון את החקירה.

עו"ד עמית חדד: גברתי, אנחנו נעמוד במסגרת הזמנים. אנחנו מתקדמים מהר. מתקדמים יפה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: במסגרת הזמנים יש לנו עוד...

עו"ד עמית חדד: אני אומר יותר מזה. אני ממילא חושש שהסיפור עם מילצ'ן ישאיר אותנו עם זמן ריק בהמשך ולכן צריך להחליט מה קורה עם זה. כדאי שנעשה עבודה רצינית. אני מסכים שהעדות שלו, גם אתמול, זה לא היה שווה הרבה. זה כמעט ולא היה שווה בכלל.

כב' השופט מ' בר עם: צריך לחתום בניקוד.

עו"ד עמית חדד: כבודכם יראה. דרך אגב, זה קורה כשאנחנו מסיימים נקודה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אנחנו מקדימים את המאוחר. הבנו אתמול. אנחנו יכולים לכוון מאוד את החקירה שלו.

עו"ד עמית חדד: אני מסכים שהמשקל שלו הוא באמת משקל נוצה ופחות מזה אבל יש דברים שההגנה תרצה להראות.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: עדיין אפשר לכוון מאוד את החקירה. לקחת את זה לתשומת הלב.

עו"ד עמית חדד: החקירה מכווצת ממילא גברתי. גם אחרי ההודעות.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אפשר להחזיר את העד.

כב' השופט מ' בר עם: אדוני מדבר על משקל נוצה. ניתן לזה גם ביטוי. זה אדוני אמר.

עו"ד עמית חדד: משקל נוצה, זו קטגוריה אחת מעל הקטגוריה הרלוונטית.
הנה, כבר אנחנו מורידים שאלות, גברתי.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: נתמקד בנושאים.

עו"ד עמית חדד: יש דברים גברתי שלא הראו לכם כי זה מלמד כמה דברים. אנחנו נהיה חייבים להראות. לכן גם הגשנו את ההודעות.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: נתקדם.

עו"ד עמית חדד: כבודכם, את מה שתכננו להיום, נסיים עם ספייר. הפקקים אתמול הרגו גם אותנו.
אני רוצה לא לסיים ב-3:30. אתמול זה היה נורא בצורה בלתי רגילה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: עורך דין חדד, השאיפה שלנו, בהתחשב בכך שהעדות הראשית של העד הייתה מאוד קצרה, נטו לדעתי פחות משעתיים, לצמצם מאוד ולסיים עוד השבוע עם העד הזה. אדוני ייקח את זה לתשומת ליבו.

כב' השופט מ' בר עם: אדוני יעשה מאמץ כדי להתקדם.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: יש דברים שהם לא לפנינו והם פתאום עולים כאן שלא לצורך. תתמקד במה הוא עשה ולמה הוא עשה.

עו"ד עמית חדד: מה רצו להראות לכבודכם.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: מה שרצו להראות... מה שרצו, הם יודעים. מה הם הראו, אנחנו יודעים. בוא נתמקד במה עשו ולא במה רצו.

כב' השופט מ' בר עם: אדוני אולי יתחיל מהדברים העיקריים ולאחר מכן ילך אחורה לדברים הפחות.
בוא נראה את העיקר.

עו"ד עמית חדד: אני מאוד אקצר בחלק הזה ואז נעבור לחלק אחר.
הבית בקיסריה – הכוונה הבית של פאקר – הוא מוכן לשימוש באפריל 2016?

מר יונתן חסון: יכול להיות שזה התאריך.

ש. יכול להיות מאוחר יותר?

ת. לא זוכר את החודש, בדיוק מתי הוא מוכן.
ש. לא זוכר. בסדר. אז אתם מחפשים אחראי משק בית ולוקחים את שני, כמו שאמרנו. נכון?
ת. אמת.
ש. למרות שקיבלת שכר בכל השנה, מילצ'ן ופאקר לא היו בישראל כל השנה. נכון?
ת. נכון.
ש. מה עשית בזמן שהם לא היו כאן? המשכת לעבוד, ללמוד או לעשות דברים אחרים?
ת. לא בתקופה שכבר עבדתי איתם כדרך קבע.
ש. ברשותך, אני רוצה לקצר. יש עבודה נוספת שעשית? אם לא, נוכל לרוץ. עבדת בעוד עבודה?
ת. לא.
ש. אוקיי.
ת. גם אם הייתי רוצה לעבוד בעבודה נוספת, זה לא קשור.
ש. אתה לא עובד מדינה שלא יכול לעבוד בעבודה נוספת. אתה יכול לעשות מה שאתה רוצה. אתה אזרח פרטי. הכול בסדר.
ת. סבבה. אני רק מדייק אותך.
ש. היום אתה ושני עדיין חברים טובים, אני מניח.
ת. נכון.
ש. משוחחים? מתכתבים? מדברים?
ת. כן.
ש. גם על המשפט מטבע הדברים?
ת. לא.
ש. ממתי אתם לא מדברים על המשפט?
ת. מאז שהמשפט התחיל. מאז החקירות, סליחה.
ש. אתם לא מדברים על המשפט.

ת. נכון.

ש. גם עם הדס?

ת. גם עם הדס.

ש. אתה לא מדבר איתה על המשפט. נכון?

ת. נכון.

ש. מאז חודש אפריל 2016, שני היא זו שמנהלת את משק הבית עבור פאקר בישראל. נכון.

ת. נכון.

ש. גם בקיסריה. גם ברויאל ביץ' ואחר כך רק בקיסריה.

ת. נכון.

ש. למרות שפאקר לא הגיע לישראל מחודש נובמבר 20216 שני ממשיכה לעבוד עבור מר פאקר. נכון?

ת. נכון.

ש. והיא מקבלת לידיעתך את אותו שכר שהיא קיבלה אז.

ת. אני לא יודע מה היא מקבלת. אני לא אתערב לה בזה.

ש. מה היא עושה עבור מר פאקר כל השנים האלה? אתה יודע להגיד לנו?

ת. אתה תשאל אותה כשהיא תבוא.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> מה שאדוני יודע, אם אדוני יודע.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> שואלים אותך אם אתה יודע. אם אתה יודע, תענה.

<u>מר יונתן חסון:</u> עובדת. מנהלת את משק הבית שלו.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אבל הוא לא נמצא בבית.

<u>מר יונתן חסון:</u> מנהלת את משק הבית שלו.

ש. אבל איזה משק יש לנהל?

ת. אני לא נכנס לה בעבודה. היא תבוא ותענה מה היא עושה בעבודה שלה.

ש. אתה אמרת אתמול שאתה אחראי על שני. אתה זוכר? שאלו אותך על ההיררכיה. זה עלה אתמול. אמרת שאתה מעל שני. כך סיפרת. אתה אמרת. אתמול שאלה אתך חברתי. אני תכף אמצא את זה בפרוטוקול הפיראטי שלנו.

ת. אין בעיה. תמצא.

ש. אני אמצא. אתה אמרת שאתה אחראי עליה. בתור אחראי עליה, אתה ודאי יודע להגיד לנו מה עובדת של פאקר שנמצאת בבית בקיסריה, שהוא נטוש מאז נובמבר 2016, מה היא עושה. אתה אחראי עליה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אולי תשאל אותו שאלות ספציפיות, אם יש שאלות ספציפיות.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> הוא אחראי עליה. שיגיד לנו מה היא עושה.

<u>מר יונתן חסון:</u> בוא אני אדייק אותך לגבי מה שאמרת. אני אמרתי שבגלל שאני עובד יותר – אתה מקשיב לי?

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אתה עונה לבית המשפט. לא לי.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אנחנו מקשיבים.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> אנחנו מקשיבים.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> גם עורך דין חדד מקשיב. תהיה בטוח.

<u>מר יונתן חסון:</u> לגבי מה שהוא אמר לעניין ההיררכיה. אני אתמול הסברתי שבגלל שאני עובד הרבה יותר זמן ממנה והקשרים שלי עם המעסיקים הם יותר הדוקים, אני כביכול בהיררכיה מעליה אבל אני לא מתערב לה בעניינים של העבודה. אם היא עושה דברים או לא עושה דברים, היא מדווחת מול האנשים שאחראים באופן אישי עליה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> לך יש איזשהו פיקוח עליה?

<u>מר יונתן חסון:</u> לא.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> יש לך איזשהו קשר לעבודה שלה?

<u>מר יונתן חסון:</u> לא. אני עובד איתה ביחד באותו בית, אני בתור נהג, אני מטעם הניסיון שלי והזמן אני עוזר לה במה שהיא צריכה, במיוחד בדברים הטכניים של העבודה, וזהו.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אתה מספר שאתה עובד עובר מר פאקר בתור נהג?

<u>מר יונתן חסון:</u> נכון.

ש. גם היום.

ת. גם היום.

ש. כמה פעמים הסעת את מר פאקר מאז נובמבר 2016 ועד היום?

ת. אפס.

ש. היו לך שליחויות עבורו שנדרשת לעשות?

ת. אני נמצא בבית של פאקר פעמיים בשבוע.

ש. פעמיים בשבוע בבית של פאקר.

ת. כן.

ש. מתי דיברת עם פאקר לאחרונה?

ת. אני לא מדבר עם פאקר.

ש. מתי דיברת עם מישהו מטעמו של פאקר לאחרונה?

ת. לא. לא מדבר אבל עדיין את העבודה שאני מבצע, מה שמצופה ממני.

ש. אתה נהג. את הנהג של פאקר. איזה עבודה מצופה ממך לבצע?

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אתה שוב נכנס ל-...

<u>מר יונתן חסון:</u> אני אענה לו. אין לי בעיה.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> גברתי, זה מאוד חשוב לדעתי לדעת.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> הוא מקבל שכר כדי להיות ב-הולט במקרה שמר פאקר יגיע לארץ. זכותו. כמו שאדוני אמר, הוא אדם פרטי.

עו"ד עמית חדד: גברתי, אני מתאר לעצמי שלא שמענו על תופעה מהסוג הזה שאדם יקבל שכר, את אותו שכר אתה מקבל כמו שקיבלת לפני שפאקר עזב את ישראל, נכון?

מר יונתן חסון: נכון.

כב' השופט מ' בר עם: יתכן שהוא עושה פעולות כאלה ואחרות בשליחותו.

עו"ד עמית חדד: הוא אומר שלא. הוא לא דיבר לא איתו ולא עם מישהו מטעמו במשך כל השנים.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אנחנו לא אמורים להיכנס לכיס שלו.

עו"ד עמית חדד: אני לא נכנס לכיס שלו. אני נכנס לאינטרסים, למוטיבציות, למה קורה כאן, מה בדיוק אנחנו רואים, איזה מין הצגה זו שאנשים מקבלים שכר מ-2016 עד היום במיליונים.

מר יונתן חסון: אתה רוצה שאני אענה או לא?

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: לא, אל תענה.

כב' השופט ע' שחם: על פניו זה לא נראה בליבה.

עו"ד עמית חדד: לא, בליבה זה לא. אני מוכן להסכים עם אדוני.

כב' השופט ע' שחם: אז אדוני יתקדם.

עו"ד עמית חדד: עלתה השערה שבית המשפט שאולי אתה כן מבצע שליחויות מטעמו של מר פאקר בתקופה הזאת. אין לך שליחויות שאתה מבצע בתקופה הזאת עבור מה פאקר, נכון?

מר יונתן חסון: שליחויות, השליחויות שאתה מתכוון

ש. איזה שהן שליחויות. איזושהי שליחות עבור מה פאקר.

ת. לא. יש לי עבודה עם פאקר. אני כן. יש דברים שאני עושה.

ש. מה למשל?

כב' השופט מ' בר עם: משהו כדוגמה.

מר יונתן חסון: תחליטו, לענות או לא לענות?

עו"ד עמית חדד: אני לא מחליט. בית המשפט מחליט.

כב' השופט מ' בר עם: משפט אחד ונתקדם הלאה.

מר יונתן חסון: אני מתוקף תפקידי כנהג עוזר לשני עם האחזקה, בכל הדברים שקשורים לאחזקה טכנית. אני נותן לה ייעוץ, אני נמצא שם, בדברים שהם לא יודעת לטפל בהם. אני בתור נהג, פאקר מחזיק שני רכבים, הרכבים האלה נוסעים פעם בשבוע 30 קילומטר. הרכבים האלה הולכים למוסך. יש שליחויות לפעמים של עבודה אם אלה מסמכים.

כב' השופט מ' בר עם: נתקדם.

עו"ד עמית חדד: המוסכים של פאקר בישראל?

מר יונתן חסון: יאללה, בוא נתקדם.

עו"ד עמית חדד: יאללה, בוא נתקדם. יאללה. בוא נדבר טיפה על הקשר שלך עם הדס. אתה אמרת בחקירות שלך שאתה מעין בן בית שלה. נכון?

ת. אמת.
ש. היא הבוסית שלך ואתה גם בקשר אישי קרוב אליה. נכון?
ת. נכון
ש. כמו משפחה. כך אמרת. נכון?
ת. נכון.
ש. אתה מהנהן עם הראש, אבל המיקרופון לא יודע להבדיל בתנועות מהסוג הזה.
ת. נכון. נכון.
ש. גם בשנים האחרונות אתם בקשר קרוב מאוד. נכון.
ת. נכון.
ש. פעם ביום אתם מדברים ביניכם?
ת. לא פעם ביום אלא כמה פעמים בשבוע.
ש. על איזה נושאים אתם משוחחים?
ת. בנושאי עבודה או דברים אישיים.
ש. נושא עבודה. גם מילצ'ן לא נמצא בארץ מסוף 2016.

ת. נכון.
ש. ועדיין אתה מדבר איתה על נושא עבודה.
ת. למה? אני לא עובד? זאת לא אותה סאגה כמו קודם. לפרט לך מה אני עושה אצל מילצ'ן?
ש. כן. שמענו. רכבים, צריכים לנסוע וכולי.
ת. גם לנהל את הבית שלו.
ש. גם בבית שלו אין אנשים, נכון?
ת. בבית שלו היו מבקרים לאורך השנים.
ש. נדבר גם על זה.
ת. בבית שלו נמצאת מנקה כל יום. יש גננים ויש אחזקה טכנית.
ש. אז הם עושים את העבודה של האחזקה הטכנית. לא אתה.
ת. נכון, הם באים לבית של מילצ'ן, פותחים ומטפלים לבד, סוגרים ובסוף היום מחזירים מפתח.
ש. אתה עושה את זה?
ת. אני נמצא איתם.
ש. אתה פותח להם את הבית.
ת. נכון.
ש. גם בבית של פאקר אני מניח שאם יש בעיות, מזמינים אנשי מקצוע.
ת. גם, לפעמים.
ש. אתה והדס בקשר חברי. אפילו משפחה. אתה מכיר גם את בני המשפחה שלה, נכון?
ת. אמת.
ש. והיא חשובה לך. נכון? אני לא אגזים אם אני אומר את זה.
ת. נכון.
ש. אני מניח שעקבת אחרי העדות שלה כאן בבית המשפט. נכון?
ת. בטח.

ש. קראת כל כתבה, כל פרסום, כל ציוץ.
ת. לא, לא כל דבר.
ש. הרבה.
ת. לא.
ש. שאלתי אותך אם עקבת ואמרת בטח ועכשיו כשאתה מבין אולי
ת. לא ישבתי על כל ציטוט בטוויטר או על כל פוסט בפייסבוק.
ש. לא כל ציטוט. ועדיין אחרי הדברים המשמעותיים עקבת. קראת.
ת. כן.
ש. אני מניח שאתה יודע שהדס – היא סיפרה כאן בבית המשפט, אז אני חוזר על זה - היא הגישה תלונות במשטרה במהלך העדות שלה. אתה יודע את זה?
ת. שהיא הגישה?
ש. תלונה במשטרה.
ת. כן.
ש. לוקח לך זמן לענות. זה אירוע כזה קטן? אתה לא זוכר אותו?
ת. אני אקח לי כמה זמן שאני רוצה לענות.
ש. אתה תיקח. מאה אחוז. זאת גישה טובה. אתה מכיר את התלונה הזאת? היא שיתפה אותך בתלונה הזאת?
ת. כן.
ש. אתה הסעת אותה לתחנת המשטרה כדי להגיש את התלונה?
ת. לא.
ש. דיברתם על זה?
ת. דרך אגב, על איזו תלונה אתה מדבר? תהיה ספציפי.
ש. תלונה במשטרה שהיא הגישה במהלך העדות שלה.

ת. על איזה תלונה אתה מדבר?
ש. היו כמה תלונות?
ת. אני יודע שהיא הגישה כמה תלונות.
ש. איך אתה יודע את זה?
ת. כי היא סיפרה לי.
ש. במהלך העדות. זאת אומרת, היא אומרת לך אני הולכת להגיש תלונה במשטרה על?
ת. אחת אני יודע מהחדשות, ראיתי. ואחת, תלונה שגם נוגעת ספציפית אלי.
ש. אבל אמרת שהיא סיפרה לך, לא מהחדשות.
ת. אני אומר לך. תלונה אחת אני ראיתי מהחדשות שהיא הגישה, ותלונה אחת היא סיפרה לי כי זאת תלונה שנוגעת ספציפית אלי.
ש. זאת תלונה שלא נוגעת ספציפית אליך אלא זאת מהחדשות. היא לא סיפרה לך עליה?
ת. לא. רק אחרי זה דיברתי איתה על זה כי ראיתי בחדשות.
ש. כי לפני רגע אמרת שהיא סיפרה לך.
ת. אתה לא אמרת איזו תלונה.
ש. לא. לא אמרתי איזו תלונה.
__כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:__ טוב, הלאה.
__עו"ד עמית חדד:__ אני אומר לך שאתה חב איזושהי חובה אמיתית להדס שהיא דואגת לך, שהיא מפרנסת אותך בכל השנים האחרונות.
__מר יונתן חסון:__ הדס מפרנסת אותי?
ש. דואגת שתקבל שכר מלא ממילצ'ן ופאקר למרות שאתה לא באמת עובד שם.
ת. אני לא מתייחס לשטות הזאת.
ש. בסדר. זכותך. סיפרת על אורחים בבית של מילצ'ן כשמילצ'ן לא נמצא.
ת. נכון.

ש. סיפרת למשל, אמרת שנותרו ארגזי שמפניות ושצרכו אותם – זה אני רואה מראיון העד – למשל לינור מילצ'ין, הבת של מילצ'ין שהייתה בבית.
ת. גם היא.
ש. גם היא. נכון. היא שותה שמפניה אני מבין.
ת. כן, אבל עוד אורחים צרכו. אתה רוצה לציין גם אותם? כי בטח גם הם מצוינים.
__כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:__ מר חסון, תענה על ששאלות שאתה נשאל.
__עו"ד עמית חדד:__ לפני כן הוא אמר שאני אחכה לו, הוא יחכה לי, כל מיני דברים כאלה.
מר חסון, אתה אומר שהיו אורחים. אני מניח שאתה מתכוון גם לבתו של עורך דין בן צור.
__מר יונתן חסון:__ גם.
ש. אמרת שהיו עוד אורחים. מי עוד היו בבית?
ת. היה מפיק הוליוודי בשם – אל תתפוס אותי – גרי גריי, אני חושב. זה שעשה את מהיר ועצבני. והיה עוד איזה מפיק מקסיקני.
ש. והם לנו בבית של מילצ'ין בבית ינאי?
ת. כן.
ש. והם גם צרכו מהשמפניות, לפי מה שאתה מספר בראיון העד שלך.
ת. כן.
__עו"ד קרן צבירן - לצטר:__ מאיפה אתה מצטט?
__עו"ד עמית חדד:__ סעיף 14 לראיון.
הוא אומר אורחים. אני שאלתי אותו מי האורחים. חוץ מאלה, היו עוד אורחים?
__מר יונתן חסון:__ יכול להיות שהיו עוד איזה אחד-שניים. הייתה עוד מפיקה. היא לא ישנה בבית ינאי. היא הייתה רק לצהריים. לא מזמן היה חבר של ארנון שבא לכמה שעות למשל.
ש. והם באים ומתארחים בבית ינאי.
ת. כן.

ש. ומטבע הדברים מארחים אותם כמו שצריך, כמו שארנון יודע לארח. נכון?
ת. אמת.
ש. זאת אומרת, קונים מצרכים, דואגים שיהיה אירוע כמו שצריך.
ת. אמת.
ש. והם גם שתו את השמפניות לפי מה שאתה מספר. נכון?
ת. כן.
ש. נדבר קצת על ההתנהלות במשטרה. נתחיל בדברים כלליים ואחר כך נלך לדברים שהם יותר נקודתיים.
תאשר לי בבקשה שאתה מעולם לא הצגת ולא נדרשת להציג לחוקרים תכתובת וואטסאפ, סמס או מייל שקשורים לעבודה שלך למילצ'ן או לפאקר או בכלל.
ת. לא הצגתי מעולם.
ש. מעולם לא נדרשת להציג תכתובות וואטסאפ או סמס או מייל שקשורים לטענה של שרה נתניהו, מתקבלת או לא מתקבלת, או מר נתניהו, מתקבל או לא מתקבל, מתנות ממר מילצ'ן או ממר פאקר.
ת. לא הצגתי דבר כזה מעולם.
ש. ומעולם לא נדרשת להציג חשבוניות, קבלות, תעודות משלוח. שום דבר. נכון?
ת. נכון.
ש. נכון, מעולם לא הצגת ולא נדרשת להציג.
ת. נכון.
ש. אני גם אומר לך שמלבד הקבלות מחנות הקבינט שאתמול הציגו לך אותם, את הקבלות הדהויות שאנחנו זוכרים לרעה - - -
<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> קבלה.
<u>עו"ד קרן צבירן - לצטר:</u> לא, הציגו לו כמה.

אמן 39189

<u>עו"ד עמית חדד:</u> הציגו לו כמה כאלו. אנחנו נדבר בהן. לא הציגו לך בחקירה שום קבלות אחרות. לא מחינאווי, לא מ-י.ד. עסקים, לא משום מקום אחר. נכון?

<u>מר יונתן חסון:</u> נכון.

ש. וגם לא הציגו לך במהלך החקירות את מסמכי הנהלת החשבונות של מילצ'ן או של פאקר.

ת. נכון.

ש. אני רוצה להציג לך משהו. לא יודע אם אתה מכיר אותו, תגיד לי אתה. אולי אני אציג את זה ותגיד לי אם יש לך בעיה שנציג את זה על הלוח. יש כתובת מגורים ואני לא רוצה בשים לב לאירועים.

<u>עו"ד קרן צבירן - לצטר:</u> אפשר להסיר.

<u>מר יונתן חסון:</u> רגע, תנו לי לראות.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אני הצעתי שקודם נראה לך ואמרתי שאולי אפשר למחוק את הכתובת שלך. אפשר לצבוע את זה בשחור ולהציג על הלוח. מבחינתי אין בעיה יושחר.

<u>עו"ד קרן צבירן - לצטר:</u> נ/26-30. זה הראשון.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> זה צו חיפוש.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> כן. זה לא סתם צו חיפוש. אני מזכיר שהיה לנו כאן סיפור עם בית. אנחנו הרי לא רוצים שהדבר יקרה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אל תציגו את זה.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אמרתי. אני אציג את זה מושחר.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אין צורך להציג את זה. פשוט תשאל אותו.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אתה מכיר את הנייר הזה?

<u>מר יונתן חסון:</u> לא.

ש. תאשר לי שהכתובת שמופיעה שם זו הכתובת שלך.

ת. כן.

ש. זאת כתובת המגורים שלך.

ת. נכון.

ש. גם צו החיפוש ממוען אליך. זה צו חיפוש לבית שלך. נכון?

ת. כן, נכון.

ש. אתה ידעת שהוציאו לך צו חיפוש?

ת. לא.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> עשו אצלך חיפוש בבית?

<u>מר יונתן חסון:</u> לא.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> לא ביצעו אצלך חיפוש. אם תסתכל, כתוב שהחיפוש מאפשר גם תפיסה של מחשבים, טלפונים, חומרי מחשב, חדירה. אתה רואה?

ת. כן.

ש. החוקרים מעולם לא הגיעו לבית המגורים שלך. נכון?

ת. נכון.

ש. ומעולם לא תפסו אצלך בבית שום דבר.

ת. לא חיפשו ולא תפסו.

ש. לא מסמכים, לא מחשבים, לא טלפונים, כלום.

ת. כלום.

ש. אין להם מושג אפילו איך הבית שלך נראה, למיטב ידיעתך לפחות.

ת. נכון.

ש. והם גם מעולם לא ביקשו ממך החוקרים שתמסור להם את הטלפונים שלך או את המחשבים שלך.

ת. לא ביקשו

ש. לא ביקשו. גם אתה לא הכנת איזה עותק של ההודעות או משהו. כלום.

ת. כן.

ש. אתה הגעת לחקירה הראשונה שלך עם טלפון נייד? ב-6 באוקטובר.

ת. לא.

ש. לא הגעת עם טלפון נייד?

ת. לא.

ש. למה לא הגעת עם טלפון נייד?

ת. השארתי אותו באוטו ונכנסתי. חקירה פעם ראשונה בחיים שלי. לא מכיר מה עובד, מה פה, נכנסתי. השארתי אותו בחוץ.

ש. זה היה על דעת עצמך?

ת. כן.

ש. ככה חשבת. אם אני נכנס לחקירה, אני לא אכנס עם טלפון.

ת. כן.

ש. באמת?

ת. כן. אני מנוסה בחקירות?

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> זה לא כזה מוזר.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> זה מאוד מאוד מוזר.

<u>מר יונתן חסון:</u> אם זה כזה מוזר, למה בפעם השנייה, השלישית והרביעית נכנסתי עם טלפון?

ש. שאלה טובה. אתה יודע מה הדבר המוזר? שגם הדס בחקירה הראשונה שלה נכנסה בלי הטלפון. זה מקרה ששניכם ידעתם להיכנס בלי הטלפון לחקירה הראשונה?

ת. אתה רוצה, תשאל אותה.

ש. אני שואל אותך אם זה מקרה. אם דיברת איתה.

ת. זה מקרה. למה, אני לא דיברתי איתה שאני נכנס לחקירה.

ש. לא דיברת לפני שנכנסת לחקירה?

ת. איתה? לפני שאני נכנס? לא. ברגע שקיבלתי טלפון מלה"ב, עדכנתי אותה: הדס, התקשרו אלי מלה"ב, אני הולך לחקירה.
ש. שניהם לא נכנסים עם הטלפון לחקירה.
ת. בדיוק באותה תקופה ג'יימס פאקר היה בישראל. היו הרבה עניינים לוגיסטיים לעבוד. אמרתי לה שאני לא יכול להגיע.
ש. אמרת לה למה?
ת. כן. ציינתי. אמרתי לה שהתקשרו אלי מלה"ב.
ש. היא לא אמרה לך קודם שהזמינו אותה לחקירה, לפני כן?
ת. יכול להיות שהיא אמרה, אבל זה בהפרש של כמה דקות.
ש. נדבר על זה. אז שניכם מגיעים לחקירה בלה"ב ושניכם מגיעים בלי טלפון.
<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> הוא הגיע בלי טלפון.
<u>מר יונתן חסון:</u> אני הגעתי בלי.
<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> אמרו לך בהודעה מוקדמת שהחקירה תימשך זמן קצר או ארוך?
<u>מר יונתן חסון:</u> לא.
<u>עו"ד עמית חדד:</u> כסניגור אני אומר לגברתי שזה מאוד...
<u>עו"ד קרן צבירן - לצטר:</u> אם אפשר גברתי, הצו שלא ייסרק – כמו שעשינו במסמכים הקודמים – הפרטים של העד.
<u>עו"ד עמית חדד:</u> אמרנו שייסרק. הוא מושחר.
<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> הוא חסוי.
<u>עו"ד עמית חדד:</u> שיסרקו חסוי. אין בעיה.
החוקרים ידעו אם אתה עם או בלי הטלפון הנייד שלך? דיברו איתך על זה בחקירה הראשונה?
<u>מר יונתן חסון:</u> לא זוכר. יכול להיות שהם שאלו אותי אם אני עם הטלפון. אם הם שאלו, אמרתי שלא.

ש. לא אמרו לך להביא אותו, נלך לאוטו.
ת. לא.
ש. ביחס לתיבת הדואר האלקטרוני, גם כמובן לא ביקשו ממך סיסמה, לא ביקשו להיכנס איתך לתיבת הדואר.
ת. לא.
ש. ביקשו ממך לחפש עבורם התכתבויות באופן ספציפי?
ת. לא שזכור לי.
ש. לא שזכור לך. טוב. כשהיית מגיע לבלפור, אתה אמרת שהיית מדבר עם אב הבית או משהו כזה, נכון?
ת. נכון.
ש. מתכתב איתו.
ת. מדבר איתו.
ש. מדבר בטלפון או מתכתב או גם וגם?
ת. לא יודע. לא זוכר לענות לך אם התקשרתי או סימסתי. אם הוא לא ענה לי, בטח סימסתי שאני בדרך.
ש. והתכתבויות כאלה, מעולם לא מסרת למשטרה.
ת. לא.
ש. ולא ביקשו ממך אותן, כמובן.
ת. לא ביקשו.
ש. בוא נדבר טיפה על החקירה הראשונה. זה ה-6 באוקטובר 2016. שניכם נחקרתם באותו יום. דיברנו קצת. שניכם, גם הדס וגם אתה. אני מנסה לעזור לך כאן. לפי מה שהדס מספרת, בבוקר של ה-6 באוקטובר 2016 היא התקשרה אליך ואמרה לך שקראו לה למשטרה וביקשה ממך לעדכן את פאקר שהיא לא תוכל להגיע, כי הוא כנראה היה כאן בספינה שלו או משהו כזה.

ת. נכון.
ש. כן? זכור לך? אתה עושה כן עם הראש.
ת. כן.
ש. אתה זוכר מה בדיוק היא אמרה לך?
ת. בדיוק מה שאתה אמרת.
ש. קראו לי למשטרה, אני לא יכולה להגיע, תגיד לפאקר שאני
ת. כן. ותכפה עלי כאילו בעבודה.
ש. ומה אתה עשית? התקשרת מיד לפאקר?
ת. לא. שתי דקות אחרי כן התקשרו גם אלי.
ש. היא אמרה לך כמה זמן היא משערת שהיא תהיה שם, משהו כזה, או שהשיחה לא הגיעה לשם?
ת. לא הגיעה לשם.
ש. דרך אגב, היא אמרה לך שהיא פנתה לעורך דין בזמן הזה?
ת. לא זוכר. רגע.
ש. היא אמרה שתדבר אתה עם עורך דין?
ת. לא. היא לא אמרה לי לדבר עם עורך דין. יכול להיות שהיא אמרה לי שהיא דיברה עם עורך דין והוא אמר פשוט תענו על מה ששואלים אתכם.
ש. זה מה שהיא אמרה לך בשיחה הזאת. זאת אומרת, היא גם אמרה לך שקוראים לי למשטרה, דיברתי עם עורך דין, עורך הדין אמר תענו על מה ששואלים אתכם?
ת. לא. זה שהיא הולכת למשטרה, זאת שיחה אחת.
ש. אוקיי, ואז?
ת. לאחר מכן אני התקשרתי אליה כי התקשרו אלי.
ש. בסדר, ואז?

ת. אם אני זוכר נכון, זה מה שהיא אמרה לי.

ש. אז היא אמרה לך: אני דיברתי עם עורך דין, הוא נתן לי עצה, תענו על מה ששואלים אתכם.

ת. נכון.

ש. זה מה שאתה אומר.

ת. כן.

ש. תענו אמת, אני מניח שהוא אמר, או שאתה לא זוכר.

ת. לא אמרו. אמרו: תענו על מה ששואלים אתכם.

ש. בשיחה הזאת, הראשונה, תענה על מה ששואלים אותך.

ת. אני לא זוכר אם היא הוסיפה אמת או לא אמת או זה. היא אמרה, הוא אמר: תענו על מה ששואלים. כלומר, אל תנדבו מידע.

ש. וזה היה בשיחה הזאת הראשונה?

ת. כן.

ש. כן?

ת. כשאני התקשרתי אליה להגיד לה: הדס, התקשרו גם אלי מלה"ב, לכן אני גם הולך לשם ואני לא הולך לפאקר. כנראה היא כבר דיברה עם עורך דין וזה מה שהיא אמרה לי.

ש. שמה? שתענו רק על מה ששואלים אתכם.

ת. כן. שאמרו לענות רק על מה ששואלים אותנו.

ש. וזה היה בבוקר של ה-6 באוקטובר.

ת. של החקירה הראשונה.

ש. זה מה שאתה זוכר.

ת. כן.

ש. טוב. תכף נראה. הסדר הוא שמזמנים את הדס, היא מחייגת אליך לעדכן אותך, נכון? היא כבר בדרך ללה"ב. היא אומרת לך: אני בדרך, אני לא אגיע, אני בדרך לחקירה. אתה מחייג אליה שתי דקות אחר כך ואומר לה: גם אלי התקשרו, אני גם נוסע ללה"ב.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: עורך דין חדד, עברנו את זה כבר עשר פעמים.

עו"ד עמית חדד: כן, כן. בסדר.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אדוני חוזר על הדברים עוד פעם ועוד פעם ועוד פעם.

עו"ד עמית חדד: סיפרת לעוד מישהו שזימנו אותך לחקירה חוץ מאשר להדס?

מר יונתן חסון: לאבא שלי.

ש. ואתה התייעצת עם עורך דין לפני החקירה שלך?

ת. לא.

ש. ידעת למה קוראים לך לחקירה?

ת. לא באופן משמעותי. תיארתי לעצמי שזה סביב אולי העניין הזה.

ש. כשהגעת לחקירה הראשונה, ב-6 באוקטובר, אתה זוכר איך ידעת להיכנס? פתחו לך את השער? מישהו אסף אותך משער הכניסה בלה"ב?

ת. אספו אותי מה-ש.ג.

ש. אתה זוכר מי אסף אותך?

ת. נראה לי דני יופה.

ש. שוחחת אתו, אני מניח, מהשער עד לחדר החקירה. בטח חלפו כמה דקות עד שהגעת לחדר החקירה.

ת. יכול להיות סתם שיחות, לא משהו קונקרטי לגבי החקירה כי אני לא יודע בכלל למה אני בא.

ש. לפני שנכנסת לחדר החקירות, פגשת מישהו? מישהו נוסף? היית בחדר של מישהו?

ת. לא.

ש. לא.

ת. לא.

ש. התייחסו אליך יפה בחקירה הזאת? הציעו לך לאכול?

ת. לאכול? לא.

ש. אבל התייחסו אליך יפה?

ת. כן.

ש. אתה צוחק. לא הציעו לך אף פעם לאכול בחקירות?

ת. לא.

ש. כמה זמן נמשכה החקירה? אתה זוכר? ארוכה? קצרה?

ת. זה היה כמה שעות כי אני זוכר שיצאתי בחושך. אני חושב.

ש. בחושך.

ת. כן. או לקראת ערב.

ש. זאת אומרת, זאת הייתה חקירה ארוכה, החקירה הראשונה שלך.

ת. כן.

ש. אתה מגיע בבוקר?

ת. זה לא בוקר-בוקר. זה נראה לי 11:00.

ש. ואתה מסיים בלילה. בערב, לפי מה שאתה אומר.

ת. כן.

ש. כבר חשוך.

ת. אני זוכר שזה חשוך. יכול להיות שאני מתבלבל עם החקירה השנייה אבל אני זוכר שזה לקח כמה שעות. אם זה היה עד 5:00 או 6:00 בערב, אני לא זוכר.

ש. 11 ועוד 5, זה 4. גם בחורף בשעה 4:00 עדיין לא חשוך. הנה, עכשיו אנחנו באוקטובר, אנחנו כבר בסוף אוקטובר.

<u>**כב' השופט מ' בר עם:**</u> מר חדד, בהודעה יש שעת סיום.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אדוני, אנחנו כבר יודעים שהרבה פעמים, אנחנו יודעים למשל מהדס שלפני שהדברים שכתובים היו דברים אחרים או אחרי יש דברים אחרים. לכן אני רוצה להבין עד כמה חזק הזיכרון.

<u>מר יונתן חסון:</u> יש חקירה אחת, אם זו הראשונה או השנייה, שיצאתי והיה חשוך בחוץ.

ש. לפני כן אמרת חקירה ראשונה.

ת. הראשונה או השנייה.

ש. לפי המסמכים אתה נחקרת בערך שעתיים וחצי.

ת. אוקיי.

ש. זה הגיוני, החקירה הראשונה? אמרת 5 או 6 או 7.

ת. לא יודע להעריך לך כמה. לא, אמרתי, אני לא יודע אם יצאתי בשעה 5:00 או יצאתי בשעה 6:00. לא לגבי מספר השעות.

ש. אוקיי. אמרת חמש שעות, יש פרוטוקול, זה מוקלט, אבל אין בעיה, אני ראיתי שאתה מאוד דינאמי בדרך שבה אתה עונה על הדברים. גם אתמול בתשובה לשופט בר עם ביחס לסתירה במספרים שנתת. זה בסדר. מותר. נניח. אתה אומר שיצאת ב-6:00 או ה-7:00?

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> עורך דין חדד

<u>עו"ד עמית חדד:</u> רגע, אני רוצה להבין.

<u>מר יונתן חסון:</u> אני אומר שבאחת החקירות יצאתי - - -

<u>עו"ד עמית חדד:</u> חקירה ראשונה. כמה זמן היא ארכה?

ת. אני לא יודע אם זה היה שעתיים וחצי או היה 4 שעות. בכל זאת, זאת חקירה ראשונה לבן אדם, זה אירוע די מרגש. אתה לא בדיוק עומד עם סטופר ומודד כמה זמן עבר או לא עבר.

ש. לפי הנייר שבפנינו, החקירה שלך הסתיימה ב-1:45.

ת. אוקיי.

ש. לא ב-5:00, לא ב-6:00, לא ב-7:00.

<u>קרן צבירן לצטר:</u> הראשונה.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> הראשונה. נכון. בשעה 1:45. זה הגיוני?

<u>מר יונתן חסון:</u> אני לא יודע. אם כתוב, זה הגיוני.

ש. אוקיי. יכול להיות שאחרי שנגמרה החקירה המשיכו לשבת ולדבר אתך? זאת אומרת, אחרי שסיימתם.

ת. לא. לא. מסוף החקירה, ישר יצאתי החוצה.

ש. ישר יצאת החוצה. דרך אגב, אתה זוכר באותו יום, אתה דאגת לאסוף את הדס מהחקירה שלה בלה"ב?

ת. לא. ממש לא.

ש. לא דאגת שיאספו אותה מהחקירה?

ת. לא. אני בכלל לא יודע מתי היא מסיימת.

ש. היא אומרת, כשהיא מעידה כאן בבית המשפט, כאן, בעמוד 18,411, שואלים אותה: "איך את יודעת?" והיא אומרת: "כי הוא – הכוונה אליך – דאג לי אחר כך למכונית. הוא כבר היה בבית". שאתה דאגת לה למכונית לאסוף אותה מהחקירה שלה. כך היא אומרת. היא מעידה על זה כאן בבית המשפט.

ת. אוקיי. אני לא זוכר.

ש. אמרת לא בנחרצות, אז עכשיו אתה לא זוכר?

ת. אתה אומר שהיא אמרה. אני אומר שאני לא זוכר את זה.

ש. אני שואל אם זה היה או לא היה. לא אכפת לי מה היא אמרה.

ת. מצטער, אני לא זוכר אם דאגתי לה למונית או לא. ואם דאגתי לה למונית, הרמתי טלפון למונית: לכו תאספו אותה.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> גם זה לכאורה לא... העד נשאל, השיב, אפשר להתקדם.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אני ממשיך.

דרך אגב, נפגשתם באותו יום אחרי החקירה, אתה והדס?

<u>מר יונתן חסון:</u> אני לא זוכר.

ש. יכול להיות שכן?

ת. יכול להיות שכן.

ש. על מה שוחחתם? נפגשתם אחרי חקירה. על מה אתם משוחחים?

ת. אתה אומר שנפגשנו?

ש. אני שואל אותך.

ת. אני לא זוכר אם נפגשנו.

ש. תגיד לי, מי החוקרים שחקרו אותך בחקירה הראשונה? כמה חוקרים היו בחדר?

ת. היה זה שהכניס אותי, שאמרתי לך, דני.

ש. דני יופה.

ת. מתי שהוא לפי דעתי הוא יצא להפסקה והחליף אותו מישהו שדיבר אתי על הא ודא, כמה דקות. אני לא זוכר אם אחר כך נכנס מישהו אחר.

ש. וכל זה בחקירה הראשונה.

ת. כן.

ש. טוב. ממה שאני רואה בחקירה קורה שם דבר נורא מוזר. אני רואה קודם כל שהחקירה מתחילה בזה שיש לך איזושהי שיחה עם החוקר, ולא כותבים עדיין שום דבר. אתה זוכר את זה?

ת. לא.

ש. לא. יש שיחה עם חוקר בשם עודד. אתם יושבים ומדברים.

ת. עודד?

ש. כן. מישהו בשם עודד. לא זוכר?

ת. את השם הזה אני לא זוכר.

ש. ואחר כך, בשלב מסוים מתחילה החקירה הכתובה, המוקלדת. כלומר, החוקר כבר שואל וכותב את השאלות ואת התשובות.

ת. אוקיי.

ש. את זה אתה זוכר?

ת. מתי שכותבים את הזה? כן.

ש. לפני כן אתה שאלת למה הוא לא כותב, או שהעניין הזה עלה?

ת. לא. לא שאלתי כלום לגבי נוהל החקירה.

__קרן צבירן לצטר:__ איפה אתה רואה את עודד?

__עו"ד עמית חדד:__ יש מזכר. החומר שלכם. לא שלנו. אני רואה בחקירה שלך שהיא מתחילה בזה ששואלים אותך אם אתה מקליט את החקירה באופן כלשהו. שאלו אותך את זה?

__מר יונתן חסון:__ כן.

ש. אומרים לך גם שלהקליט את החקירה זו עבירה פלילית. אתה זוכר את זה?

ת. נכון.

ש. זה כמובן לא נכון אבל אמרו לך. דרך אגב, הם לא טרחו להקליט את החקירה של ה-6 באוקטובר. לא נורא, בסך הכול חקירה ראשונה. בוא נראה את ההודעה.

__כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:__ זה מופיע בכל החקירות שם.

__עו"ד עמית חדד:__ כן. החקירות הלא מוקלטות שם.

__כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:__ הנושא של ההקלטה.

__עו"ד עמית חדד:__ כשלא מקליטים את החקירה. תכף גברתי תראה מה קורה. זאת ההודעה שלך. שתהיה לך כאן בינתיים. לא צריך לקרוא אותה. זו ההודעה שלך מה-6 באוקטובר 2016. אם תסתכל בעמוד 7, בגיליון 7 להודעה, בסוף. "אני מודיע לך כי אסור לך לשוחח עם איש פרט לעורך דינך על תוכן חקירתך". דרך אגב, היה לך עורך דין כשהוא אומר לך את זה?

מר יונתן חסון: לא.

ש. "על תוכן חקירתך זו וכי במידה ותעשה זאת, עשוי הדבר להוות עבירה של שיבוש הליכי חקירה" ואז כתוב: "זוהי הודעתי שקראתיה ואני מאשר אותה כנכונה בחתימתי".

ת. אוקיי.

ש. זה סוף הודעה. אני אומר לך כאן – זו ידיעה שיפוטית של כולם – שכאשר מסיימים לחקור, כך זה נראה. אתה זוכר שסיימתם את החקירה ואמרו לך את זה?

ת. כן.

ש. באמת אתה חותם בסוף העמוד ואז קורה דבר נורא מוזר. אנחנו עוברים גיליון, במקום שהחקירה תסתיים, אנחנו רואים שהחקירה ממשיכה. תעלי לך מעלה. אני אומר לך שעד עמוד 7, עד גיליון 7, כולל, עד סופו, אין ולו שאלה אחת על מתנות ממילצ'ן או מפאקר. שאלו אותך רק על יאיר, על הלינה בדירה של פאקר, אין שאלה אחת על מתנות בכלל.

ת. אוקיי.

ש. אתה זוכר את מה שאני אומר עכשיו? אתה יכול להסתכל, אם אתה רוצה.

ת. אני זוכר שאמרתי כאן גם אתמול שבתחילת החקירה התעסקו בעיקר במה ג'יימס פאקר עושה בארץ.

ש. מאה אחוז. אני אומר לך, עד סוף גיליון 7, כלומר, עד שכבר סיימו את ההודעה שלך – נקרא לזה הסיום הראשון – לא שאלו אותך שאלה אחת על מתנות בכלל. כבר אמרו לך בוא תחתום. "זאת הודעתי שקראתיה ואני מאשר אותה כנכונה בחתימתי".

כב' השופט מ' בר עם: אין שאלה על תכשיטים?

עו"ד עמית חדד: זה בגיליון הבא, אדוני. אדוני מסתכל על גיליון 8. אני מדבר עד גיליון 7. עד שמסיימים את ההודעה. דרך אגב, זה האישור של היועץ המשפטי לממשלה, לחקור אותך רק בנושאים האלה ולכן מסיימים את החקירה בזה, כי זה היה האישור באותו זמן. לכן מסיימים כאן. אבל אז קורה דבר מוזר.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> אתה זוכר שכך הסתיימה החקירה?

<u>עו"ד עמית חדד:</u> כן, הוא אמר.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> אתה גם זוכר שאתה עשית עוד משהו בעניין או שמבחינתך זה סיים את החקירה, הנוסח הזה כפי שהוא מופיע כאן בעמוד 7? אתה זוכר משהו בעניין הזה.

<u>מר יונתן חסון:</u> לא, לא כל כך. אבל אני רואה כאילו.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> תסתכל גם בעמוד הבא. עמוד 8.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אני אראה לו את העמוד הבא, גברתי. אני אראה לו. אז מה שקורה זה שבהתחלה אומרים לך אם אתה רוצה לתקן דבר לקראת הודעתך, אחרי שקראת את הודעתך, ואז אתה אומר כמה וכולי, על ביקורים, שום דבר שקשור למתנות. ואז יש שאלה יזומה של החוקרים, ואני אומר לך שזה בניגוד גמור להנחיית היועץ המשפטי לממשלה שהתיר להם לחקור אותך, והנה עוד הוכחה לדבר הזה, לטיפולוגיה המשונה של התיק, ואנחנו עוד נדון בדבר הזה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אפשר לחקור אותו?

<u>עו"ד עמית חדד:</u> גברתי, אני מתקדם.

ואז החוקר שואל אותך : האם ידוע לך על מתנות שנתנו ארנון מילצ'ן וג'יימס פאקר לבני הזוג נתניהו. נכון?

<u>מר יונתן חסון:</u> לפי מה שכתוב, כן.

ש. אתה גם אמרת שלא לתת מידע, נכון? גם את זה אמרו לך לפני החקירה.

ת. נכון.

ש. זה לא שאתה נידבת את המידע הזה. נכון? כתוב כאן שאלה של חוקר. לא שאתה אומר משהו.

ת. אוקיי. נכון.

ש. ולכן למעשה בשלב הזה של החקירה, אחרי שמסיימים אותה, פתאום השוטר שואל אותך שאלה על מתנות שנתנו ארנון מילצ'ן וג'יימס פאקר לבני הזוג נתניהו. נכון?

ת. נכון.

ש. אמרנו שהחקירה מסתיימת בשעה 1:45, אתה זוכר?
ת. אני רואה. אני לא זוכר.
ש. אז אתה עכשיו רואה?
ת. כן.
ש. אתה זוכר כמה זמן לקח להגיע עד עמוד 7 ומעמוד 7 עד עמוד 9, כלומר, עד לסיום הראשון של החקירה?
ת. לבין התוספת שאתה אומר.
ש. לבין התוספת.
ת. לא, אני לא זוכר.
ש. אני מניח, דרך אגב, שלכל הפחות חצי-חצי, אולי יותר.
ת. אין לי מושג כמה זמן זה לקח.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> אתה זוכר אם ביקשת מיוזמתך להוסיף, לתקן, אחרי שהחקירה כבר הסתיימה?

<u>מר יונתן חסון:</u> כתוב שהוא שאל אותי.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> לא, לא מה כתוב. מה אתה זוכר? מה כתוב, אני רואה.

<u>מר יונתן חסון:</u> בדרך כלל תיקנתי להם את מה שכתוב. אז כאילו, אם הוא שואל אותי ואני אומר לגבי שורה ספציפית, אז

<u>עו"ד עמית חדד:</u> זה הוא שאל, נכון? החוקר.

<u>מר יונתן חסון:</u> אם אני רוצה לתקן.

ש. לא, האם ידוע לך על מתנות. אתה אומר שזה הוא העלה את זה. לא אתה.
ת. כן.
ש. אתה זוכר מה קרה, כי זה באמת דבר שאני לא ראיתי כמותו, מה קרה בין סוף החקירה בעמוד 7, כשכבר אומרים לך "זו הודעתי אשר קראתיה ואני מאשר אותה כנכונה וכולי", לבין זה

שפתאום שואלים אותך על מתנות ממילצ'ן ופאקר. אתה זוכר מה קרה? החוקרים יצאו ונכנסו? נכנס חוקר אחר?

ת. אני לא זוכר.

ש. כי אמרת שנכנסו עוד חוקרים, אמרת כל מיני שמות.

ת. לא. לא זוכר. אני זוכר שאמרתי לך שדני יופה אסף אותי מהשער, אני מתאר לעצמי גם שהוא התחיל את החקירה, בשלב מסוים היה עוד איזה בחור, דני יצא, נכנס מישהו אחר

ש. שזה כנראה הבחור הזה שאנחנו רואים כאן, עודד.

ת. אני לא מכיר אותו בשם הפרטי. דיבר איתי על כל מיני דברים

ש. שקשורים לעבודה של פאקר.

ת. לא, דיבר איתי דווקא על החיים האישיים שלי.

ש. חשוב. גם זה מופיע.

ת. ואז אני לא זוכר אם דני חזר או שחזר מישהו אחר.

ש. מה שקורה כאן, שוב, אם אתה זוכר, זה גם לא מבחן זיכרון, בכל זאת חלפו שש שנים, אני לא מזלזל בזה, אבל אנחנו רואים שהחקירה הסתיימה ופתאום קורה משהו מוזר. חקירות כאלה מקבלות אישור מראש. אני אומר לך, זה על הצד שלנו, לא שלך. כל שאלה נבחרת בקפידה. לכן פתאום, אחרי שאתה מסיים את החקירה, צצה לה איזו שאלה שאין כמותה לפני כן בכלל, אין משהו דומה לה, משהו שמזכיר אותה אפילו. אני שואל אם אתה זוכר מה קרה, פתאום מישהו קיבל טלפון, מישהו יצא. רק אם אתה זוכר יונתן, אנחנו לא רוצים המצאות.

ת. לא. אני לא זוכר.

ש. בסדר. לא זוכר. אם הכניסו למישהו פתק, אם בא מישהו אחר ושאל את השאלה, אולי מישהו עם דרגות פתאום?

ת. אני לא זוכר.

ש. לצערי זה לא מוקלט, כך שחוץ מלשאול אותך ולנסות לדוג איתך איזה זיכרון עמום או טרי, אין לי דרך. דרך אגב, חוקר בשם מומי משולם נכנס לחקירה הזאת. אתה זוכר?

ת. הוא נכנס מתי שהוא. אני לא חושב שזאת החקירה הזאת.

ש. אתה לא זוכר.

ת. לפי דעתי זאת לא החקירה הזאת. לפי דעתי זה בחקירה השנייה.

ש. הבנתי. אז אמרנו שבחקירה הזאת זה דני יופה ואותו בחור שאתה לא זוכר את שמו ואולי מישהו אחר.

ת. נכון.

ש. בסדר. מה שאני רואה כאן בעמוד הזה זה ששואלים אותך על מתנות. אמרו לך מה החשד? מה הם חושבים שזה וכולי?

ת. לא.

ש. אמרו לך מי הנחה אותם לחקור את העניין הזה?

ת. לא.

ש. אמרו לך אם הדס סיפרה להם על מתנות בשלב הזה? אמרו לך משהו בכיוון הזה?, אתה זוכר?

ת. לא.

ש. אני רואה שבחקירה הזאת, אתה יכול לראות את זה, או שאתה זוכר, אתה סיפרת ממש בחקירה הראשונה שידוע לך שבני הזוג נתניהו סיפרו שיש להם ייעוץ משפטי שמותר להם לקבל מתנות מחברים. נכון? אתה יכול לראות את זה, אם אתה רוצה אבל זה נאמר כבר בחקירה הראשונה שלך.

ת. נכון.

ש. תודה. אתה זוכר אם שמעת על זה מהדס, מארנון, משרה?

ת. מהדס.

ש. בסדר. עכשיו, מסתיימת החקירה הראשונה. אמרנו 6 באוקטובר. אתה נחקר בחקירה השנייה שלך ב-27 בדצמבר 2016. שאלתי אותך מה קרה בסוף החקירה, אם פגשת את הדס ואמרת שאתה לא זוכר. או שאתה נזכר?

ת. לא, אני לא זוכר אם פגשתי אותה באותו יום.

ש. הראיתי לך שהדס אומרת שאתה דאגת שיאספו אותה.

ת. אוקיי.

ש. את זה אתה כבר זוכר?

ת. לא. אני לא זוכר.

ש. שוחחתם ביניכם על החקירה, על מה היה?

ת. לא.

ש. לשיטתך. איך ארנון מגיב כשהוא שומע שנחקרת?

ת. ארנון לא נמצא בארץ באותה תקופה.

ש. אוקיי, אז אחר כך כשהוא שומע שנחקרת, איך הוא מגיב?

ת. לא זוכר. הוא גם לא שמע את זה ממני. זה בטוח.

ש. ממי הוא שמע את זה?

ת. לא יודע.

ש. אתה לא יודע ממי הוא שמע את זה?

ת. לא. הוא לא שמע את זה ממני.

ש. אוקיי. תכף נמשיך ונראה. הדס סיפרה כאן בבית המשפט שארנון שאל אותה על מה היא נחקרה ורצה לספר לה על מה הוא נחקר.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> תפנה אותנו למקום.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> חקירה נגדית מה-18 ביולי 2022, עמוד 96. אני לא מקריא.

<u>מר יונתן חסון:</u> "הזהרתי אותו, שאל, היה מרוגש, רצה לספר לי וכולי". אתה אומר משהו שאני רוצה לראות.

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> זאת לא החקירה הזאת.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> לא החקירה הזאת, כן החקירה הזאת - - -

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> הוא לא יכול לדעת.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> היא לא אומרת מאיזו חקירה, אם תסתכל.

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> הוא לא ידע שהם נחקרים.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> הדס אומרת – הנה, אני אקריא לך – ב-18 ביו לי 2022 עמוד 96 : "כשהוא היה חוזר מחקירות – הוא, הכוונה היא מילצין – נורא מרוגש והיה אומר לי שהוא חזר מרופא השיניים". היא אומרת שכיניתם את זה רופא שיניים. אתה מכיר את הכינוי הזה?

<u>מר יונתן חסון:</u> בינה לבין ארנון? כן.

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> ...

<u>עו"ד עמית חדד:</u> "הוא היה אומר לי שהוא חזר מרופא השיניים." הזיכרון שלך מטעה אותך. מה אפשר לעשות?

<u>מר יונתן חסון:</u> מי זה הוא?

<u>עו"ד עמית חדד:</u> הוא, ארנון.

<u>מר יונתן חסון:</u> כן.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> מה השאלה?

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אני שואל האם גם איתך ארנון השתמש בכינוי, הלכתי לרופא שיניים, הולך לרופא שיניים, חוזרים מרופא שיניים?

ת. לא. איתי לא.

ש. הדס כינתה את זה איתך – אני הולכת לרופא שיניים.

ת. לא.

ש. לא.
ת. לא.
ש. אז מה היא הייתה אומרת לך, שלאיפה היא הולכת?
ת. היא הולכת לחקירה.
ש. היא פעם אמרה לך שהיא הולכת לעשות הפלה?
ת. לי? לא.
ש. אוקיי. היא אומרת גם שארנון היה שואל אותה, הוא היה חוזר מחקירות נורא מרוגש וכאלה, "הוא היה אומר לי שהוא חזר כי הוא רצה לספר". הוא גם רצה לספר לך ארנון על החקירות?
ת. לא.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> היו לך שיחות על החקירות שלו?

<u>מר יונתן חסון:</u> לא.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> על החקירות שלך?

<u>מר יונתן חסון:</u> לא.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אפשר להתקדם.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> דרך אגב, עם מי דיברת על החקירות שלך במשטרה? באופן כללי.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> מה זה באופן כללי?

<u>עו"ד עמית חדד:</u> עם מי? על תוכן החקירות.

<u>מר יונתן חסון:</u> עם אף אחד.

ש. אף פעם.
ת. אף פעם.
ש. גם הדס אף פעם לא שיתפה אותך בחקירות שלה.
ת. לא.
ש. אז איך ידעת על הכינוי של רופא שיניים? שהם אומרים אני הולך לרופא שיניים.

ת. לא אמרתי שאני יודע בכינוי. מה שהיא השתמשה, שהיא אמרה לארנון. עוד פעם, זה משיחות מסדרון. אם הייתי לידה כשהיא אמרה לארנון או להפך

ש. לא סיקרן אותך? אם בת משפחה שלך הולכת לחקירה, אתה לא שואל אותה איך היה, מה היה?

ת. אבל היא לא בת משפחה שלי.

ש. אתה אמרת שהיא כמו בת משפחה.

ת. היא לא בת משפחה שלי.

ש. כמו בת משפחה שלך הולכת לחקירה. אתה לא שואל אותה איך היה?

ת. לא. מה, אני מטומטם?

ש. אוקיי. הדס סיפרה לך שהיא פנתה לקבל את הנהלת החשבונות של מילצ'ן כדי לתת את החשבוניות למשטרה?

ת. שמה?

ש. שהיא פנתה לקבל את הנהלת החשבוניות של מילצ'ן. שהיא הלכה לשרה שוחט וביקשה את הנהלת החשבונות של מילצ'ן.

ת. לא.

ש. ידעת שהיא עושה את הפעולה הזאת?

ת. לא.

ש. שהיא פונה לחנויות ומבקשת קבלות כדי לתת למשטרה? ידעת על זה?

ת. לא.

ש. ידעת שהיא נפגשת עם חוקר בחניון ברעננה כדי למסור לו חשבוניות?

ת. לא.

ש. מתי שמעת על זה לראשונה?

ת. רק כשזה התפרסם.

ש. לא סייעת לה בעניין הזה?

ת. מה פתאום?

ש. היא סיפרה לך שאחד מהעוסקים חשב שעושים לך בדיקה ולכן הוא לא רצה לתת את החשבוניות? שחושדים בך?

ת. לא הבנתי. מה?

ש. היא סיפרה לך שאחד הספקים לא רצה לתת את החשבוניות או שאל אם הם עושים לך בדיקה, לך יונתן, שמא אולי לקחת פריטים ולא העברת אותם ליעדם ולכן הוא לא מסר את הקבלות. היא סיפרה לך על זה?

ת. לא.

ש. אתה מגיע לחקירה נוספת ב-27 בדצמבר.

ת. אוקיי.

ש. בין ה-6 באוקטובר ל-27 בדצמבר מישהו מחוץ למשטרה משוחח איתך?

ת. בלי קשר לחקירה?

ש. בלי קשר לחקירה הפרונטלית. בין החקירות. יש חקירה ב-6 באוקטובר ויש חקירה ב-27 בדצמבר.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> בין החקירות. כמעט שלושה חודשים.

<u>מר יונתן חסון:</u> לא. חוץ מלהזמין אותי לחקירה נוספת?

<u>עו"ד עמית חדד:</u> כן.

<u>מר יונתן חסון:</u> ושאני מגיע? לא.

ש. מי הזמין אותך?

ת. לא זוכר מי זה היה.

ש. התקשרו אליך?

ת. כן.

ש. לנו כמובן אין תיעוד ולכן אני שואל.
ת. אין בעיה.
ש. התקשרו אליך ואמרו לך להגיע לחקירה?
ת. כן.
ש. תיאמו איתך משהו? אמרו לך מה נושא החקירה?
ת. לא.
ש. שיחה קצרה? ארוכה?
ת. לא. קצרה. תגיע, ככה וככה מלה"ב, תגיע לחקירה.
ש. אתה בטוח.
ת. כן.
ש. כן?
ת. כן.
ש. טוב. תכף נראה. עדכנת את הדס כמובן לגבי החקירה הזאת. נכון?
ת. כן.
ש. והיא נתנה לך הנחיות מה להגיד, מה לא להגיד?
ת. לא.
ש. היא אמרה לך מה עורך הדין אמר לה בהקשר הזה? מה לעשות או לא לעשות בחקירה?
ת. לא.
ש. מי חקר אותך באותו יום, ב-27 בדצמבר? אמרת שמומי נכנס, זה מה שאמרת לי קודם.
ת. באיזשהו שלב באמצע.
ש. מי עוד חקר אותך?
ת. אני לא זוכר את השמות של החוקרים.
ש. שוב דני יופה. נכון?

ת. יכול להיות. אני לא זוכר מי היה איתי בחדר.
ש. בחקירה הזאת אתה פחות זוכר?
ת. את השמות הפרטיים של החוקרים, מי היה איתי? אני לא זוכר.
ש. קודם זכרת להגיד דני שחקר אותך.
ת. כי הוא הראשון שהתקשר אלי.
ש. הבנתי. לפני שנכנסת לחדר החקירות, אתה דיברת עם מומי משולם?
ת. לא.
ש. בטוח?
ת. בטוח.
ש. אני אגיד לך למה אני שואל. כי הפעם זו חקירה מוקלטת. משום מה יש חקירה אחת מוקלטת. ב-27 בדצמבר 2016, בעמוד 26, אני רואה שכתוב: דני יופה מציג לך. אומר: את מומי אתה מכיר. ואז מומי משולם אומר: כן וגם אתה אומר כן. ואז מומי אומר: בקטנה. ואז אתה אומר: בקטנה מהחניה. לכן אני מבין שמומי משולם, אתה מכיר אותו, נכון? לפני החלק הזה. אם אתה אומר שאתה מכיר אותו, הוא שואל אותך אם אתה מכיר את מומי משולם ואתה אומר כן - סימן שאתה מכיר אותו. לא שיקרת.
ת. לא שיקרתי.
ש. לא שיקרת. מה זה אומר שאתה מכיר אותו מהחניה?
ת. זה אומר שנכנסתי לאסוף את ארנון בסוף החקירה מהחניה של להב.
ש. מתי?
ת. כשארנון היה בחקירה.
ש. החקירה הקודמת?
ת. בחקירה הראשונה של ארנון, אני לקחתי אותו לחקירה. שמתי אותו, אספו אותו מה-ש.ג. ביציאה אספתי את ארנון מהחניון של להב. מומי הוריד את ארנון למטה.

ש. בתוך החניון?
ת. כן.
ש. ממש יחס VIP. לא נתנו ללכת עד ה-ש.ג. אתה נכנסת עם הרכב לתוך לה"ב.
ת. כן.
ש. ושם פגשת את מומי?
ת. כן.
ש. הייתה היכרות ביניכם?
ת. לא, לא. שלום. זה הכול. אבל לא הכרתי אותו לפני זה.
ש. הוא הציג את עצמו בשיחה הזאת בחניה?
ת. לא.
ש. איך דני יודע שאת מומי אתה מכיר מקודם, אם זה רק החניה הזאת שאתה אוסף את מילצ'ן? למה הוא אומר לך שאת מומי אתה מכיר?
ת. לא יודע.
ש. אתה לא יודע?
ת. לא. תשאל אותו ואת מומי.
ש. לאחר החקירה השנייה, אנחנו עוד נדבר הרבה על החקירה השנייה. דרך אגב, בסוף החקירה אתה לוקח את הטלפון של דני יופה? בסוף החקירה השנייה?
ת. יש לי את הטלפון מאז שהוא התקשר אלי בפעם הראשונה.
ש. ואתם מדברים ביניכם? מחליפים הודעות?
ת. שום דבר.
ש. כלום. רק יש לך את הטלפון, שיהיה לך.
ת. כן.

ש. בין ה-27 בדצמבר, שזו החקירה השנייה שלך, החקירה השלישית שלך ב-25 בינואר 2018 - זה דצמבר 2016, 25 בינואר 2018, זו החקירה השלישית, זאת אומרת שחולפת יותר משנה. אתה זוכר את זה? זכור לך?

ת. זכור לי שהיה פרק זמן גדול.

ש. בזמן הזה מישהו מחוקרי המשטרה יוצר איתך קשר? בשנה וקצת הזה?

ת. לא.

ש. בטוח.

ת. לא יצר איתי קשר.

ש. הסבירו לך מה קורה בחקירה, מתי היא תסתיים, משהו?

ת. לא.

ש. אני מניח שהדס עדכנה אותך שהיא ממשיכה להיחקר בינואר 2017, שארנון נחקר, אתה מודע לכל הדברים האלה.

ת. כן.

ש. אני מניח שאתה, ארנון והדס נפגשים בתקופה הזאת או לא ארנון אלא אתה והדס נפגשים בתקופה הזאת.

ת. כן.

ש. וכמובן אתה עובד, כמו שאמרת קודם, אצל מילצ'ן גם תוך כדי החקירות במשטרה. נכון?

ת. נכון.

ש. ואתה אומר שלא דיברת איתו על החקירה.

ת. נכון.

ש. בזמן הזה אתה מתייעץ עם עורך דין?

ת. לא.

ש. גם לא.

ת. גם לא.

ש. ובשלב הזה קיבלת עצות מהדס? מה לעשות, איך להתנהג, מה לענות?

ת. לא.

ש. אתה פגשת פעם את רונן צור?

ת. פעם אחת נסעתי להביא לו מסמכים למשרד שלו. ובחתונה של הבת של הדס.

ש. מסמכים. איזה מסמכים?

ת. סגור במעטפה.

ש. מתי זה היה?

ת. לא יודע.

ש. מי ביקש ממך למסור את המסמכים?

ת. הדס.

ש. הדס אמרה תן מסמכים לרונן צור?

ת. כן.

ש. אתה יודע איזה מסמכים אלה היו?

ת. לא. זה היה סגור.

ש. באיזה נושא?

ת. לא.

ש. אתה לא יודע.

ת. לא.

ש. ונתת את זה בחתונה של הבת של הדס?

ת. לא. שאלת כמה פעמים פגשתי את רונן צור. פעם שנייה בחתונה של הבת של הדס.

ש. מתי הייתה פחות או יותר? בוא ניקח את לוח הזמנים. יש לנו את 6 באוקטובר 2016, חקירה ראשונה, מתי בערך נתת לרונן צור את המעטפה עם המסמכים?

ת. לא יודע להגיד לך. זה לא קרוב לחקירה הראשונה.
ש. זה היה לפני חודש?
ת. לא.
ש. במהלך החקירות.
ת. במהלך כלל, לפני החקירה האחרונה שלי.
ש. לפני החקירה בינואר 2018. מתי? תנסה למקם לי את זה.
ת. אני ממש לא יודע למקם לך את זה.
ש. זו הייתה מעטפה עבה, רזה?
ת. לא. רזה. כאילו עובי של דף.
ש. ואתה מביא את זה לרונן.
ת. כן.
ש. חוץ מזה פגשת מישהו מהמשרד שלו?
ת. לא.
ש. מישהו מהמשרד שלו דיבר איתך בטלפון?
ת. לא.
ש. או הוא?
ת. לא.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> עורך דין חדד, אנחנו נעשה 10 דקות הפסקה. בינתיים אדוני יעבור קצת על הניירות.

<u>ה פ ס ק ה</u>

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> בבקשה עורך דין חדד, אנחנו ממשיכים.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> יונתן, בינואר 2017 הדס טסה ללוס אנג'לס לפגוש את מילצ'ן. אתה מכיר את האירוע?

<u>מר יונתן חסון:</u> כן.

ש. היא סיפרה לך שהיא טסה לשם יחד עם רונן צור, הם בועז בן צור?

ת. כן.

ש. היא סיפרה לך שהם טסים לקראת החקירה של מילצ'ין בחודש פברואר 2017?

ת. כן.

ש. היא סיפרה לך למה גם היא צריכה לטוס לשם?

ת. לא.

ש. לא שאלת מה את צריכה לעשות שם?

ת. לא.

ש. הרי היא לא טסה לפני כן למילצ'ין, אף פעם, בכל התקופה שאתה מכיר.

ת. בטח שכן.

ש. מתי?

ת. הייתה לה טיסה לדרום אפריקה בעניינים שלו. היו לה עוד טיסות.

ש. כששאלתי אותה כאן בביתה משפט , היא אמרה לא. למעט היה סיפור עם דרכון באופן ספציפי, לא דרום אפריקה, שהיא פוגשת אותו באדיס אבבה. אתה רוצה, אני אקריא לך.

ת. לא. אין צורך. אני מכיר את הסיפור.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אין צורך להקריא. חבל.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> "עד שלב החקירות מעולם לא היית בבית של מילצ'ין בלוס אנג'לס". היא אומרת: "נכון".

<u>מר יונתן חסון:</u> סבבה.

<u>קרן צבירן לצטר:</u> בבית של מילצ'ין.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אין בעיה. יש חקירה שלמה בנושא. היא לא טסה לא לבית בלונדון ולא לבית בלוס אנג'לס ולא ל שום בית אחר של מילצ'ין, נכון?

<u>מר יונתן חסון:</u> אם היא אומרת.

ש. אתה אמרת שאתה כמעט בן משפחה שלה. אתה איתה כל הזמן.

ת. אתה לא צריך להגיד בן משפחה. זה באמת מיותר. בוא נתקדם עם העניין הזה. אני עובד איתה.

ש. טוב. שאלת אותה מה היא הולכת לעשות שם?

ת. לא.

ש. לא עניין אותך.

ת. נוסעת לענייני עבודה.

ש. ענייני עבודה. בזמן שהיא בחו"ל, אתם ממשיכים לדבר מטבע הדברים?

ת. אני מתאר לעצמי שכן.

ש. כמה פעמים ביום שוחחתם? אתה זוכר?

ת. לא.

ש. היא עדכנה אותך איך החקירות מתנהלות, מה קורה שם?

ת. זאת לא חקירה שם.

ש. חקירה של מילצ'ין? ודאי שזאת חקירה.

ת. אתה אומר שהיא נסעה עם בועז ורונן.

ש. נכון. היא טסה בפברואר עם בועז ורונן או רק עם בועז לצורך חקירה של מילצ'ין בלוס אנג'לס.

ת. לא. לא עדכנה אותי שום דבר לגבי חקירות.

ש. לא עדכנה אותך איך זה מתנהל. היא אמרה לך למשל שהיו אמורים לחקור את מילצ'ין כמה פעמים ובסוף חקרו אותו רק פעם אחת?

ת לא.

ש. לא עדכנה אותך בזה. טוב. היא אמרה לך שהיא חוזרת מוקדם מהצפוי? לא אמרה לך את זה?

ת. לא זוכר משהו כזה.

ש. אתה יודע שהיא טסה לפגוש את מילצ'ן גם בחודש אפריל 2017, בלונדון?

ת. כן.

ש. היא אמרה לך למה היא טסה?

ת. לא.

ש. היא סיפרה לך שמילצ'ן התקשר אליה וביקש ממנה – היא, הדס – להגיד לחוקרים שהוא כן קיבל מתנות מבני הזוג נתניהו? היא שיתפה אותך באירוע הזה?

ת. לא זוכר דבר כזה.

ש. אתה זוכר שבסוף חודש אוגוסט 2017 חקרו את מילצ'ן באזהרה?

ת. את זה אני זוכר. כן.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אתה זוכר גם את התאריך?

<u>מר יונתן חסון:</u> לא, אני לא זוכר את התאריך אבל אני זוכר שיש סיפור כזה.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> שיש סיפור הזה. אתה זוכר שמילצ'ן היה במתח לקראת החקירה הזאת?

ת. לא. הוא לא היה בארץ. אין לי קשר איתו.

ש. כשהוא לא בארץ, אתה לא בקשר איתו. גם בתקופה הזאת.

ת. חוץ ממיילים של עדכונים של העבודה – כלום.

ש. הבנתי. שמעת מהדס שהוא היה לחוץ לקראת החקירה?

ת. לא.

ש. ידעת שניסו למצוא לו מקום נוח להיחקר בו? אתה מעודכן בזה?

ת. לא.

ש. אתה יודע למה הדס טסה ללונדון לקראת החקירות האלה באוגוסט יחד עם עורך דין בן צור

ת. לא.

ש. לא שאלת את עצמך למה הדס צריכה לטוס לחקירה של מילצ'ן?

ת. לא.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: ואם הוא שאל את עצמו, אז מה?

עו"ד עמית חדד: השאלה מה הוא שאל ומה הוא ענה.

מר יונתן חסון: היא בהיררכיה מעלי. אני לא אשאל אותה שאלות. הדס היא בהיררכיה מעלי. אני לא אשאל אותה שאלות שהיא צריכה לתת לי דין וחשבון בהן.

ש. למה אתה לא התלווית לנסיעות האלו?

ת. לא היו צריכים.

ש. את הדס היו צריכים?

ת. אני לא יודע. כנראה שכן.

ש. יש לך מושג לצורך מה?

ת. לא.

עו"ד עמית חדד: אני מניח שכבודכם מבין שהסיפור של העד שהוא לא מכיר, לא יודע וכולי, תכף יתברר כסיפור לא מאוד מדויק בקשר בינו לבין הדס. אני מניח.
הדס קליין כעסה מאוד שהתברר לה שבועז הפסיק לייצג אותה ואת מילצ'ן ועבר לייצג את מר נתניהו. נכון?

מר יונתן חסון: נכון.

ש. את זה אתה כן מכיר?

ת. כן.

ש. שוחחת איתה על זה. אני מניח.

ת. בקטנה.

ש. בקטנה?

ת. כן.

ש. מבחינתה זה אירוע מז'ורי, עורך הדין שלה עובר למי שהיא תופסת כצד השני – נאמר בעדינות – ואתה מדבר איתה על זה רק בקטנה?
ת. מה אתה רוצה שנדבר על זה?
ש. מאוכזבת, כועסת, הוא יעשה כך, הוא יעשה אחרת, היא חוששת ממשהו. אני לא יודע.
ת. לא. היא התעצבנה על הסיטואציה.
ש. מתי דיברתם על זה?
ת. כשקרתה הסיטואציה.
ש. ואז מה היא אמרה לך?
ת. אני אפילו שאלתי את בועז בעצמו בחתונה של הבת של הדס אם זה נכון.
ש. ומה?
ת. הוא גמגם.
ש. אתה יודע שהיא מיוצגת היום על ידי עורך דין גיורא אדרת?
ת. כן.
ש. הדס הסבירה לך למה היא מרגישה צורך להיות מיוצגת? על ידי בועז ואחר כך על ידי גיורא?
ת. לא.
ש. עורך דין גיורא מייצג גם אותך?
ת. לי אין שום עורך דין.
ש. פגשת פעם את עורך דין אדרת?
ת. לא.
ש. קיבלת הנחיות מהדס שעברו אליה מעורך דין אדרת לקראת העדות כאן?
ת. לא.

ש. יש סיבה שעורך דין בן צור מייצג את הדס ואחר כך עורך דין אדרת ואתה נותר לבד בלי ייצוג? הרי מר מילצין שילם גם למר בן צור וגם למר אדרת. למה אתה בלי ייצוג והיא כן עם ייצוג? לא הרגשת איזו תסיסה פנימית, מה זאת האפליה הזאת, האיפה ואיפה?

__כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:__ עורך דין חדד, אין שאלות לגופו של עניין.

__עו"ד עמית חדד:__ יש. אני רוצה להבין את זה.

__כב' השופט מ' בר עם:__ מר חדד, שוב, כדאי שנחתור אל הליבה של העניין.

__עו"ד עמית חדד:__ אנחנו עכשיו בליבה של הליבה.
אתה נחקרת במשטרה שלוש פעמים - 6 באוקטובר 2016, 27 בדצמבר 2017 ו-25 בינואר 2018. עוד נדבר הרבה על החקירות האלה. אבל אחרי כמעט ארבע שנים קראו לך להשלמת חקירה. ב-2 בנובמבר 2021.

__מר יונתן חסון:__ אמת.

ש. מי התקשר אליך לזמן אותך להשלמת החקירה?
ת. אל תתפוס אותי במילה, אני חושב גם דני.
ש. הסבירו לך למה בעיצומו של הליך משפטי בבית המשפט מתקשרים להזמין אותך? אני מניח שאמרו לך על זה משהו בטלפון.
ת. לא. התקשר, הזמין אותי, אמר לי: תגיע.
ש. וידעת שהדס נחקרה לפניך בהשלמת חקירה.
ת. כן. זה פורסם.
ש. איפה זה פורסם?
ת. זה היה בחדשות.
ש. אני אומר לך שזה לא פורסם. אף אחד לא ידע שהדס קליין הגיעה לחקירה עד שהתקשרו אלי בחודש פברואר 2022 ואמרו לי

__כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:__ נובמבר.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> נובמבר, סליחה, 2022, אבל יותר מאוחר. הרבה אחרי שאתה נחקרת.

<u>מר יונתן חסון:</u> אם אתה אומר.

ש. לא יכול להיות ששמעת את זה מהתקשורת.

ת. אני זוכר ששמעתי את זה מהתקשורת.

ש. זה מה שאתה זוכר. גם היום. אחרי שאני אומר שזה לא פורסם והיה גם צו איסור פרסום לפרסם את זה. עדיין אתה אומר שאתה זוכר את זה מהתקשורת?

ת. כן.

ש. יש לך זיכרון מיוחד.

ת. תודה.

ש. אמרת שגם היא סיפרה לך שהיא נקראה להשלמת חקירה. נכון? אמרת.

ת. בחקירות הקודמות?

ש. בחקירה הזאת, בהשלמת החקירה. ב-2021. היא אמרה לך שהיא הלכה לחקירה, נכון?

ת. אני לא זוכר שהיא אמרה לי את זה.

ש. לפני רגע אמרת לפרוטוקול שאתה כן זוכר. יונתן, לפני רגע אמרת שאתה כן זוכר.

ת. בלבלת אותי.

ש. אני לא בלבלתי אותך. בוא נעשה סדר. לפני שהגעת לחקירה ידעת שהדס הייתה בחקירה. זה אמרת לי כן. נכון.

ת. נכון.

ש. אמרת שהדס סיפרה לך ואתה גם יודע מהתקשורת. אני אומר לך שבתקשורת לא פורסם שהדס נחקרה בהשלמת חקירה. זה לא פורסם. היה צו איסור פרסום. אף אחד לא ידע, גם לא ההרכב שנמצא כאן, גם לא הסניגוריה. התביעה כנראה ידעה. לכן לא יכול להיות שידעת מהתקשורת על זה שהיא נחקרה בנובמבר 2021.

ת. אני זוכר שזה פורסם וגם ראו את הקבלה בחדשות.

כב' השופט מ' בר עם: מר חדד, הוא כבר השיב.

עו"ד עמית חדד: הקבלה שהראו בתקשורת, זה היה ב-15 בנובמבר. ביום שבו הוסר צו איסור הפרסום וכולנו למדנו לראשונה שהייתה חקירה. לפני כן זה לא פורסם. קח את זה ממני. אתה גם רואה שהתביעה לא זזה ולא מתנגדת.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: מה השאלה?

עו"ד עמית חדד: מאיפה אתה ידעת שהדס נחקרה לפניך?

מר יונתן חסון: אני זוכר שאני יודע את זה מהפרסום.

עו"ד עמית חדד: בסדר. מהפרסום. היא סיפרה לך על זה?

ת. לא.

ש. טוב. יש פרוטוקול ברוך השם. אתה לא הופתעת כשהזמינו אותך לחקירה.

ת. לא.

ש. כי ידעת שחוקרים.

ת. נכון.

ש. זימנו את הדס, לא משנה מה מקור הידיעה שלך, ולכן זה טבעי שגם יזמנו אותך.

ת. לא בהכרח כל פעם שזימנו את הדס, אני הייתי

ש. לא אמרתי בהכרח. אבל לכן זה לא הפתיע אותך.

ת. אתה אמרת שזה בצורה טבעית.

ש. טבעי, זה לא אומר שזה בהכרח, אבל לא משנה. נעזוב את הקשרים הלוגיים בין המושגים. בכל מקרה, זה לא בהכרח אבל זה לא הפתיע אותך. זה כבר אמרת קודם. נכון?

ת. לא הפתיע אותי שכל עוד מתנהל ההליך החקירות והמשפטים, יזמינו אותי לחקירות.

ש. תראה, מ-2018 לא הזמינו אותך לחקירה.

ת. אוקיי.

ש. עד נובמבר 2021. זה כמעט 4 שנים.

ת. בסדר. הגיוני שעד שהמשפט לא מתחיל, יכול להיות שיזמינו אותי.

ש. שוב, יקירי, המשפט התחיל שנים קודם. התחיל לפני כן.

ת. בסדר. אתה מבין, העדויות. נו, באמת. הוא מתיש אותי. באמת.

בקה: בואו נתקדם.

__עו"ד עמית חדד:__ בוא נמשיך. אני מתנצל.

__מר יונתן חסון:__ אל תיקח את זה

__עו"ד עמית חדד:__ אני מתנצל שאני מתיש אותך. בוא נמשיך.

__כב' השופט מ' בר עם:__ אדוני הבטיח לנו שעוד רגע, ואני מחכה. אני בציפייה דרוכה.

__עו"ד עמית חדד:__ כן. אנחנו מדי פעם מגלים דברים שלא ידענו וזה טוב לבדוק.

זימנו אותך לחקירה, אותו חוקר, אמרת אולי יופה, הוא אמר לך במה עוסקת החקירה? שזה יעסוק בתכשיטים?

ת. אני לא זוכר את שיחת הטלפון איתו. אני זוכר שהוא התקשר, אמר לי שאני צריך לבוא להשלמת חקירה, קבע איתי תאריך. זה לא היה מיידי. יומיים אחרי או משהו כזה, או יום אחרי. זהו.

ש. נסתכל ביחד על החקירה, על הדקות הראשונות של החקירה שלך. זאת ההתחלה של החקירה. אתם לא מדברים על שום דבר לפני כן. בסדר? אני אומר לך. אנחנו רואים שאתה נכנס. אתה רואה? כאן אתם נכנסים לחדר.

ת. זה לא דני.

ש. אני יודע שזה לא דני. אבל בכל מקרה, אתם נכנסים. זה תחילת השיח ביניכם. לכן אני מבין שהשיח מוקדם. בוא תראה מה אתה אומר. הוא אומר לך: "כמו שאמרתי לך מקודם, את תעודת הזהות של, אחר כך אני אקח ממך את הפרטים, בסדר, אוקיי". זאת אומרת שהיה שיח קודם. אחר כך הוא אומר לך: "אמרתי לך, זומנת לכאן היום בעקבות שני אירועים".

אתה רואה? זאת ההתחלה. "אמרתי לך, זומנת לכאן בעקבות שני אירועים". אין מקום שבו הוא אומר לך את זה לפי מה שאנחנו רואים.

<u>עו"ד קרן צבירן - לצטר:</u> תראה לו שכתוב גם החלפנו חדר. תפנה אותו.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אני לא אפנה אותו. אני הולך לחקור אותו על זה.

<u>עו"ד קרן צבירן - לצטר:</u> אוקיי, שהוא יבין.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> זאת אומרת שיש שיחה קודמת למה שאנחנו רואים כאן. אז כתוב: "נכון, יפה, דיברנו על אירוע ב-2010 במושב יוגב, באירוע בסביבות 2014". בסדר?

<u>מר יונתן חסון:</u> כן.

ש. זאת אומרת שלפני החקירה, לפני מה שמתועד, אנחנו רואים שכבר אמרו לך על שני אירועים וגם שדיברתם על אירוע ב-2010 במושב יוגב ואירוע בסביבות 2014. אתה זוכר איפה דיברתם?

ת. בחדר הקודם.

ש. כתוב גם. אתה רואה, כתוב כאן החלפנו חדר. זאת אומרת שהיה חדר אחד שישבתם בו.

ת. כן.

ש. כמה זמן הייתם בו? אתה זוכר?

ת. חמש דקות.

ש. למה החלפתם חדר?

ת. לא עדכנו אותי למה החלפנו חדר.

ש. זאת אומרת, מגיעים לחדר אחד. אני אומר לך שלנו אין שום תיעוד מהחדר הזה. אתם מנהלים שם שיחה על הנושא. אני רואה שדיברתם על אירוע אחד, על אירוע שני, דיברתם על הנושא, על התכשיטים. נכון?

ת. לפי מה שזה, כן.

ש. לנו אין תיעוד. אתם עוברים חדר ואז אתם ממשיכים מהנקודה שכנראה דיברתם עליה בחדר הקודם.

ת. אוקיי. כן.

ש. אני רואה שהוא אומר שדיברנו, אמרתי לך וכולי. הוא אמר לך מה הדברים שהוא רוצה לדבר איתך עליהם?
ת. כנראה הוא הציג לי לשם מה באתי.
ש. הבנתי, וזה בחדר הקודם.
ת. הראשון.
ש. בחדר הראשון, מי ישב, אותו חוקר?
ת. הבחור הזה, כן.
ש. אתה זוכר מה שמו?
ת. לא.
ש. אמרת חמש דקות. אתה זוכר מה הוא אמר לך על האירוע הראשון ב-2010 ומה הוא אמר לך על האירוע השני ב-2014? בחדר הקודם.
ת. הוא כנראה רק אציג לי כאילו שיש אירועים, שני אירועים של תכשיטים. לא התחלנו לדבר על זה או משהו.
ש. הוא תכשיטים למי? סתם תכשיטים או שהוא אמר תכשיטים לשרה?
ת. יכול להיות. אני לא זוכר את זה מילה במילה. נכנס מישהו וביקש שנחליף חדר.
ש. הבנתי. ואז אתם מחליפים חדר.
ת. כן.
ש. הוא הסביר לך בחדר השני מה קרה, למה קוראים לך להשלמת חקירה?
ת. לא.
ש. אתה ידעת על ההתייעצות של הדס מתי לספר על התכשיטים, האם ללכת להרים טלפון, להגיד במשטרה, לא להגיד במשטרה, כל ההתלבטות שלה?
ת. לא.
ש. הכרת?

ת. לא.

ש. היא לא התלבטה איתך.

ת. לא.

ש. ודיברת עם הדס על הנושאים האלה של התכשיטים אחרי שהתחילה החקירה ב-2016?

ת. לא.

ש. בטוח.

ת. כן.

ש. אוקיי. בהמשך החקירה, אני רואה דרך אגב בעמוד 3 שדיברתם עוד קצת בחדר על עוד נושא. אתה רואה, החוקר אומר לך כאן: "אמרתי לך ירושלים. אוקיי, הוא הראשון והוא השני". אתה רואה, "אמרתי לך ירושלים". אני אומר לך שאני קורא מתחילת התמליל עד לחלק הזה - אין ירושלים.

<u>**כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:**</u> עורך דין חדד, יש כאן דברים שמופיעים בהודעה הכתובה. זאת הודעה כתובה שלא מוקלטת אבל ממש בהתחלה: זומנת היום לגביית וכולי.

<u>**עו"ד עמית חדד:**</u> גברתי, אנחנו רואים את ההודעה הכתובה. ההודעה הכתובה היא הרבה הרבה אחרי. אני יכול להראות לגברתי מתי מתחילים להקליט. ההודעה הכתובה זה בחדר הזה, אנחנו רואים מתי זה מוקלט. אם צריך, נראה את זה לגברתי. מתחילים להקליט. הוא אומר לו: עכשיו אני אתחיל להקליד וכולי ואז מקלידים. בחדר השני אין הודעה כתובה. אפילו את תעודת הזהות שלו, ראינו בהתחלה, לא לקחו בחדר הקודם.

אם זה חשוב, אני רואה שזה מטריד את גברתי, אני אראה את זה.

<u>**כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:**</u> אני שואלת כי השאלה הראשונה היא בירושלים.

<u>**עו"ד עמית חדד:**</u> אם צריך, נציג את זה לגברתי.

<u>**כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:**</u> לא, אין צורך.

<u>**עו"ד עמית חדד:**</u> גברתי תמצא את זה בתמליל.

קריאה: אפשר לראות שחוזרים פעמיים על כל דבר כי פעם אחת עושים את זה כתשאול פתוח ופעם אחת...

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אוקיי.

עו"ד עמית חדד: בשלב מסוים נגמרת החקירה הפרונטלית, עוברים להקליד ואז השאלה הראשונה מוקלדת היא ירושלים. אם יש צורך גברתי, אנחנו תכף נמצא ונראה את זה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: לא. אין צורך.

עו"ד עמית חדד: אומר החוקר: אמרתי לך ירושלים. אני מחזיר אותך לירושלים.

קריאה: אין אזכור.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אין צורך. שאלתי, קיבלתי תשובה.

עו"ד עמית חדד: זה הטריד את בית המשפט. זה מטריד אותנו.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: לי מספיק ששואלים פעם אחת ועונים פעם אחת.

עו"ד עמית חדד: הפרוטוקול, זה עמוד 11 ב-PDF.

כב' השופט מ' בר עם: עמוד 11 של התמלול.

עו"ד עמית חדד: של התמלול. כן.

כב' השופט מ' בר עם: הלא ממוספר.

עו"ד עמית חדד: הלא ממוספר. אנחנו מגישים כבודכם את הראיות כפי שקיבלנו אותן.

כב' השופט מ' בר עם: אנחנו ערים לזה.

עו"ד עמית חדד: אנחנו לא עושים מניפולציה וגם לא מוסיפים תג.

כב' השופט מ' בר עם: אין לי שום טענה כזאת.

עו"ד עמית חדד: דרך אגב, אם כבודכם יגיד שאנחנו יכולים להוסיף מספרים, זה גם יעזור לנו, אז אנחנו נעשה את זה.

כב' השופט מ' בר עם: אתם יכולים להוסיף.

עו"ד עמית חדד: אוקיי, נעשה את זה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: בפרט שזה יעזור גם לכם.

עו"ד עמית חדד: אנחנו מאוד נזהרים. לכן, קיבלתי רשות, אין בעיה.
אתה רואה, הוא אומר כאן: אמרתי לך ירושלים, כלומר, בחמש דקות גם דיברתם על ירושלים כי זה לא מופיע.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: מה השאלה אליו?

עו"ד עמית חדד: הוא רק רצה לראות שדיברו בחדר הקודם גם על ירושלים. אתה רואה? "לא, אמרתי לך ירושלים ואני מחזיר אותך לירושלים".

מר יונתן חסון: אוקיי.

ש. אני אומר לך שעד אותה נקודה בתמליל, אין ירושלים ולכן זה אומר שבחדר השני דיברתם על ירושלים.

ת. יכול להיות.

ש. יכול להיות. תראה, אתה אומר לחוקר. הוא שואל אותך: "אוקיי, זה אירוע ראשון ואירוע שני". אתה אומר לו: "תשפוך עלי קצת אור". מה זה אומר תשפוך עלי קצת אור? מה רצית שהחוקר יעשה בדיוק?

ת. שהוא יסביר לי מה הוא מתכוון בכל אירוע.

ש. הבנתי. ואז החוקר באמת מסביר לך. זה אמור להיות הפוך, הנחקר אמור לשפוך אור על מה בדיוק קרה. לא הפוך, אבל בסדר. תכף נראה.

ת. כנראה הוא הציג לי את זה לפני זה. כי זה ממש תחילת השיחה כנראה.

ש. לא. אתה אומר: תשפוך עלי קצת אור, ואז הוא אומר לך: "לא, אמרתי לך ירושלים, אני מחזיר אותך לירושלים". זה ב-2014. החוקר אומר לך על מה הוא רוצה שתדבר, על אירוע שקרה בירושלים ב-2014. נכון? בעקבות הבקשה לשפוך עליך אור.

ת. כן.

ש. אוקיי. אם האירוע השני התרחש בירושלים, זאת אומרת שהאירוע הראשון - ראינו שהחוקר גם אומר לך אירוע ראשון במושב יוגב - זה האירוע הראשון. כך מתייחסים לזה. נכון?

ת. כן.

ש. ראשון, יוגב.

ת. לא, אחר כך בהמשך גם בירושלים שני אירועים, הוא מבלבל ביניהם.

ש. אירוע אחד בירושלים, אירוע ראשון – יוגב. שני – ירושלים. שלישי - זה עניין התכשיט?

ת. כן.

ש. התכשיט היקר, נקרא לו.

ת. כן.

ש. אתה זוכר על מה עוד שוחחתם לפני שהתחילה ההקלטה בחדר השני?

ת. לא.

ש. בסדר. באמת בהשלמת החקירה, אתה יודע לספר על שלושה אירועים. הסיפור הראשון הוא מעטפה. יודע, נגיד שזאת מילה לא מדויקת. יודע לכאורה, לשיטתי. מעטפה במושב יוגב. הדבר השני הוא הסיפור עם איאן מוריס והחנויות במצודת דוד. הסיפור השלישי זה הזיכוי, החזרת התכשיט של הדס.

ת. לא.

ש. העניין, נקרא לו הרביעי, אתה קושר בין הרביעי לשלישי – אני אראה לך – הרביעי הוא התכשיט היקר.

ת. תשים לב שהרבה פעמים הוא קושר ולא אני.

ש. לא, זה לא נכון.

ת. כי אני מדייק אותו ואומר לו

ש. תכף נראה אם אתה מדייק או לא. תכף נראה אם אתה עושה סלט או הוא עושה סלט או שניכם מכינים בכלל מאכל לא אכיל, שלא ראוי למאכל אדם. תכף נראה ביחד.

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כבוד השופטים רבקה פרידמן – פלדמן, משה בר – עם, עודד שחם

ת"פ 67104-01-20 מדינת ישראל נ' נתניהו ואח' **25 אוקטובר 2022**

ת. יאללה, בתיאבון.

ש. בסדר. מה שהכנתם כאן זה לא בתיאבון לאף אחד. נתחיל בעובדות הפשוטות. אתה לא שוחחת מעולם עם מר בנימין נתניהו על התכשיטים שנרכשו או לא נרכשו עבור הגברת נתניהו.

ת. אמת.

ש. אתה אמרת למעשה שלא שוחחת מעולם עם מר נתניהו, אפילו לא נייסיטיס. כלום. נכון?

ת. נכון.

ש. כמובן שלא שוחחת עם מר פאקר על התכשיטים שהוא רכש או לא רכש כמתנה לגברת נתניהו.

ת. נכון.

ש. וגם עם מילצ'ן לא שוחחת על זה.

ת. נכון.

ש. גם לא שוחחת עם הגברת נתניהו על תכשיטים שהיא קיבלה או לא קיבלה.

ת. נכון.

ש. גם לא שוחחת בנושא עם אלינור מילצ'ן.

ת. נכון.

ש. כל מה שאתה יודע לספר זה מתוך מה שהדס אמרה לך או שאתה טוען שהיא אמרה לך או מה שהעוזר של מר פאקר אמר או לא אמר לך. נכון?

ת. נכון. או מה שאני ראיתי במו עיניי.

ש. תכף נראה מה ראית במו עיניך.

ת. אין בעיה.

ש. אתה יודע מה, בוא נדבר על העיניים שלך. אתה מעולם לא ראית תכשיטים שנמסרו לגברת נתניהו, אם נמסרו.

ת. אמת.

ש. ולמעשה מידיעה אישית בעיניים, אתה לא יודע להגיד בכלל אם נמסר, אם לא נמסר, גם אמרת את זה בהשלמת החקירה.

ת. אמת.

ש. תאשר לי בבקשה שלפני השלמת החקירה שלך, בשלוש החקירות שבהן נחקרת - אמרתי לך, אתה זוכר, יש לנו אוקטובר 2016, דצמבר 2016 וינואר 2018 – לא סיפרת על תכשיטים כלשהם שנמסרו לגברת נתניהו. נכון?

ת. נכון.

ש. לא במילה. בכלל, כלום. נכון?

ת. נכון.

ש. לא הזכרת את המעטפה אם מסרת ביוגב, לא סיפרת על תכשיט שאיאן חיפש, לא סיפרת על החלפה, לא על זיכוי. כלום.

ת. נכון.

ש. גם לא על תכשיט יקר.

ת. נכון.

ש. כאן בבית המשפט, כשנשאלת על ידי חברתי בסוג של חקירה נגדית מדוע לא סיפרת על התכשיטים בחקירה הראשונה שלך, אתה השבת מלחץ של פעם ראשונה של חקירה, לא הייתי בחיים שלי. זאת הסיבה?

ת. נכון.

ש. כלומר, היית בלחץ בחקירה הראשונה.

ת. אמרתי. כי לא בכל חקירה אני זוכר את כל הדברים.

ש. לא בכל חקירה אתה זוכר את כל הדברים.

ת. את כל מה שהיה. אמרתי לך כי עניין העניינים היה שמפניה וסיגרים.

ש. תכף נראה את התשובות וכולי. נראה. אתה זוכר שבהשלמת החקירה נתת הסבר אחר? את הסיפור הזה לא זכרת. את כל העניינים לא סיפרת בהשלמת החקירה. היה לך הסבר אחר בהשלמת החקירה למה לא סיפרת על התכשיטים. אתה זוכר מה סיפרת בהשלמת החקירה?
ת. לא.
ש. יש לך הסבר אלטרנטיבי אולי למה שסיפרת כאן בבית המשפט? כי היה לך הסבר סדור למה אתה לא מספר. אגב, זה מאוד דומה להסבר של מישהי אחרת, באופן נורא מוזר. אתה זוכר להגיד לנו מה סיפרת בהשלמת החקירה, למה לא סיפרת?
ת. כמו שסיפרתי אתמול.
ש. חזרת על מה שסיפרת אתמול?
ת. אני לא יודע. תראה לי בהשלמת החקירה.
ש. לפני שאני מראה לך. עם כל הכבוד
ת. אתה שואל. אני לא זוכר.
ש. אני שואל - הרי בהשלמת החקירה שאלו אותך את השאלה הזאת – למה לא סיפרת בשלוש חקירות על התכשיטים ועל התיקים שסיפרת אתמול שלא היו ולא נבראו? למה לא סיפרת?
ת. ה-לא נבראו. אני קניתי את התיק ואני הבאתי.
ש. אדרבה, אם אתה קנית ואתה הבאת, אתה בטח זוכר אותו. למה לא סיפרת את זה בשלוש החקירות? שאלו אותך את זה בהשלמת החקירה. אתה זוכר מה ענית בהשלמת החקירה?
ת. אני זוכר שזה מה שעניתי אתמול.
ש. אז אתמול אמרת מלחץ של פעם ראשונה של חקירה, לא הייתי בחיים שלי, לא זכרתי הכול.
ת. נכון.
ש. זאת הטענה שלך שהייתה אתמול. בהשלמת החקירה אתה אומר שענית אותו הדבר.
ת. כן.
ש. טוב. בוא נראה מה ענית. תסתכל. אולי נצפה אפילו.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> לא צריך לצפות. אדוני יקריא לו.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> באיזה עמוד אנחנו?

<u>עו"ד עמית חדד:</u> בעמוד מה-2 בנובמבר 2021.

שואל אותך החוקר האלמוני: "טוב, בסדר, בחקירות הקודמות שלך, אוקיי, נשאלת על התכשיטים ולא זכרת". הוא דרך אגב אומר לך לא זכרת. אתה אומר משהו אחר. "אוקיי, קודם כל, אתה יודע. מן הסתם הכיוונים שאתם בהתחלה לא היו בדיוק ברורים. אהה, פעם התעסקתם בארנון, פעם התעסקתם בזה, ופה ושם, אז יכול להיות שיש מידע שהלך לאיבוד". אז אומר לך החוקר: "רגע, אצלך או אצלנו"? אתה אומר: "לא, אצלי". "אה, אצלך, אוקיי". אתה אומר לו: "התעסקתי בבקבוקים, כמה בקבוקים, כמה פה, כמה שם, איפה נסעת, אפילו באותה תקופה היה". ואז הוא אומר לך: כן, אבל גם נשאלת על תכשיטים". ואז אתה אומר: "לא יודע. אני לא זוכר. יכול להיות שנשאלתי. על מעילים נשאלתי. על אלף ואחד דברים אבל דבר אחד אני זוכר, שהייתה איזושהי כאילו הנחיה שעורך הדין נתן לנו לענות על מה ששואלים אותנו, אוקיי, וכנראה שאם היו שואלים אותי על תכשיטים, והייתם, אז כנראה שהייתי עונה".

תראה מה ההסבר שלך כאן. לא ההסבר שמלחץ של פעם ראשונה של חקירה - לא הייתי בחיים שלי, לא זכרתי הכול – אלא אמרת שהחקירה הייתה מבולגנת, קפצתם מנושא לנושא

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> לא, הוא אמר...

<u>עו"ד עמית חדד:</u> לא. הוא אמר התעסקתם בבקבוקים, כמה בקבוקים. תעשה לי טובה, אם יש התנגדות – תקום ותתנגד.

אני אקריא שוב. אתה אומר: "קודם כל, אתה יודע, מן הסתם הכיוונים שלכם בהתחלה לא היו בדיוק ברורים".

<u>מר יונתן חסון:</u> אפשר להחזיר לי את זה?

<u>עו"ד עמית חדד:</u> בוודאי. אתה אומר: ""קודם כל, אתה יודע, מן הסתם הכיוונים שלכם בהתחלה לא היו בדיוק ברורים". כלומר, החקירה לא הייתה ברורה. זה מה שאתה אומר כאן. הנה, תסתכל. אתה רואה? השורה הרביעית המוצלת. תסתכל.

ת. נכון.

ש. קודם כל, אתה יודע, מן הסתם הכיוונים שלכם בהתחלה לא היו בדיוק ברורים. זאת אומרת, החקירה לא הייתה ברורה. קודם כל זה מה שאתה אומר. נכון?

ת. נכון.

ש. זאת אומרת, החקירה לא ברורה ולכן אתה לא עונה על תכשיטים. זה מה שאתה אומר כאן.

ת. כן.

ש. נכון. יופי. אחר כך אתה אומר: "פעם התעסקתם בארנון, פעם התעסקתם בזה, ופה ושם - כלומר, לא היה כיוון ברור לחקירה – אז יכול להיות שמידע הלך לאיבוד". נכון?

ת. נכון.

ש. אחר כך אתה אומר: "התעסקו בקבוקים, כמה בקבוקים, פה ושם". וזה אפילו באותה תקופה היה. ואז אתה אומר: "אני לא יודע, הייתה הנחיה של עורך דין". דרך אגב, עורך דין זה בועז בן צור?

ת. כן.

ש. "שאמר לנו לענות על מה ששואלים אותנו". נכון?

ת. אמת.

ש. ואז אתה אומר: "וכנראה שאם היו שואלים על תכשיטים, והייתם, אז כנראה שהייתי עונה". נכון? זה מה שאמרת?

ת. אמת.

ש. כלומר, אני חוזר למה שאמרתי, למרות שחברי ניסה לבלבל ולהטעות, התשובה שלך הייתה שהחקירה לא הייתה מסודרת ושגם הייתה הנחיה שלא לענות על מה שלא שואלים ועורך דין בן צור

אמר את הדברים האלה, ולכן, לאור הבלבול בחקירה והעובדה שלא שאלו – הנושא הזה לא עלה. נכון?

ת. נכון.

ש. דרך אגב, תראה, בהמשך אתה אומר

ת. אני לא מבין מה זה נוגד.

ש. אתה לא מבין, מה אפשר לעשות? לא צריך להבין הכול בחיים.

ת. אוקיי.

ש. מה זה הנחיה של עורך דין? אתה אומר שמי שליווה אותנו – "לצערנו בועז בן צור". ואז שואל אותך החוקר: "בועז בן צור? לענות על מה שנשאלת? אבל אני אומר לך שנשאלתם, אני לא זוכר שנשאלתם תכשיטים. לא זוכר". טוב. יש עוד אירוע. יופי. זאת אומרת, מה שהקראתי לך במשטרה, הוא נכון. לא שיקרת, לשיטתך.

ת. לא שיקרתי שם ולא שיקרתי פה.

ש. כשאתה אומר "לצערנו בועז בן צור". תסביר לי. שהוא ליווה אותך, אותנו - אתה אומר - בן צור לא ייצג אותך בתיק.

ת. חד משמעית. תראה. תמשיך.

ש. חד משמעית כן או חד משמעית לא?

ת. חד משמעית לא ייצג אותי.

ש. לא ייצג. הוא מעולם לא שוחח איתך על התיק.

ת. מעולם.

ש. מעולם לא. לפי העדות של הדס, אני מבין שאתה ראית אותו גם בחתונה ומדי פעם הסעת אותו לשדה התעופה. זה הכול, לא? או שגם זה לא נכון?

ת. וכשהוא התארח בבית של ארנון מילצין פעמיים.

ש. וכשהוא התארח בבית של ארנון מילצ'ן. כאן אתה יוצר איזה רושם כאילו עורך הדין שליווה אותנו, כאילו שהוא ייצג אותך. אבל זה לא נכון.
ת. יפה, אבל תראה שהחוקר מתקן אותי.
ש. החוקר מתקן אותך אבל הרושם שאתה מנסה לייצר זה
ת. אני לא מנסה לייצר שום רושם.
ש. בסדר. ולמה אתה אומר "לצערנו"?
ת. כי הסיפור שלו הגעיל אותי.
ש. הגעיל אותך?
ת. חד משמעית.
ש. אז הצטערת גם אתה על הסיפור שלו.
ת. כן. אני עדיין מצטער.
ש. מי במצטערים? מי זה לצערנו, אתה ומי עוד?
ת. אני ואנכי.
ש. זה אני מלכותי. זה ROYAL WE.
ת. חד משמעית.
<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> ה-ROYAL WE מיותר, אפשר להתקדם.
<u>עו"ד עמית חדד:</u> הוא לא מאוד מיותר, אדוני. אולי. אפשר גם בלעדיו, לזה אני מסכים אבל הוא לא מיותר.
ש. למה להצטער? אתם לא חשודים. התיק נגמר, מה יש להצטער? על מה אתה מצטער ריבונו של עולם?
<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> הוא ענה קודם מה שענה. אפשר להתקדם.
<u>עו"ד עמית חדד:</u> אני רוצה לשמוע.
<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> הוא ענה על הסיפור וכולי. לא צריך לחזור. הדברים ברורים.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: הוא ענה.

עו"ד עמית חדד: נחזור לתחילת דבריך. אם אני מסתכל על החקירה הזאת, על הקטע הזה, זה שבהתחלה אמרת שהחקירה הייתה מבולבלת, שאלו אותי על אלף ואחד דברים, על בקבוקים פה, בקבוקים שם, פעם התעסקתם בארנון, פעם התעסקתם בזה, אתה רואה? אחר כך התירוץ הזה כנראה לא משכנע את החוקרים ואז אתה עובר לתירוץ, לטעמי, של ההנחיה של בועז בן צור.

אבל אמרת לי שבועז בן צור לא ייצג אותך ולא הנחה אותך ולא דיבר איתך על התיק מעולם. נכון?

מר יונתן חסון: נכון.

עו"ד עמית חדד: כאן בחקירה אתה מתעקש שעורך דין בן צור כן ליווה אותך. תראה. בעמוד 23-24.

כב' השופט מ' בר עם: עמוד שמתחיל במילים?

עו"ד עמית חדד: למעלה.

קריאה: "שהתבקשה להחליט" והציטוט הוא מסוף העמוד.

עו"ד עמית חדד: כתוב: "כן, אבל ציינת שאומר לך החוקר, ואתה אומר ש"נמסר לנו, לי נמסר על ידי הדס שעורך הדין שליווה אותנו, התייעצנו איתו באותה". שליווה אותנו, אז עורך דין בן צור כן ליווה אותך?

ת. לא. אבל אתה רואה שהוא מתקן אותי.

ש. הוא מתקן אותך אבל אני שואל מה אתה אומר. לא מה אומר החוקר.

ת. עורך דין בן צור מעולם לא ליווה אותי.

ש. בוא תראה מה אתה אומר: "שליווה". אומר החוקר: "שליווה"? אתה? מה זה ליווה אותנו? הוא ייצג אותך או ייצג את הדס?" תראה, זה בניגוד לתשובה שלך כאן בבית המשפט. תראה שמה אתה אומר: "אני והדס היינו כאילו ביחד".

כב' השופט מ' בר עם: אבל יש המשך.

עו"ד עמית חדד: כן, יש המשך.

<u>מר יונתן חסון:</u> אתה עושה דרמה מכלום. אדון בן צור ייצג את ארנון מילצ'ן, ייצג את הדס, איתי מעולם הוא לא דיבר על התיק אבל הרוח הכללית הייתה שאם אני צריך לפנות למישהו, להתייעץ איתו, לדבר, אני יכול להרים טלפון לבועז בן צור.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> לא. אתה אומר שאני והדס היינו כאילו ביחד. תכף נשאל שאלות בוא נמשיך, כמו שבית המשפט ביקש. אז החוקר מנסה לנטרל את הייצוג. הוא אומר לך: "אתה שילמת לו כסף"? "לא". "לא? אז הוא לא עורך הדין שלך". בסוגריים אני אומר שזה כמובן לא המבחן, אבל זה לא משנה. חוקרים לפעמים טועים בזה. "נכון, אוקיי, אני מציין שנמסר לי על ידי הדס שעורך הדין שליווה אותנו באותה תקופה, עורך דין בועז בן צור, כן, אמר לנו שלענות על מה ששואלים בלי כאילו לא יודע, בלי לנדב מעבר לזה". אתה רואה? זה מה שסיפרת, נכון? אם זה מופיע.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> זה תמליל הקלט ה.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> לא יודע, זאת באמת לא ראיה. אני צריך שהוא יאשר את זה. נכון? זה מה שאמרת.

<u>מר יונתן חסון:</u> כן.

ש. כאן בבית המשפט, את כל הסיפור הזה על לא לנדב ובועז בן צור וכולי, לא סיפרת. נכון? הקראתי לך מה סיפרת. אני אקריא לך שוב, אם אתה רוצה.

ת. תקריא שוב.

ש. בטח.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> עורך דין חדד, אנחנו עדיין מחכים - - -

<u>עו"ד עמית חדד:</u> רגע, אדוני.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> כמה רגע?

<u>עו"ד עמית חדד:</u> "בלחץ של פעם ראשונה של חקירה, לא הייתי בחיים שלי, לא זכרתי הכול". לא סיפרת לעורך דין בועז בן צור, לא סיפרת על הנחיה, לא סיפרת על כלום.

ת. בסדר.

ש. בסדר. לא סיפרת.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> מה השאלה הבאה?

<u>עו"ד עמית חדד:</u> שנייה גברתי.

אני אומר לך שאתה שינית את הגרסה שלך כי שמעת שהדס נחקרה כאן בבית המשפט, היא אישרה שעורך דין בן צור לא ייצג אותך ולא שוחח איתך ולכן שינית את הגרסה שלך ממה שאמרת בחקירה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> שינה את הגרסה, מתי?

<u>עו"ד עמית חדד:</u> בין מה שהוא מסר בחקירה ביחס לסיבה שהוא לא סיפר על התכשיטים לבין מה שהוא מסר כאן בבית המשפט ביחס לסיבה שהוא לא מסר על התכשיטים.

<u>מר יונתן חסון:</u> ממש לא.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> זה מקרה ששניכם מספרים את אותו סיפור על בועז בן צור?

ת. יש אמת.

ש. יש אמת, אז למה לא סיפרת כאן בבית המשפט ביחס לסיבה?

ת. כי זה מה שאמרתי, שבאותו זה אני שכחתי את הדברים. לטובתי, אם לשכוח או לא לשכוח? זה משרת אותי?

ש. בוא נראה.

ת. זה משרת אותך אם שכחתי.

ש. בוא נראה מה משרת אותי ומה לא משרת אותי.

ת. יאללה, בוא נתקדם.

ש. אל תעשה חשבונות כאלה. לשיטתך, וגם בחקירה שלך במשטרה וגם את עדותך כאן, ברור שאם היו שואלים אותך שאלה ספציפית על תכשיטים, אתה היית עונה. אתה אמרת בחקירה שלך, אני מקריא: "וכנראה שאם היו שואלים אותו על תכשיטים והייתם, זה, אז כנראה שהייתי עונה". נכון?

ת. נכון.

ש. בוא נדבר רגע על ההנחיה הזאת וננסה למקם אותה בזמנים. כשאתה אמרת במשטרה שקיבלתם הנחיה, הכוונה שאמר לכם עורך דין בועז בן צור, שהדס קיבלה ומסרה לך אותה. אתה זוכר מתי זה היה, ההנחיה הזאת?

ת. אני זוכר שזה בדרך לחקירה הראשונה.

ש. בדרך לחקירה הראשונה. אז ניתנה ההנחיה.

ת. כן.

ש. אם אני אגיד לך למשל שהדס מספרת, ממקמת את ההנחיה הרבה אחרי, רק אחר שהיא נזכרת בזה שיש תכשיטים, לשיטתה, ואז היא פונה לעורך דין בן צור ואומרת לו אני רוצה לספר על זה. אז עורך דין בן צור אומר לה: תשמעי, אם ישאלו אותך, תעני, אבל אם לא, את לא צריכה לנדב מידע. מה תגיד על זה?

ת. זה מה שהיא אמרה. זה לא קשור אלי.

ש. לא קשור אליך. טוב. זה לא קשור.

ת. אם היא זוכרת א' ואני זוכר ב', מה?

ש. היא זאת שקיבלה את ההנחיה, לשיטתה. יש לה סיפור שלם.

ת. אתה שואל מה אני זוכר.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> הלאה.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אתה אומר אני והדס היינו כאילו ביחד. בוא תסביר לי למה התכוונת, שאתה והדס הייתם כאילו ביחד.

<u>מר יונתן חסון:</u> הסברתי שהרוח הכללית היא שהוא מייצג אותה, בועז בן צור, הוא מייצג את ארנון, ואני תחת הכיפה הזאת ואם אני רוצה, אני יכול לפנות אליו.

ש. זה נהדר, רק לא אמרת ארנון והדס ואני היינו ביחד אצל בן צור. אתה אמרת: אני והדס היינו כאילו ביחד.

ת. בסדר, אבל אני מסביר לך עכשיו.

ש. אני רוצה להציע לך הצעה מה זה ביחד. לאורך כל החקירות אתה והדס מדברים, לאורך כל החקירות אתם משווים ביניכם מה אמרתם, אתם מנסים להיזכר בדברים, לאורך כל החקירות. זה הביחד, נכון?

ת. מה?

ש. זה הביחד. לכן אתה אומר אני והדס היינו כאילו ביחד.

ת. לא.

ש. בוא נראה. נבדוק את מה שאמרת. בוא נראה כמה הטענה הזאת שלך, הטענות שלך, מופרכות.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: טענות לגבי מה?

עו"ד עמית חדד: לגבי למה הוא לא סיפר על התכשיטים בחקירה. חקירה ראשונה שלך, 6 באוקטובר. בוא נסתכל עליה. אמרתי לך שהיה שם דבר מוזר. לטעמנו חריגה מהנחיית יועץ, אבל זה לא עניין שלך. באישור יועץ. בעמוד 8, בשורה 185 שואלים אותך שאלה. היא מעורפלת, קשה להבין אותה, היא לא ברורה, אז בוא נקרא אותה ביחד וננסה לעשות לה ניתוח טקסטואלי. שואלים אותך: "שאלה: האם בוצעה איזושהי רכישה של תכשיטים עבור הזוג נתניהו"? אתה מצליח להבין את השאלה הזאת?

ת. כן.

ש. שואלים אותך כאן האם נרכשו תכשיטים לבני הזוג נתניהו. נכון? אתה מבין את זה.

ת. נכון.

ש. זה לא אלף ואחד דברים, זו שאלה פשוטה.

ת. חד משמעית.

ש. חד משמעית. בוא נראה מה התשובה שלך החד משמעית. "לא שאני יודע על דבר כזה. אני יודע על שמפניה וסיגרים שאני אישית נתתי". אתה רואה?

ת. לא.

ש. עוד רגע תראה. אתה רואה? "האם בוצעה איזושהי רכישה של תכשיטים עבור הזוג נתניהו"? – "אני לא יודע על דבר כזה. אני יודע על שמפניה וסיגרים שאני אישית נתתי".

ת. אוקיי.

ש. זאת אומרת ששואלים אותך שאלה פשוטה ולא שיקרת במשטרה כשאמרת את זה, נכון?

ת. נכון.

ש. וברור שההנחיה של בועז בן צור לא יכולה להיות רלוונטית כי שאלו אותך שאלה ספציפית. זה לא לנדב מידע. זאת שאלה שאם אתה אומר אני לא יודע על דבר כזה ואתה יודע, אתה אומר לא אמת במשטרה. נכון?

ת. נכון.

ש. ועדיין מה אתה אומר פה?

ת. מה השאלה?

ש. "האם בוצעה איזושהי רכישה של תכשיטים עבור הזוג נתניהו"?

ת. נו, אני יודע שבוצעה?

ש. אז לא בוצעה רכישה של תכשיטים?

ת. אני אמרתי שהתכשיטים שבביכול ניקנו, אני יודע אותם או מהקבלה שראיתי או ממה שסיפרו לי. אני לא ראיתי שבוצעה רכישה. אני הלכתי לחנות אחת, לא נרכש שם. עברו לחנות אחרי זה בלעדיי.

ש. זאת אומרת, מה שאתה אומר לנו כאן זה שאתה לא יודע בזמן שנרכשו תכשיטים. למשל התכשיט היקר.

ת. נכון.

ש. אתה יודע שנרכש?

ת. אני יודע, ראיתי את הקבלה שלו, אני לא ראיתי את התכשיט הזה.

ש. אנחנו עוד נדבר על הקבלה. זה יהיה מעניין. אתה ידעת שהוא נרכש כי ראית את הקבלה שהוא נרכש.

ת. וכי מוריס אמר לי שהוא קנה תכשיט.

ש. הוא אמר לך שהוא קנה תכשיט. דרך אגב, התכשיט הזה נרכש לשיטת הקבלה בסוף פברואר 2015. 28 בפברואר 2015, אם אני זוכר נכון. זאת אומרת שזה די קרוב לחקירה. שואלים אותך האם בוצעה. לא שואלים אותך האם אתה קנית. האם בוצעה איזושהי רכישה של תכשיטים עבור הזוג נתניהו ואתה אומר אני לא יודע על דבר כזה. לא אני לא קניתי אלא אני לא יודע בכלל על דבר הזה. במובן הכי רחב שיש את השולל כאן את זה.

ת. אני לא יודע על רכישה שבוצעה. אני לא יכול לענות אם אני לא ראיתי. אני לא אפיל את עצמי בלשוני.

ש. אתה אומר: אני לא יודע על דבר כזה. למה לא אמרת אני יודע שיש קבלה? אני ראיתי אותה, של 50 אלף דולר, אני ראיתי אותה בעיניים, אני יודע שאני קניתי תיקים, אני יודע שהדס קנתה תכשיט לשרה והיה זיכוי. למה אתה לא אומר את זה?

ת. לא נכנסתי כאן לפרטים.

ש. אתה אומר: אני לא יודע על דבר כזה. איזה פרטים?

ת. על הרכישה. אני אומר על הרכישה עצמה באופן חד משמעי, לא ראיתי בעיניים ולכן אני לא יודע שזה נרכש.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> מר חדד, זה מתחיל לחזור על עצמו.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> עוד טיפה אדוני.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> לא, לא. זה מתחיל לחזור על עצמו.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אוקיי, בסדר, נמשיך. נסתכל על החקירה הבאה. דרך אגב, אתה זכרת בשלב הזה, לשיטתך, תכשיטים אבל בגלל שאתה לא ראית את הרכישה עצמה, לכן לא הרגשת נוח לספר.

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כבוד השופטים רבקה פרידמן – פלדמן, משה בר – עם, עודד שחם

ת"פ 67104-01-20 מדינת ישראל נ' נתניהו ואח' **25 אוקטובר 2022**

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> מר חדד, נמשיך. אני בכל זאת תמה, ואולי אדוני יבהיר לי, כי אני רואה שאדוני אמר בהודעה שלו, בחקירה שלו, ביום 6 באוקטובר בעמוד הנוסף שאדוני ביקש לתקן, השאלה היא די דומה ואדוני כן דיבר על תכשיטים.

<u>מר יונתן חסון:</u> אתה מדבר על החקירה האחרונה?

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> לא. אני מדבר על ה-6 באוקטובר. החקירה הראשונה.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> אדוני נשאל על תכשיטים ואדוני כן נותן איזושהי תשובה למרות שלא בהבחנות שאדוני דיבר עליהן קודם. זאת אומרת, זאת שאלה די דומה למה שאדוני נשאל כאן. אתה אומר לא נשאלתי במפורש, לא ראיתי, לכן אדוני לא ידע שום דבר על תכשיטים ורק על סיגרים. אבל השאלה שעלתה פעם נוספת בגיליון מספר 8 היא די דומה וכן אדוני כאן משיב על תכשיטים.

<u>מר יונתן חסון:</u> אבל בחקירה האחרונה שנחקרתי, הוא גם הציג לי דברים, החוקר, כמו את הקבלה למשל, כמו עימת אותי עם אירועים ספציפיים מדויקים.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> אתה נשאל על פי זיכרונך, על פי דברים שאתה יודע, עזוב רגע מה הוא הציג לך, אתה משיב לפי מה שאתה יודע, אתה אמור לתת גרסה נכונה לפי מיטב ידיעתך.

<u>מר יונתן חסון:</u> נכון.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> אז פעם אחת כשאתה נשאלת, אתה משיב שאתה יודע רק על שמפניות וסיגרים.

<u>מר יונתן חסון:</u> על רכישות.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> אני מדבר רק על רכישות. גם כאן אתה נשאלת על רכישות. בעמוד 8 אתה גם נשאל על רכישות. כאן אתה נותן תשובה עניינית.

<u>מר יונתן חסון:</u> רכישות של שמפניו וסיגרים, אני ביצעתי - - -

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> לא. תכשיטים.

<u>מר יונתן חסון:</u> אני מבין מה אתה שואל. רכישות של שמפניות וסיגרים אני ביצעתי בעצמי. אלה דברים ודאיים. כאן הוא שאל אותי אם אני יודע על ביצוע רכישה. אני לא יודע על ביצוע רכישה כי מעולם אני לא ראיתי רכישה.

ת"פ 67104-01-20 מדינת ישראל נ' נתניהו ואח' **25 אוקטובר 2022**

כב' השופט מ' בר עם: אבל למה בעמוד 8, כשאתה נשאל בשורה 185, האם בוצעה איזושהי רכישה של תכשיטים עבור הזוג נתניהו, אתה אומר: אני לא יודע על דבר כזה.

עו"ד עמית חדד: אני אראה עוד מקום, אולי לזה אדוני כיוון. יש חקירה נוספת. 27 בדצמבר 2016.

עו"ד קרן צבירן לצטר: בוא נבהיר כמה פעמים .... תכשיטים. ההתייחסות היחידה לתכשיט בחקירה הראשונה היא מה שאדוני הפנה עכשיו .

עו"ד עמית חדד: נכון.

עו"ד קרן צבירן לצטר: אני מבהיר כי אדוני חיפש...

כב' השופט מ' בר עם: הייתה התייחסות. אני ראיתי.

עו"ד עמית חדד: אדוני צודק. יש התייחסות נוספת. אני עכשיו נוגע בה. ב-27 בדצמבר. זה מה שבית משפט אמר. אני שומע את התוכן.

בעמוד 35 בתמליל, אין שורות אבל זה בסוף העמוד, תראה מה שואלים אותך. דני יופה אומר לך: "לא, אז אני שואל".

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: השאלה אם היה כאן עוד משהו שאתה מסרת.

עו"ד עמית חדד: רגע גברתי. תכף. "אני שואל אם היו עוד, חוץ מהמעילים שאתה אז מסרת, ושמפניה שאתה מכיר, וסיגרים, היה עוד, וארוחות שאתה אומר, היה עוד משהו שאתה מסרת אם זה מטעמו של ארנון, מטעמו של ג'יימי, אני מדבר על תכשיטים. שים לב. דברי אומנות, תמונות, לא יודע, פסלים, דברים מהסוג הזה". ואז אתה עונה: "לא". אומר יופה: "לא מכיר"? לא".

מר יונתן חסון: נכון, אבל הוא שואל אותי אם מסרתי.

ש. את התיקים אתה מסרת?
ת. כן.
ש. אז למה לא סיפרת על התיקים?
ת. כן סיפרתי, בסוף.
ש. בהשלמת החקירה בסוף. למה לא סיפרת כאן? שואלים אותך.

ת. בסדר, כי כנראה שם לא זכרתי.

ש. לא זכרת.

ת. לא.

ש. תיקים שאתה קנית.

ת. לא. קניתי תיק אחד.

ש. תגיד, את המעטפה עם התמונה ביחס לתכשיטים, זה לא דבר שאתה מסרת, לשיטתך? אתה מסרת. לא מישהו אחר. לפי מה שאתה מספר. למה אתה לא אומר: כן, אני מכיר, אני מסרתי מעטפה שקשורה לתכשיטים? אי אפשר לחמוק בתירוץ הזה שזה לא אני כמו שבית המשפט הציע לך אולי.

ת. המסירה של המעטפה לסטודיו ברמן, זה אולי כמה ימים אחרי שהתחלתי לעבוד. מאז כל כך הרבה מים חלפו בנהר.

ש. תיקים.

__כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:__ איפה הוא נשאל על תיקים?

__עו"ד עמית חדד:__ שואלים אותו: כל דבר. שים לב, דברי אומנות, תמונות, פסלים, לא יודע, דברים מהסוג הזה.

ת. לא שאלו.

ש. פה לא סיפרת על זה, נכון? ואפילו אמרו לך: תשים לב, תהיה מרוכז בשאלה, ואתה לא מספר על תכשיטים. נכון? הבנת את השאלה כששאלו אותך, נכון?

ת. כן.

ש. ועדיין אמרת אתה לא מכיר, נכון?

ת. נכון.

ש. לכן הטענה שבועז בן צור אמר לך לא לנדב, מעידה שלא שאלו אותך, היא לא רלוונטית כי כאן הראיתי לך, גם 6- באוקטובר שאלו אותך

ת. אבל אמרתי שגם חלק מהדברים אני הייתי לחוץ ומרוגש בחקירה ולא הכול זכרתי.

ש. בחקירה הזאת, השנייה? היית מרוגש ולחוץ?

ת. גם. כן.

ש. אתה זוכר שבחקירה הזאת, תכף אני אראה לך מה היה בחקירה הזאת. בהמשך החקירה, בעמוד 42 שואלים אותך עוד הפעם שאלה. בוא נראה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> איזו חקירה?

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אותה חקירה גברתי. ה-27. "כן, הסברת את זה בצורה מפורטת. לא נכון, משפט לא ברור שהוא פירט את זה" ואז שואלים אותך : "היו עוד דברים או מתנות או משהו שאנחנו לא יודעים עליו שאתה זוכר? אני לא אומר שהיו. אני רק שואל. היה עוד משהו מלבד האוכל שהיא ביקשה שיארזו, שמפניה, סיגרים"? מה אתה אומר? "לא". שיקרת כאן?

<u>מר יונתן חסון:</u> לא, לא זכרתי באותה חקירה.

ש. את התיקים לא זכרת?

ת. כן.

ש. למרות שאתה מספר שנסעת לכיכר המדינה

ת. תגיד לי, יש לי אינטרס לא לספר על התיקים? באמת. מה האינטרס שלי?

ש. האינטרס פשוט, כי אתה לא אומר אמת. כי לא היו תיקים.

ת. אתה אומר שהתיקים הומצאו?

ש. וגם התכשיטים הומצאו. בוא אני אראה לך תכף שהתכשיטים, אתה למעשה מודה בחקירה שלך שאתה לא יודע על התכשיטים.

ת. אני גם עכשיו מודה שאני לא ראיתי תכשיטים.

ש. לא, לא שלא ראית. בוא אני אראה לך.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> תורידו את הטונים.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אני אראה לך.

מר יונתן חסון: אתה תאמת מול איאן מוריס את התיקים ואתה תראה שהוא קנה גם 10 תיקים. ואני אחד.

עו"ד עמית חדד: תכף נראה. אתה אומר איאן מוריס, אבל למי הוא קונה את הדברים. בוא נראה.

כב' השופט מ' בר עם: לא צריך להתרגז.

מר יונתן חסון: הוא מעצבן אותי.

עו"ד עמית חדד: אתה רוצה שתי דקות הפסקה ותירגע?

מר יונתן חסון: לא. אין צורך.

עו"ד עמית חדד: בוא תירגע חצי שעה. תשתה מים קרים.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: עורך דין חדד, בשעה 12:30 נעשה הפסקה. בינתיים תמשיך.

עו"ד עמית חדד: אתה השבת כמו שראינו פעם אחר פעם אחר פעם בצורה ברורה שאין עוד מתנות, שאתה לא מכיר מתנות. שאלו אותך את זה מפה ומשם ולמטה ומלמעלה ובחקירות שלך אמרת, בכל החקירות, שאתה לא מכיר עוד מתנות. נכון?

ת. נכון.

ש. תגיד לי, אתה יודע אם הדס קליין בחקירות שלה, להוציא את השלמת החקירה, סיפרה על תכשיטים, על מתנות אלו?

ת. לא.

ש. אתה לא יודע?

ת. היא לא סיפרה שום דבר על החקירות שלה.

ש. אתה יודע, זה באמת צירוף מקרים פלאי כמעט, שגם הדס קליין, בכל החקירות שלה, להוציא את השלמת החקירה, לא מספרת על שום דבר מהדברים שאחר כך אתם מספרים שניכם באופן פלאי בנובמבר 2021. זה מפתיע אותך?

ת. אני לא מבין את השאלה.

ש. האם זה מפתיע אותך, או שיש לך הסבר לזה, איך זה יכול להיות שגם הדס קליין שנחקרה 8 חקירות לפני השלמת החקירה, לא מספרת על תכשיטים. גם אותה שואלים באופן ישיר והיא אומרת שלא היו תכשיטים וגם אתה בכל החקירות שלך, להוציא את השלמת החקירה, שלוש, גם אומר שלא היו תכשיטים.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> הוא צריך להסביר את החקירות?

<u>עו"ד עמית חדד:</u> כן. אני רוצה לדעת. הוא צריך להסביר את עצמו. זה לא יד המקרה. אנחנו עוד מעט נראה את זה גם בתוכן הסיפורים, איך הסיפורים מתכנסים לאזורים משותפים אך לא הגיוניים ונסתרים בעליל מראיות.

אני שואל אותך אם אתה יכול להסביר לי את זה שגם אתה בחקירות שלך לא מספר על תכשיטים וגם הדס לא מספרת על תכשיטים. גם אתה לא מספר על תיקים וגם הדס לא מספרת על תיקים. אתה יכול להסביר את זה?

ת. אני יכול להסביר שאין לי שום דבר מתואם עם הדס.

ש. אז לשיטתך זה מקרה.

ת. כן. חוץ מזה, אותי, בחקירה, שבאתי אחריה, שהיא דיברה על תכשיטים, עימתו אותי עם הדברים האלה.

ש. אמרת קודם שבחקירה הציגו לך את הקבלה.

ת. כן.

ש. בחקירת ההשלמה, הפלא זה פלא, גם אתה וגם הדס מספרים על התכשיטים. נכון?

ת. כן.

ש. אז מה, שניכם פתאום נרגעתם?

ת. אני אומר לך שהציגו את הדברים.

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופטים רבקה פרידמן – פלדמן, משה בר – עם, עודד שחם

ת"פ 67104-01-20 מדינת ישראל נ' נתניהו ואח' **25 אוקטובר 2022**

ש. הציגו לך את הדברים. תכף נראה גם את זה. דרך אגב, אתה זוכר, אמרת שהיית לחוץ בחקירה השנייה. אני רוצה להראות לך קצת את החקירה. בוא תראה איך היא מתחילה החקירה שלך. נועה, תראי את העמודים הראשונים. חקירה מה-27 בדצמבר.
ת. אתה מדבר איתי על מיץ ג'ינג'ר?
ש. אני לא רוצה לדבר איתך בכלל על מיץ ג'ינג'ר. החוקרים רוצים לדבר איתך על מיץ ג'ינג'ר.
ת. נו, בסדר. מה?
ש. בוא תראה. מתחילים איתך את החקירה בנחמדות ואתם מדברים על תחביבים, ואתה מספר שאתה שותה מיץ ג'ינג'ר.
ת. למה אני שותה?
ש. למה אתה שותה? מאיפה אני יודע למה.
ת. כי באתי חולה מת לחקירה הזאת.
ש. ותראה מה אתה אומר. אומרים לך בניחותא.
ת. אז מה אם הוא אומר בניחותא?
ש. אתה אומר לאטה, ואז אומרים לך וואלה. זה היום סחטתי. כן.
ת. מה זה לאטה?
ש. זה מה שאתה אומר. אני יודע מה זה? מופיע ממך. לא ממני. אז אתה אומר: זה היום סחטתי. ואז אתה אומר: יש מסחטת עלים, זאת מין מסחטה כזאת שאתה מכניס את הג'ינג'ר. יש כאן סיפור שלם ומתכון שלם על איך מכינים מיץ ג'ינג'ר. ואתם מדברים. גם באמצע החקירה אתם חוזרים לג'ינג'ר. בעמוד 53. תראה. אמרת שלא הציעו לך לאכול. בעמוד 53 אומרים לך: "אתה רוצה סנדוויץ'"? אתה רעב? אמרתי לדני שיביא קצת וופלים עם הקפה. חקירה נינוחה. דרך אגב, יש את הווידאו שלה. אתה נינוח. לא לחוץ. צוחק עם החוקרים.
ת. איך אתה יכול, מהשטויות שכתוב כאן על מיץ ג'ינג'ר להחליט אם אני לחוץ או לא לחוץ?
ש. אני יכול לראות אותך. אני יכול לראות מה אתה אומר. אני יכול לראות איך אתה חושב.

ת. נו, אז מה? ואם כשאני לחוץ אני מדבר הרבה דברים וכשאני רגוע, אני הרבה יותר חד ועונה תשובות קונקרטיות?
ש. היית לחוץ בחקירה הזאת?
ת. כן.
ש. הבנתי.
ת. כל כניסה לחקירה ללה"ב, זה דבר מלחיץ.
ש. איך נכנסת ללה"ב בחקירה הזאת?
ת. ברגל.
ש. יש חקירה שנכנסת לתוך החניון?
ת. לא.
ש. אז כן הטריחו אותך לצאת ולהיכנס מהשער?
ת. ונתנו לי לקפוא מקור בחוץ.
ש. אמרנו שגם הדס, אמרתי לך שגם אותה שאלו, אתה יודע ששאלו אותה
כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: עורך דין חדד.
עו"ד עמית חדד: אני מתקדם.
דרך אגב, לא מוזר שגם אתה וגם הדס בהסבר לסיבה למה שניכם לא סיפרתם על התכשיטים בחקירות שלכם, שניכם אמרתם, סיפרתם על ההנחיה שהתקבלה/לא התקבלה מעורך דין בן צור.
ת. לא.
ש. לא מוזר.
ת. מה מוזר בזה?
ש. אני אראה לך מה מוזר בזה. לפי הגרסה של שניכם לא יכול להיות שעורך דין בן צור נתן לך את ההנחיה. הסברתי לך למה. כי בחקירה, הדס מספרת שאת ההנחיה הזאת היא קיבלה בשלב מאוחר יותר, כשהיא נזכרת אגב אירוע אחר, היא נזכרת והולכת לבן צור - - -

כב' השופט מ' בר עם: את זה כבר כיסינו. אין טעם לשוב לזה.

עו"ד עמית חדד: בסדר.

מר יונתן חסון: אם הגרסאות שלנו לא תואמות, איך אתה אומר שיש תיאום בינינו?

עו"ד עמית חדד: זה מה שקורה כשמתאמים גרסאות. כשמגיעים למשטרה - זה כמעט דומה. זה טלפון שבור. אתה מכיר את המשחק טלפון שבור?

מר יונתן חסון: לא, לא היה לי. היה לי סמרטפון.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: עורך דין חדד, אדוני יתקדם.

עו"ד עמית חדד: אני ממשיך. היה לו סמרטפון, רק המשטרה לא תפסה את הסמרטפון.

מר יונתן חסון: זאת כבר בעיה שלך.

ש. אתה סיפרת שהדס סיפרה לך שהיא התבקשה להחליף תכשיט ושהיא הזדכתה עליו, ושעד היום יש לה את הזיכוי. נכון?

ת. כן. נכון.

ש. אתה גם סיפרת אתמול שהמועד שבו הדס סיפרה לך, שאלה אותך חברתי מתי היא סיפרה לך, אמרת זה ביום שהתקשרו אליה להגיד לה על הזיכוי. נכון?

ת. אני אמרתי מתי שהוא.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: בסמוך.

כב' השופט מ' בר עם: לא נקבת בתאריך.

מר יונתן חסון: לא נקבתי בתאריך.

עו"ד עמית חדד: נעשה סדר, שיהיה ברור. מתקשרים להדס מהחנות ואז היא מספרת לך על האירוע, בסמוך לשיחה שהיא קיבלה. נכון?

ת. כן.

ש. לדעתי אתה אומר אפילו בזמן שהתקשרו אליה. למיטב זיכרוני, אבל נראה בפרוטוקול המדויק. אתה זוכר מתי היא עדכנה אותך בזה?

ת. לא, אבל אני מתאר לעצמי שזה סמוך לקבלת הזיכוי.

ש. בסמוך לקבלת הזיכוי. ואת הסיפור הזה אתה מכיר רק בעקבות שיחה שאתה קיימת עם הדס, לאחר שהתקשרו אליה מהחנות?

ת. כן.

<u>קריאה:</u> גם השלמת חקירה.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> דרך אגב, בהשלמת החקירה, בעמוד 28 אתה אומר, שואל אותך החוקר: "תגיד, מתי אמרה לך שהתקשרו להזכיר לה לגבי הזיכוי"? אתה אומר: "סמוך לשהתקשרו". אמרת את זה גם בהשלמת החקירה.

ש. אתה זוכר מתי זה היה? באיזה חודש התקשרו אליה, להדס?

ת. לא. אני חושב שבחקירה אני אמרתי שזה נראה לי משהו לקראת תאריך של איזשהו סוף שנה שעשו סדר בחנות והתקשרו להגיד לה שיש לה זיכוי או משהו כזה.

ש. אני חושב שאת זה אתה לא מספר בחקירה. בטח שמעת מהדס אחר כך.

ת. זה אני אומר לך עכשיו.

ש. למה שוחחתם על התכשיט?

ת. לא יודע.

ש. למה אתם מדברים על זה?

ת. התקשרה אלי, אמרה לי שהיא הולכת, שיש לה זיכוי מהתכשיט. אני אפילו לא יודע איזה תכשיט זה.

ש. ומה?

ת. וזהו.

ש. לא אמרה לך שזה קשור לשרה, זה לא קשור לשרה? היא אמרה לך משהו?

ת. היא אמרה לי שזה תכשיט של שרה.

ש. היא אמרה שזה תכשיט של שרה.

ת. כן.
ש. וזה היה בסמוך למועד שהתקשרו אליה. נכון?
ת. של הזיכוי.
ש. כן.
ת. כן.
ש. זו הייתה שיחה בעל פה? אמרת בטלפון, היא התקשרה אליך?
ת. כן.
ש. כמה זמן ארכה השיחה הזאת?
ת. לא זוכר.
ש. לא שאלת את עצמך, רגע, מה עושים, היא לא שאלה אותך אם לספר על זה או לא לספר על זה, לא הייתה הדילמה הזאת ביניכם?
ת. לא.
ש. הייתה שיחה אינפורמטיבית. מה שלומך, התקשרו אלי חנות, אמרו לי שיש זיכוי, זה תכשיט של שרה, להתראות, ביי?
ת. משהו בסגנון.
ש. אתה לא ענית בחזרה מה דעתך לגבי זה? יש כאן איזשהו קושי מסוים. אתם בעיצומה של חקירה נגד ראש הממשלה בעניינים הקשורים האלה, לא שאלתם את עצמכם, שניכם מדברים
ת. מה זה קשור אליי?
ש. עובדה שהיא התקשרה אליך. לא אני התקשרתי אליך.
ת. היא סיפרה לי על זה אבל לי אין שום קשר לתכשיט הזה. אני גם לא אתן שום דעה על זה.
ש. אז לא נתת שום דעה.
ת. שום דבר.
ש. היא לא שאלה אותך אם צריך לספר או לא לספר?

ת. לא.

ש. אוקיי. אתה זוכר, אמרת לקראת סוף שנה ואתה אומר שבחקירה אמרת על הזיכוי

ת. אמרתי שאני חושב שאמרתי שזה לקראת סוף שנה.

ש. כשאני שאלתי את הדס מתי זה היה כל העניין הזה, שאלתי אותה כאן בבית המשפט – אני מפנה לפרוטוקול לעמוד 18,392 מיום 19 בספטמבר 2022, שורות 1 עד 6 – אני שואל אותה: "כלומר, לפי הזיכרון שלך בסוף נובמבר עושים ספירת מלאי ב-שטרן, נכון?" והיא אומרת: "כן, לפי הטלפון שקיבלתי". "את מקבלת טלפון באותו זמן ואומרים לך: יש לך זיכוי". "כן". "הטלפון על הזיכוי גורם לך להיזכר בתכשיט שלא זכרת". "חד וחלק". זה מה שאומרת הדס. בסדר?

ת. כן.

ש. לפי מה שהיא אומרת פה בסוף נובמבר, בוא נגיד תחילת דצמבר, לא משנה, היא מקבלת טלפון, בסמוך היא מעדכנת אותך. נכון?

ת. נכון.

ש. וזה ב-2016. נובמבר-דצמבר 2016. נכון?

ת. כן.

ש. אתה נחקר ב-27 בדצמבר 2016. כמה ימים אחר כך. פחות מחודש אחר כך. אתה לא זוכר את הסיפור הזה?

ת. כנראה שלא.

ש. אין לך בעיה של זיכרון, נכון?

ת. לא.

ש. אז אתה לא זוכר. כנראה שלא. יכול להיות שזכרת כי אתה אומר כנראה שלא? יכול להיות שכן זכרת?

ת. לא.

ש. זאת אומרת, אתה שכחת אירוע מזורי שנזכרתם

ת. אולי הוא לא כזה מז'ורי אצלי.

ש. תכשיט של שרה

ת. שמעולם לא ראיתי.

ש. שמעולם לא ראית אבל מספרת לך עליו הדס.

ת. אתה רוצה שאני אספר רק על עדויות שמיעה? אתה מבין שאם זה משהו שהייתי רואה, זה משהו שאני הייתי מעביר, משהו שהיה נצרב אצלי בצורה הרבה יותר חזקה.

__**כב' השופט מ' בר עם:**__ לא היה לך ספק שכנראה זה לכאורה סיפור אמיתי. היה דבר כזה. הזיכוי.

__**מר יונתן חסון:**__ נכון, אבל לא זכרתי את זה.

__**כב' השופט מ' בר עם:**__ לכאורה זה רלוונטי. לכאורה.

__**מר יונתן חסון:**__ בסדר. לא זכרתי את זה.

__**כב' השופט מ' בר עם:**__ לא זכרת.

__**עו"ד עמית חדד:**__ קשה לזכור דברים שלא היו.

__**מר יונתן חסון:**__ אני לא יודע אם היה או לא היה.

__**עו"ד עמית חדד:**__ גם אני לא.

__**כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:**__ השאלה הבאה.

__**עו"ד עמית חדד:**__ כן, גברתי, אנחנו מתקדמים. אנחנו מתקדמים בקצב. מה שעשינו עד עכשיו זה היה יום וקצת אצל הדס, אצל העד הזה הדברים רצים יותר מהר.

__**כב' השופט מ' בר עם:**__ אדוני ישתדל לסיים היום.

__**עו"ד עמית חדד:**__ את העד היום ודאי אי אפשר לסיים. לא. יש לנו עוד.

__**כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:**__ אם לא היום, אז מחר.

__**עו"ד עמית חדד:**__ הקצב הוא טוב. יותר מהר מהדס נניח פי 2.5.

__**כב' השופט ע' שחם:**__ זה לא המדד, מר חדד.

__**עו"ד עמית חדד:**__ כי זה טרי. לא מדד.

<u>כב' השופט ע' שחם:</u> זה פשוט לא המדד.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אני מסכים. ב-27 בדצמבר, כששואלים אותך באופן חד משמעי על התכשיטים, אתה אומר לא מכיר, ואתה אומר עוד הפעם כי לא זכרת, או שזאת הנחיה מבועז או מסיבה אחרת. מה הסיבה שאתה לא מספר על זה?

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> הוא השיב.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> פעם אחרונה שאני נוגע בזה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> לא, מר חדד.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> בסדר. אתה יודע מה עוד מוזר. כאן בבית המשפט העידה הדס קליין לפניך והיא הכחישה שהיא סיפרה לך על הזיכוי הכספי. אני אקריא לך. 19 בספטמבר 2022, עמוד 18,440, שורות 10 עד 16. אני שואל את הדס: "דרך אגב, דבר נורא מוזר, יונתן יודע על זה שהתקשרו אליך לגבי ההחזר, דיברת איתו על זה"? היא עונה: "לא יודעת. לא. לא זוכרת את זה אבל אני לא חושבת שאמרתי לו". ואז אני שואל אותה: "דיברת או לא דיברת". ואז היא אומרת: "לא זוכרת, לא חושבת, ממש לא חושבת, ממש לא חושבת, לא". אמרתי, טוב. ואז היא אומרת: "לא דיברתי עם יונתן על הדברים האלה. אתה יכול לשאול את יונתן". אז הנה, אני שואל אותך. הנה אתה, אתה כאן, חיכינו לך.

<u>מר יונתן חסון:</u> הגעתי.

ש. הגעת. אז הדס דיברה אתך על הזיכוי או לא?

ת. אני אומר לך עשר פעמים שכן.

ש. כשהדס אומרת לא דיברתי עם יונתן - - -

ת. אני לא מתייחס למה שהדס אמרה או לא אמרה. אני אומר רק מה שיונתן חסון אמר.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> עורך דין חדד, הנושא הזה. סיימנו את הנושא הזה.

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כבוד השופטים רבקה פרידמן – פלדמן, משה בר – עם, עודד שחם

ת"פ 67104-01-20 מדינת ישראל נ' נתניהו ואח' **25 אוקטובר 2022**

__עו"ד עמית חדד:__ הגרסה שלך כאן מופרכת עוד יותר כי כאן אתה הסברת שהחוקרים הציגו לך, למה נזכרת, כי אמרת שהציגו לך חשבונית של התכשיט היקר וכך נזכרת בתכשיטים. אתה זוכר שאמרת את זה אתמול והיום?

ת. כן.

ש. סיפרת שבחקירה הציגו לך את הקבלה ואז בא לך הזיכרון. נכון?

ת. נכון.

ש. אתה יודע מה הבעיה? יש כמה בעיות. אתה יודע מה הן?

ת. אני מחכה שתגיד. נו.

ש. אני שואל אותך. אם אתה באמת היית מודע בזמן אמת לרכישת תכשיט בסכום של 50 אלף דולר לשיטתך ב-2015, איך אתה שוכח את זה ב-2016?

ת. איך מה?

ש. איך אתה שוכח את זה ב-2016?

ת. אני לא מודע באמת לרכישת תכשיט.

ש. אתה אומר שראית קבלה.

ת. אנשים אמרו לי.

ש. אתה אומר שראית קבלה של 50 אלף דולר בזמן אמת.

__כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:__ עורך דין חדד, הנושא הזה מוצה.

__עו"ד עמית חדד:__ לא. הוא לא.

__כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:__ מוצה, אלא אם יש לאדוני שאלות אחרות ולא אותו דבר.

__עו"ד עמית חדד:__ כן. מתי ראית את החשבונית הזאת, לטענתך?

__מר יונתן חסון:__ לראשונה ראיתי כשהסעתי את הדס להביא את החשבונית לשרה.

תש תכף נראה. אני אומר לך שבהשלמת החקירה שלך – ואני מזכיר שהיא בווידאו ואודיו, אני יכול לראות אותה, ולא רק להקשיב – לא הציגו לך את הקבלה.

ת. מה לא הציגו לי את הקבלה?
ש. לא הציגו לך את הקבלה.
ת. הראו לי את הקבלה בחקירה.
ש. אני אומר לך.
<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> באיזו חקירה?
<u>מר יונתן חסון:</u> בחקירה האחרונה.
<u>עו"ד עמית חדד:</u> הנה, חבריי כאן, שיגידו. אני אומר לך שלא הציגו לך את הקבלה.
<u>מר יונתן חסון:</u> אני אומר לך שהציגו לי את הקבלה.
<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> מר חדד.
<u>עו"ד עמית חדד:</u> אדוני, יש לנו סרט וידאו.
<u>כב' השופט ע' שחם:</u> בסיכומים תגידו לנו מה רואים בסרט ומה אתם מבקשים שנסיק מזה.
<u>עו"ד עמית חדד:</u> מי הציג לך את הקבלה?
<u>מר יונתן חסון:</u> הבחור הזה שישב איתי.
ש. הוא הראה לך אותה?
ת. כן.
ש. דרך אגב, אתה ראית אותה בזמן הזה? בחקירה שלך, בזמן שנחקרת, אתה חושב שעד אותו רגע אתה ראית אתה קבלה?
ת. אני אומר לך כשהסעתי את הדס.
ש. זאת אומרת שלשיטתך כן ראית אותה לפני שנחקרת.
ת. כן.
ש. בטוח.
ת. כן.
ש. ומשם אתה יודע מה הסכום.

ת. וגם כי אמרו לי אותו.

ש. אבל גם משם.

ת. כן.

ש. אתה בטוח בזה.

ת. כן.

ש. בחקירה שלך סיפרת שראית את הקבלה כשהסעת את הדס?

ת. באיזו חקירה?

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> מה הוא אמר בחקירה, אנחנו רואים. אין צורך לשאול אותו. זאת חקירה של עשרות עמודים.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> בסדר, עדיין אני רוצה לדעת אם הוא סיפר, למה הוא לא סיפר. אני יכול לשאול.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> אתה יכול להציג לו.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אני אומר לך שבחקירה לא סיפרת שראית את הקבלה.

<u>מר יונתן חסון:</u> אני לא זוכר את זה.

ש. אני אומר לך.

ת. בסדר, אז אני אומר לך שאני הבאתי אותה והייתי באוטו, אני ראיתי את הקבלה.

ש. ואני גם אומר לך שלאורך כל החקירה לא סיפרת שהיית באוטו והבאת אותה וראית את הקבלה.

ת. אז היא הגיעה לבד?

ש. אני רק חושב שאחר כך דיברת עם הדס והיא סיפרה לך את הסיפור הזה

ת. ממש לא. אני באותו יום לקחתי אותה לירושלים. זה סתם, אבל עורך דין מולכו חנה לפניי. הוא היה באותו יום ב-..., נסע רוורס ודפק לי את האוטו. היגואר הלבנה שלו.

ש. הסיפורים האלה.

ת. אז תראה שאני זוכר את זה וזוכר את זה טוב מאוד.

ש. אוקיי, אז למה לא סיפרת את זה בחקירה שלך?

ת. כי לא זכרתי.

ש. אבל לפני רגע אמרת שהראו לך את הקבלה בחקירה.

ת. מה לא סיפרתי, את מולכו?

ש. לא סיפרת על זה שראית את הקבלה עם הדס כשאתה נוסע לשם.

ת. לא שאלו אותי אם ראיתי את הקבלה.

ש. הוא דיבר איתך על הקבלה, הוא שאל אותך מה הסכום, למה לא אמרת ראיתי אותה?

ת. למה לא אמרתי? סיפרתי על מה שאני יודע על התכשיט הזה.

ש. לא, לא סיפרת.

ת. כן סיפרתי.

ש. תכף נראה.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> אמרת קודם שהציגו לך את הקבלה, נכון?

<u>מר יונתן חסון:</u> בחקירה, הוא הציג לי את הקבלה.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> ונשאלת שאלות בקשר לקבלה או שרק הציגו וזהו? אני מבין מעורך דין חדד שאין ביטוי בחקירה לגבי שאלות ביחס לתכשיט.

<u>מר יונתן חסון:</u> מיליון אחוז נשאלתי.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> לא, יש יחס לתכשיט. בוודאי שיש, רק סיפור אחר ותכף אני אראה אותו. הדס מספרת דבר נורא מוזר, אני תכף אפנה אותך. בטח כבודכם זוכר, וגם חבריי, הדס אומרת שהקבלה הייתה במעטפה סגורה שהיא לא פתחה אותה וכך היא הסיעה את המעטפה הסגורה לבלפור והיא לא פתחה אותה והיא נשארה סגורה בתוך התיק. אתה יודע את זה?

ת. אני לא יכול להגיב על מה שהדס אמרה. אני לא הדס.

ש. כן, אבל היא הייתה עם הקבלה במעטפה סגורה.

ת. אבל היא הייתה איתי באוטו. אני אומר לך מה אני ראיתי.

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כבוד השופטים רבקה פרידמן – פלדמן, משה בר – עם, עודד שחם

ת"פ 67104-01-20 מדינת ישראל נ' נתניהו ואח' **25 אוקטובר 2022**

ש. אתה ראית את המעטפה פתוחה?

ת. אני ראיתי את הקבלה הזאת. באוטו.

ש. וראית 50 אלף דולר?

ת. 50 או 45.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> עורך דין חדד, אי אפשר כל כך הרבה שאלות חוזרות על אותו דבר. זו גרסתו . גמרנו.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> בסדר. אנחנו ממשיכים.

<u>מר יונתן חסון:</u> בודק מה השעה. אני מת מרעב.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> ראיתי שהיית בטלפון יותר מלבדוק מה השעה, ושנית, אם אתה מת מרעב, בוא נעצור כדי שתאכל.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> בשעה 12:30. אני בטוחה שהוא יחזיק מעמד.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> מבחינתנו אפשר להמשיך.

עוד דבר מוזר. בראיונות העד שלך אתה מתייחס לשני אירועים שלא סיפרת עליהם בחקירות שלך.

ת. נכון.

ש. אחד זה סיפור על אדם בשם עידן שהיה ניסיון להעסיק אותו אצל מר מילצ'ן.

ת. אצל מר פאקר.

ש. אצל מר פאקר. והסיפור השני הוא אירוח בביתו של מר מילצ'ן במהלך הקורונה. שני נושאים שאני מתייחס אליהם, שלא התייחסת אליהם בחקירה. בסדר?

ת. כן.

ש. תראה מעשה שטן. גם הדס בראיון העד שלה מתייחסת לשני נושאים שהיא לא סיפרה עליהם בחקירה: אחד, המקרה של עידן, המקרה המוזר של עידן, והשני, האירוח בבית של מר מילצ'ן.

ת. אוקיי.

ש. זה מקרה ששניהם מתייחסים לנושאים שלא דיברתם עליהם בחקירה, על אותם נושאים בדיוק?
ת. על איזה אירוח אתה מדבר?
ש. דיברנו קודם על האירוח.
ת. אני לא זוכר. היו הרבה. בוא תזכיר לי על איה אירוח אתה מדבר.
ש. האירוח של הבת של מר בן צור. בסדר? אתה אומר שאני אגיד את זה, אני אגיד את זה.
ת. כן. תגיד את זה.
ש. הנה, אמרתי.
ת. יופי.
ש. מקרה ששניכם מדברים גם על עידן, שזה היה שנים קודם לכן, וגם על הבת של בן צור. זה מקרה ששניהם מספרים על זה בראיון העד.
ת. כן.
ש. בלי שתיאמתם.
ת. כן.
ש. גם כאן אנחנו צריכים להאמין ששניכם מספרים את אותם סיפורים בראיון העד.
ת. אם שני אנשים ראו אותו הדבר.
ש. אז למה לא סיפרתם את זה בחקירות, אם ראיתם אותו הדבר?
<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> למה אדוני מפנה בראיון העד?
<u>קריאה:</u> דפי 12 ו-14.
<u>עו"ד עמית חדד:</u> איזה מקרה, שניכם מספרים על אותו דבר בראיון העד.
<u>מר יונתן חסון:</u> הפלא ופלא.
ש. באמת פלא. פלא שלם.
ת. נכון.

ש. אז זה מקרה, לשיטתך.

ת. קודם כל, העניין של הביקור של הבת של בועז ששהתה כמעט חודש, כל תקופת הקורונה, בבית של ארנון, וגם שתתה משמפניות וקיבלה... והלאה והלאה והלאה.

ש. הנה, אמרת.

ת. אתה יודע לייצר כותרות. גם אני יו דע.

ש. אני רואה. ברוך השם. תייצר כותרות. אתה רוצה להגיד משהו על שרה והחיבה שלה אולי למאכלים כאלה ואחרים.

ת. ממש לא.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> עורך דין חדד. מר חסון. אם אתה עונה לשאלה, תענה.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> הסיפור עם עידן הוא סיפור שלא היה בקורונה. הוא סיפור שהיה בתקופה הרלוונטית לכתב האישום. כלומר, לפני 2016, אם היה סיפור כזה. לכן איך זה יכול להיות שגם אתה וגם הדס – הדס במשך 9 חקירות, אתה במשך 4 חקירות – לא מספרים על עידן אבל שניכם, כשהולכים לפגוש את אלון, את עורכי הדין מטעם התביעה, שניכם, קורה לכם משהו ואתם נזכרים דווקא בסיפור הזה. איך זה קורה?

ת. שאנחנו פוגשים אותם?

ש. כן. איך זה יכול להיות?

ת. לא יודע.

ש. קורה. אבל לשיטתך לא תיאמת את הדס מראש דברים.

ת. ממש לא.

ש. לא דיברתם על עידן לפני כן ולכן זה היה לך טרי בראש.

ת. לא.

ש. בטוח.

ת. בטוח.

ש. אני לא יודע מי נתן לך את העצה לא לספר על השיחות שלך ושל הדס אבל זאת עצה – אפרופו עצות ממני – לא טובה.

ת. ממך אני לא לוקח שום עצות. אז קדימה.

ש. אז בוא נתקדם. תמשיך עם העצות שקיבלת.

ת. יופי.

ש. נחזור לזה. במשך כל התקופה כמובן מ-2016 ועד היום אתה בקשר עם הדס, מדבר איתה, פוגש אותה, נכון?

ת. כן. אתה יודע, אנחנו עובדים ביחד.

ש. כן. עובדים. ביחס למילה עובדים יש לי מחלוקת.

ת. אצל מי אתה עובד?

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> לא צריך לשאול שאלות.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> מר חסון.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> בוא נדבר על האירועים המשונים שבהשלמת החקירה. אולי נעצור כאן כי זה נושא כי אני לא רוצה לעצור אותו אחרי 10 דקות. אני מעדיף את לעשות את כל הנושא הזה ביחד. הנה, סידרתי לך ארוחה. בתיאבון.

בשבוע הבא עלינו לטובה יש בחירות. אנחנו נבקש מכבודכם, אני חשבתי שביום שלפני וביום שאחרי לא לקיים דיון, אבל כבודכם יחליטו, אבל בוודאי שביום לפני. בהקשר הזה חבריי הודיעו לי שהם ישאירו את העניין לשיקול דעת בית המשפט שלא לקיים דיון ערב הבחירות. אני חושב שכל דבר פה הרי צובר כותרות וכולי, ואנחנו משתדלים כל הזמן שהאירוע כאן הוא ודאי לא קשור לעניין הפוליטי בשום צורה ואופן ושמישהו חלילה יעשה בזה שימוש ערב הבחירות.

לכן היינו מבקשים מכבודכם שבשבוע הבא, לפחות יום קודם לבחירות – אבל אם אפשר גם יום אחרי - לא יתקיים דיון.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אין שום סיבה לא לקיים דיון, עורך דין חדד.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אנחנו חושבים שלקיים דיון בעניין הזה - - -

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אין שום הבדל בין יום לפני או יומיים לפני או שבוע לפני. לכן אנחנו נקיים את הדיונים כסדרם. ביום הבחירות כמובן אין דיון.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אני מבקש מכבודכם לשקול.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> אדוני יסיים מחר את החקירה הנגדית.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> שכבודכם ישקול את זה.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> לכאורה ביום שני יש חקירה נגדית של הגברת נוית שהיא גם תרצה לשאול אותו שאלות. אם לא כן, אנחנו הולכי לעד הבא. אתם ערוכים לעד הבא ביום שני, לחקירה ראשית.

<u>עו"ד קרן צבירן לצטר:</u> אם צריך.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> בחקירה ראשית לא אמורים לצאת כותרות יותר מדי.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> להפך.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> מי יהיה העד?

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> גברת שני קוסקס.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> שמענו כאן עד שאומר בעצמו שאני גם יודע להוציא כותרות. נכון? כך שמענו אותו ממש לפני ההפסקה. אני מבין שיש כאן עדים שיש להם אג'נדה והם רוצים להוציא כותרות, אבל כבודכם ישקלו את זה. אני מבקש לשקול. בכל זאת, לא רק לשקול כאן ועכשיו אלא קצת יותר. כבודכם יחליט שכן, כבודכם יחליט שלא.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אנחנו יודעים על הבחירות לא מהיום.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> במדינת ישראל, אני גיליתי שתמיד לומדים מהדברים מאוד בסמוך לפני שהם קורים. אמרנו את הדברים. יש השארה לשיקול דעת מצד חבריי וכבודכם יחליט בעניין הזה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אדוני עשה את מלאכתו. תודה. נצא להפסקה.

<u>ה פ ס ק ה</u>

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: בבקשה עורך דין חדד, אנחנו ממשיכים.

עו"ד עמית חדד: מר חסון, דיברנו על האירועים שדיברת עליהם בהשלמת החקירה. דיברנו על הזיכוי. בוא נדבר רגע על הסיפור במושב יוגב. כאן בבית המשפט אתה תיארת את הדברים באופן הבא ואני אקריא לך שוב מהפרוטוקול שלנו.

"במקרה הראשון, בתקופה שהתחלתי לעבוד ב-2011, הדס, אם אני לא טועה, שלחה פקס לבית ינאי עם סקיצה של תכשיט, אמרה לי לקחת את זה לסטודיו במושב יוגב, נתנה לי טלפון של בחורה, היא לקחה, נסעתי משם, מעולם לא אספתי תכשיט". זה מה שאמרת. אתה סיפרת שאתה זוכר שהדס שלחה פקס לבית ינאי עם סקיצה של תכשיט?

ת. כן.

ש. אתה זוכר שהסקיצה נשלחה בפקס.

ת. כן.

ש. אתה יודע לספר לבית המשפט איזה תכשיט זה היה?

ת. לא.

ש. תראה איך הזיכרון שלך שוב משתנה, לטעמי בגלל שיחות שלך עם הדס. בוא נראה מה סיפרת בהשלמת החקירה.

שואלים אותך ב-2 בנובמבר 2021, בעמוד 1: "אוקיי, מה היה במושב יוגב? בוא ניזכר סביב האירוע הזה". ואז אתה אומר: "יותר מדי לא היה". "אוקייי", ואז אתה אומר: "אני זוכר שנשלחתי להביא איזושהי מעטפה עם תמונות למיניהן". תמונות. שואל החוקר: "תמונות"? ואתה אומר: "כן".

כב' השופט מ' בר עם: איפה אדוני נמצא?

עו"ד עמית חדד: בעמוד 1.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: בעמוד הראשון למטה.

עו"ד עמית חדד: ואז אתה אומר: "כן". "אוקיי, מי שלח אותך"? "הדס". זאת אומרת, שבהתחלה לפחות בחקירה אנחנו רואים שאתה מספר על תמונות.

ת. תמונה שהגיעה בפקס.

ש. תמונה שהגיעה בפקס.

ת. היא שלחה את זה. כן.

ש. זאת הייתה תמונה או שרטוט?

ת. תמונה. מודפס תמונה. זאת לא תמונה?

ש. אני לא יודע. אני שואל אותך זה שרטוט או תמונה. אתה תגיד לי. אני לא הייתי שם. זאת הייתה תמונה של תכשיט או שרטוט של תכשיט?

ת. אה, לא הבנתי אותך נכון.

ש. עכשיו אתה מבין.

ת. התכוונתי לא משהו

<u>עו"ד קרן צבירן - לצטר:</u> ...

<u>עו"ד עמית חדד:</u> ההודעות בפני בית המשפט. לא צריך להפריע לחקירה הנגדית.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> רק שנייה. יש התנגדות. אנחנו צריכים להוציא אותו?

<u>עו"ד קרן צבירן - לצטר:</u> אם אתה מקריא לו, תקריא לו שתי שורות אחרי זה. יש "לא, לא, לא".

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> איפה יש "לא, לא, לא"?

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אני מגיע לזה. תכף נראה. אתה אומר שזאת תמונה ולא מסמך. נכון?

<u>מר יונתן חסון:</u> נכון.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> לא מסמך. בסדר. זאת תמונה או שרטוט?

ת. לא משהו שצילמו. כמו שמישהו צייר איזו סקיצה או משהו כזה.

ש. ולזה קראת תמונה.

ת. כן. זאת תמונה.

ש. זה לא מסמך.

ת. לא, לא מסמך.

ש. תראה מה הבעיה. במקום שחברתי דיברה עליו, בעמוד 2, אז כתוב: "אתה הבאת להם, מה?" ואז אתה אומר: "מעטפה עם תמונות". ואז החוקר אומר לך: "תמונות? שרטוטים". ומכאן מגיע השרטוטים. ואז אתה אומר "לא יודע". אז החוקר אומר: "אוקיי, תמונה, אתה יודע?" ואז אתה אומר: "לא, לא, לא תמונה" כי אתה רואה שלחוקר לא נוח עם התמונה. אז החוקר אומר לך: "מעטפה כזו..."? ואז אתה אומר: "מסמך". אחרי שאמרת עכשיו שזה לא מסמך.

ת. אני קורא למסמך הדף שהיה בתוך המעטפה ובתוך זה היו שרטוטים. מבחינתי זה תמונה.

ש. יונתן, לפני רגע שאלתי אם זה מסמך, אמרת לא מסמך. בהתחלה אמרת תמונה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> יש המשך למטה.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> כן, אחר כך יש שינוי גרסה והעד מתיישר עם מה שאומר החוקר. החוקר אומר לו: "תמונות? שרטוטים". ואז העד אומר: "לא יודע". למה אמרת אז לא יודע כששואל אותך החוקר תמונות, שרטוטים?

ת. אני לא מתחכם

ש. לא, לא מתחכם חס וחלילה. אני שואל אותך למה. יונתן, בוא ננסה את החלק הזה, מספיק קודם אמרת את מה שאמרת, אתה אומר שאלו אותך תמונות, שרטוטים, ואתה עונה לא יודע. סימן שלא ידעת אם אלה תמונות או שרטוטים, נכון? אם אמרת את זה בחקירה שלך.

ת. לא, אני יודע בדיוק מה יש שם. היו שם שרטוטים. היא שלחה את זה.

ש. אם אתה יודע בדיוק מה יש שם, למה אמרת לא יודע?

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> עורך דין חדד.

<u>מר יונתן חסון:</u> אמרתי תמונות, ואז אתה אומר שלא אמרתי תמונות, ואז שרטוטים. תחליט.

<u>מר יונתן חסון:</u> גם כאן אתה לא עוקב. אמרתי שאמרת תמונות.

ת. אבל מבחינתי תמונה, אם עכשיו אתה קשקשת על הדף ציור, מבחינתי זה הגיע בפקס, זאת תמונה. זה לא מלל כתוב.

ש. הבנתי. אז למה אתה אומר: "לא, לא, לא תמונה".

ת. לא תמונה פיזית תמונה כמו שמפתחים בסטודיו.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: עורך דין חדד, הוא עונה בהמשך.

קריאה: בהמשך, הוא אומר שהוא עונה על הכול בדיעבד.

מר יונתן חסון: איך בדיעבד אם אני לקחתי את זה?

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: בעוד שלוש שאלות הוא עונה.

קריאה: "באחת השיחות שלי איתה, הבנתי מה זה". זאת אומרת שהוא לא ראה את זה בזמן אמת.

עו"ד עמית חדד: גברתי, הוא אומר: "לא, לא, לא תמונות". ואז שואל אותו החוקר: מעטפה כזו..." ואז הוא אומר "מסמך, מסמכים". וכשהחוקר שואל אותו תמונות, שרטוטים, הוא אומר לא יודע. זאת הגרסה הראשונה. אחר כך הוא מיישר קו עם החוקר. כששאל אותך החוקר קיבלת את המעטפה. עכשיו כאן אתה לא קיבלת בפקס. נכון?

מר יונתן חסון: נכון.

ש. בוא תראה. שאלו אותך בחקירה אם ידעת, שאלו אותך – רכב יגואר - זה כבר בעמוד 3 כשהחוקר כבר אומר לך שרטוט. "ממי קיבלת את השרטוט". דרך אגב, אתה עומד על זה שרטוט, שזה מה שנתת?

ת. כן. זה מה שאני זוכר שהגיע.

ש. זה לא מה שהגיע. זה מה שהדס מספרת.

ת. לא, זה מה שאני זוכר.

ש. בוא נראה. אתה אומר "ואי, לא זכור לי להגיד לך. אולי הדס שלחה בפקס לבית ינאי ולקחתי ושמתי במעטפה ונסעתי. אני לא זוכר".

ת. מה אני לא זוכר?

ש. שאלו אותך איך קיבלת את המעטפה הזאת. ממי קיבלת את השרטוט. אתה אומר: "ואי, לא זוכר להגיד לך. אלי הדס שלחה בפקס לבית ינאי ולקחתי ושמתי במעטפה ונסעתי. אני לא זוכר". ואז

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופטים רבקה פרידמן – פלדמן, משה בר – עם, עודד שחם

ת"פ 67104-01-20 מדינת ישראל נ' נתניהו ואח' **25 אוקטובר 2022**

אומר לך החוקר: "אההה". ואתה אומר: "לא זוכר". "אוקייי". "אבל משהו כאילו ברגיל או שהיא הביאה לי או שבפקס". שם לא ידעת להגיד איך קיבלת את המעטפה.

ת. אוקיי, אבל אני זוכר שזה בפקס.

ש. עכשיו אתה כן זוכר?

ת. כן, כי רוב ההתנהלות שלנו עם מסמכים שמגיעים לבית של ארנון, זה שלח בפקס. היא לא הייתה שם, אני הכנסתי את זה למעטפה ונסעתי למושב היוגב.

ש. אז למה אמרת בחקירה שלך "או שהיא הביאה את זה, או שהיא הביאה לי"? למה אמרת את זה?

__כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:__ העד עושה סימן שלא יודע.

__מר יונתן חסון:__ לא יודע.

__עו"ד עמית חדד:__ דרך אגב, בעמוד 3 שואל אותך החוקר: "איך אתה יודע שזה שרטוט? זאת אומרת, פתחת את המעטפה? ראית מה?" ואז אתה אומר: "לא. היא אמרה לי יש שם סקיצות של התכשיטים?

ת. אבל אני אומר שאני לקחתי את זה מהפקס, שמתי במעטפה ולקחתי, אז אני ראיתי מה אני לוקח.

ש. אני מקריא לך את מה שאתה אמרת בחקירה. זה לא אני אמרתי. אני לא הייתי אומר דברים כאלה.

ת. אין בעיה. אני אומר לך.

ש. שואלים אותך בחקירה איך אתה יודע שזה שרטוט. כאן אתה אומר כי קיבלתי פקס, אני שמתי ושמתי את זה במעטפה, אבל תראה מה ענית בחקירה שלך.

__כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:__ הוא אמר בחקירה שהוא לא זוכר. חבל על הזמן.

__עו"ד אלון גילדין:__ גם בחקירה הוא אמר לקחתי ושמתי במעטפה.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> בעמוד הבא שואלים, איך אתה יודע שזה שרטוט? זאת אומרת, פתחת את המעטפה, ראית מנה? אז הוא אומר: "לא, היא אמרה לי יש שם סקיצה של התכשיטים". אז תסביר למה התכוונת. שואלים אותך ראית – לא, היא אמרה לי. היא, זו הדס, נכון?

ת. נכון.

ש. אז אתה אומר שהיא אמרה לך שיש שם סקיצות של תכשיטים. עכשיו תסביר למה התכוונת בחלק הזה של החקירה.

ת. התכוונתי שפשוט שאלתי אותה מה אני לוקח והיא אמרה לי זה סקיצות של תכשיטים.

ש. אז למה כששואלים אותך: ראית? אתה אומר לא.

ת. אבל זה לא הגיוני שלא ראיתי כי אני שמתי את זה במעטפה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> הוא ענה. יש מה שיש בתמליל.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> אדוני יתקדם.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> סיפרת שבזמן אמת שמסרת מעטפה בכלל לא ידעת שזאת שליחות שקשורה לגברת נתניהו. נכון?

<u>מר יונתן חסון:</u> נכון.

ש. מתי שוחחת עם הדס והיא אמרה לך שמדובר בתמונות או בשרטוטים או מסמך שקשור לתכשיטים?

ת. אני לא זוכר תאריך ספציפי, אבל בטווח של כמה חודשים אחרי. זה כאילו עלה סתם בתור שיחה ששאלתי אותה מה עם מה שהבאתי למושב יוגב או משהו כזה.

ש. סתם, פתאום הטריד אותך חודשים אחר כך?

ת. כן.

ש. איך ידעת בכלל שאמור להיות משהו עם זה?

ת. כי הבאתי סקיצה לסטודיו של אומנים. בדרך כלל אם אני עושה דבר הזה, אני צריך גם לאסוף חזרה.

ש. איך הנושא הזה עלה ביניכם, סתם בשיחת אקראי?

ת. כן.

ש. אני אומר לך שאתה שוחחת עם הדס על הנסיעה למושב יוגב לקראת השלמת החקירה שלך.

ת. אוקיי.

ש. אני אומר לך גם שכל מה שאמרת, זה לא מידיעה אישית, לא מזיכרון חי, אלא זה הכול מהשיחה שלך עם הדס. אתה שוחחת על הסיפור של התכשיט עם אלינור מילצ'ן?

ת. מעולם.

ש. מעולם לא. אתה כמובן לא שוחחת בנושא הזה עם מה נתניהו או גברת נתניהו.

ת. מעולם.

ש. מעולם לא. סיפרת שחוץ מהמעטפה הזאת לא לקחת משהו במושב יוגב ולא החזרת לשם שום דבר.

ת. נכון.

ש. כמובן שלא לקחת תכשיט, לא מסרת תכשיט.

ת. נכון.

ש. אתה לא יודע להגיד אם זאת הייתה יוזמה שלא ארנון מילצ'ן בכלל, אם היה תכשיט, אם זאת יוזמה של ארנון מילצ'ן, אתה לא יודע להגיד כלום.

ת. שום דבר.

ש. אני אומר לך שכאשר שואלים את הגברת נירית ברמן שהיא בעלת הסטודיו אם מישהו הביא לה מעטפה עם סקיצה, בוא אני אראה לך מה היא אומרת. היא אומרת שלא זכור לה דבר כזה. זה מההודעה שלה מה- 3 בנובמבר 2021, גיליון 3, שורה 62. שאלה: "האם מישהו העביר לך סקיצות פיזית לסטודיו, או נהג של מישהו או שליח"? תשובה: "לא זכור לי כזה דבר". אז היא לא זוכרת דבר כזה. אתה עדיין מחזיק בעמדה שלך שזה מה שהיה.

ת. חד משמעית.

ש. חד משמעית. אני אומר לך שהגברת אלינור מילצ'ין הייתה גם יותר נחרצת. היא אומרת: אני מעולם לא הכנתי סקיצה כזאת, לא שלחתי, לא ביקשתי שישלחו, לא היה ולא נברא.

ת. סבבה.

ש. אני אקריא לך.

ת. תקריא.

ש. בחקירה של ה-2 בנובמבר.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: לא צריך להקריא. אמרת לו והוא ענה מה שענה.

עו"ד עמית חדד: אני רוצה לדעת אם הוא עדיין מחזיק בעמדה שלו.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אדוני אמר לו. חזקה על אדוני שהוא מדייק במה שהוא אומר.

עו"ד עמית חדד: אני מדייק מאוד.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אז אפשר להתקדם.

עו"ד עמית חדד: יש לו איזה סיפור.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אבל הוא נתן תשובה. זאת תשובתו.

עו"ד עמית חדד: זה גורם לך לשנות משהו? עובדה שאני אומר לך שאלינור בחקירה שלה אומרת שהיא לא קשורה בכלל לתכשיטים. "אני לא, ממש לא". זה משנה לך משהו?

עו"ד אלון גילדין: לא. הוא לא מכיר את זה.

עו"ד עמית חדד: אני שואל אותך.

עו"ד אלון גילדין: מה אתה שואל אותו?

עו"ד עמית חדד: אני רציתי להקריא, בית משפט אמר לי לא להקריא. אז אני אקריא.

קריאה: היא לא קשורה לתכשיטים.

עו"ד עמית חדד: יש סקיצה של תכשיטים.

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> לא סקיצה. אני לא רוצה להגיד... אתה לא יכול להגיד לו משהו לא נכון. היא לא אומרת שהיא לא קשורה לתכשיטים. נהפוך הוא. היא מתארת את הקשר שלה.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אני אומר לך שהיא שוללת את זה שהיא הכינה סקיצה וביקשה לשלוח סקיצה. היא שוללת את זה לחלוטין. זה משנה לך משהו בגרסה שלך?

<u>מר יונתן חסון:</u> לא.

ש. באמת מפתיע שגם הדס מספרת על סקיצות שלא היו. ב-2014 היה עוד סיפור שנזכרת לספר אותו רק בהשלמת החקירה וזה הסיפור של איאן מוריס והרצון שלו לרכוש את התכשיט ב-2014. אתה זוכר? אתה יודע על מה אני מדבר?

ת. כן.

ש. אתה זוכר?

ת. כן.

ש. אוקיי. גם על הסיפור הזה לא סיפרת לפני השלמת החקירה, נכון?

ת. נכון.

ש. וגם ביחס לאירוע הזה כמובן אתה לא שוחחת לא עם פאקר, לא עם מילצ'ן, לא עם מר נתניהו, לא עם הגברת נתניהו. נכון?

ת. נכון.

ש. אתה גם אמרת שאתה אפילו לא יודע אם איאן רכש תכשיט בירושלים באותו מועד, אם לאו. נכון?

ת. נכון.

ש. מה שאתה ידעת לספר - שוב, לטעמי בהמשך לשיחות שלך עם הדס – זה שאתה הלכת עם איאן מוריס לחנות תכשיטים במצודת דוד, איאן מוריס לא מצא בעצמו תכשיט, הוא לא מצא תכשיט במצודת דוד ולכן הוא הלך לחפש תכשיט ב-ממילא. נכון?

ת. כן.

ש. זה הסיפור שלך.
ת. כן. אבל דגש, אני הלכתי איתו לחנות במצודת דוד. כן?
ש. אמרתי.
ת. אמרת שאני יודע את הסיפור מהדס.
ש. לטעמי כל הסיפור הזה, בוא נראה, בוא נבחן אותו עוד רגע. שנייה. בוא תראה מה הגרסה שלך. זה מאוד מעניין. דרך אגב, הוא הלך למצודת דוד בשביל לקנות מה?
ת. לא. קודם כל לנו שם במלון.
ש. ומה הוא רצה לקנות בחנות?
ת. תכשיט.
ש. למי?
ת. לשרה.
ש. אתה עומד על הגרסה הזאת.
ת. זה מה שהוא אמר לי.
ש. זה מה שהוא אמר לך. אתה בטוח.
ת. כן.
ש. טוב. תכף נראה. החקירות בפני כבודכם. אמרת שאתה לא יודע אם בסוף הוא רכש תכשיט ב-ממילא כי במצודת דוד אתה היית איתו, לשיטתך, ב-ממילא כבר לא היית איתו.
ת. נכון.
ש. יש כמה בעיות בגרסה הזאת ואולי הן רבות. אחת, כשאנחנו מסתכלים, אנחנו רואים שמר איאן מוריס דווקא רכש תכשיטים במצודת דוד ולא ב-ממילא.
ת. בסדר.
ש. בניגוד למה שאתה מספר שירדת איתו למטה דרך אגב, לא רק אתה מספר אלא גם הדס מספרת את זה באיזושהי דרך למרות שהדס לא הייתה איתך, נכון?

ת. לא.

ש. אבל שניכם מספרים שירדת איתו לחנות במצודת דוד ושם הוא חיפש תכשיט לשרה והוא לא מצא, ואז הוא הולך ל-ממילא. אנחנו רואים שדווקא התכשיט נקנה במצודת דוד.

ת. לא הגיוני שהוא חזר, הוא לא מצא במקום אחר וקנה שם?

ש. זה מה שקרה?

ת. אני לא יודע. אני שואל אותך.

ש. אני שואל אותך.

ת. אני שואל אותך.

ש. אוקיי. אתה יודע אם ב-ממילא הוא קנה תכשיט?

ת. אני לא יודע. גם ציינתי את זה.

ש. בסדר. לא מפתיע אותך שגם הדס מספרת שאחרי שהוא לא מצא תכשיט במצודת דוד, הוא הולך ל-ממילא.

ת. לא.

ש. לא מפתיע אותך.

ת. לא.

ש. איך הדס ידעה את זה אם היא לא הייתה?

ת. אתה חושב שאני סיפרתי לה את זה?

ש. האם סיפרת להדס?

ת. יכול להיות.

ש. לדעתך זה צירוף מקרים ששניכם לא מספרים על האירוע הזה בחקירה עד השלמת החקירה, שניכם נזכרים לספר על הסיפור הזה רק בהשלמת החקירה ושניכם טועים ביחס לסיפור שאיאן לא מוצא תכשיט במצודת דוד והולך אחר כך ל-ממילא?

ת. האם זה צירוף מקרים?

ש. לשיטתך.

__עו"ד קרן צבירן - לצטר:__ אני רוצה להתנגד לשאלה כי אני עוד לא שמעתי איפה שניהם טועים ביחס לרכישה של התכשיט. אני לא שמעתי שהעד אמר באיזה מקום שנקנה תכשיט ב-ממילא. העד אמר לאורך כל הגרסה שלו שהוא לא יודע אם נקנה תכשיט. שני החלקים הראשונים שחברי הניח בפניו, אני לא מתנגד, אבל החלק השלישי על הטעות המשותפת, היא הייתה – דרך אגב, אני מחזירה את זה גם לעדה הקודמת, זה נשאר כך – אני לא מוצאת שהעד אמר גם הוא שהוא ידע שנרכש תכשיט ב-ממילא. להפך, העד כל הזמן אומר שהוא לא יודע. גם בחקירות הוא אמר.

__עו"ד עמית חדד:__ תכף נראה מה העד מספר אל מול מה שהוא אומר כאן. עוד רגע נראה את זה. בכל מקרה, ודאי שגם אתה וגם הדס אומרים שהוא לא רכש תכשיט במצודת דוד. נכון?

__מר יונתן חסון:__ בפעם הראשונה שהוא היה במצודת דוד בחנות, כן.

__קריאה:__ עונים לו את התשובה.

__עו"ד עמית חדד:__ עכשיו עונים לו בפעם הראשונה.

__מר יונתן חסון:__ נכון. אני אמרתי בעצמי.

__עו"ד עמית חדד:__ מישהו אמר. אני שמעתי.

__עו"ד קרן צבירן - לצטר:__ הוא אמר קודם.

__עו"ד עמית חדד:__ אני מבקש לציין לפרוטוקול.

מילא זיכרון, נזכרים במשותף בדברים שלא זכרתם לפני כן, אבל להיזכר בזיכרון שווא במשותף, זה דבר שהוא מאוד קשה.

אתה אמרת כאן בבית המשפט בוודאות, בפסקנות, שאלתי אותך עכשיו, שאתה ידעת בוודאות שמר איאן מחפש תכשיט עבור הגברת נתניהו.

__מר יונתן חסון:__ נכון.

ש. בוא נראה את החקירות שלך. תסתכל בעמוד 14. החקירה מה-2 בנובמבר 2021. "תאשר שהלכת עם איאן לחפש את התכשיט". אתה אומר: "כן". "הוא אומר לך עבור מי התכשיט הזה"? אתה אומר: "אני, בוא נגיד 90 אחוז זוכר שכן, שכאילו הוא אמר לי".

ת. אוקיי.

ש. כאן שאלתי אותך אם אתה יודע למי התכשיט, אמרת כאן, בוודאות. בחקירה אתה אומר 90 אחוז.

ת. סבבה. אז אני אשאר איתך ב-90 אחוז.

ש. למה לא אמרת כאן כששאלתי אותך אם אתה יודע בוודאות?

ת. אני אומר 90 אחוז. אני אומר שבוודאות הוא אמר לי.

ש. 90 אחוז אצלך זאת ודאות.

ת. אני צריך לזכור כל כך הרבה אחורה, אז.

ש. מר חסון, אצלכם 90 אחוז זאת ודאות?

ת. כן.

ש. אוקיי. אם אתה אומר בוודאות, 90 אחוז אצלך זאת גם ודאות.

ת. כן.

ש. אגב, למה לא אמרת כאן בכל זאת שזה ב-90 אחוז? לא הרגשת צורך. למה לא אמרת כאן שזה ב-90 אחוז עבור שרה? בוא נמשיך.

בעמוד 15, שואל אותך החוקר: "לכן אני אומר, אנחנו מדברים על תכשיט, מה זה, באוויר, למי התכשיט"? ואז אתה אומר: "גם היו לו כל מיני נערות שהוא היה קונה להן. הוא חשב שהוא ג'יימס בונד, נו, אני לא צוחק, אני רציני לגמרי". ואז החוקר אומר לך: "אוקיי, אז למה 90 אחוז חושב שזאת שרה, הגברת שרה נתניהו"? ואז אתה אומר: "כי סביר להניח שזה מה שהיה".

<u>עו"ד קרן צבירן - לצטר:</u> ותמשיך את שתי השורות הבאות. תקריא.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> כן.

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> כן, כן, אבל אתה לא מקריא לו.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> "כי סביר להניח שזה מה שהיה". "למה סביר להניח"? "כי הוא דיבר על זה". אז למה 90 אחוז? למה אתה אומר 90 אחוז?

<u>מר יונתן חסון:</u> זה מה שאמרתי.

ש. זה מה שאמרת. למה אתה אומר ש"גם היו לו כל מיני נערות שהוא היה קונה להן. הוא חשב שהוא ג'יימס בונד", כשאנחנו מדברים על תכשיט. למה אתה מספר על נערות אחרות שהוא קונה להן תכשיט?

ת. כי הוא באמת היה קונה.

ש. אז אתה אומר שיכול להיות שהתכשיט היה לשרה ויכול להיות שהתכשיט היה לאחת הנערות שהוא קונה להן. נכון? זה מה שאתה אומר כאן בחקירה.

ת. לא. הראיתי איזשהו נוהל שהוא הולך וקונה.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> מה שהוא אמר, אמר.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אנחנו ממשיכים לקרוא את העמוד. זה ממש לא מה שהוא אומר כאן.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> זה בדיוק מה שהוא אומר, גברתי. שואלים אותו. "אתה לא יודע עבור מה הוא מחפש"? "לא. אני אומר שלא".

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> וממשיכים עוד קצת.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אני לא אמרתי שהגרסה של העד גברתי לא משתנה כשהחוקר שואל אותו עוד שאלות ואז הוא מייצר את גרסתו.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אי אפשר להתייחס לשורה אחת ממכלול שלם.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> לא. גברתי, לא שורה אחת. בכלל לא שורה אחת. שואלים אותו: "הוא אמר לך". אני מזכיר, בואו נחזור לעמוד 14. עמוד אחד אחורה, בסדר?

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אין לי בעיה שאדוני ישאל אותו למה הוא מהסס והולך וחוזר.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> לא, לא מהסס.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> יש לי בעיה להגיד לו שהוא אומר דבר אחד כשבהמשך יש עוד דברים. אין בעיה, אתה יכול לשאול אותו .

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אני רק אומר שמה שעכשיו חברתי אמרה כאילו הוא אמר לו, בעמוד 14 אנחנו רואים שאתה אומר: הוא אמר לך עבור מי התכשיט? ואתה אומר: "אני, בוא נגיד 90 אחוז זוכר שכן, שכאילו, שהוא אמר לי". אתה לא זוכר שהוא אמר לך, רק ב-90 אחוז אתה זוכר שהוא אמר לך. נכון?

<u>כבוד השופט ע' שחם:</u> ההבחנה בין ה-90 ל-100 כבר מוצתה, מר חדד.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> כן, בסדר.

<u>כבוד השופט ע' שחם:</u> בוא נתקדם.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> בסדר. אתה אומר: סביר להניח שזה מה שהיה. נכון?

<u>מר יונתן חסון:</u> שמה?

ש. שזה עבור שרה נתניהו. זה סביר להניח.
ת. לפי הדברים שהוא אמר לי, כן.
ש. אוקיי. מי אלה הנערות של איאן? מה זה הסיפור הזה הנערות של איאן?
ת. היו לו כל מיני חברות.
ש. פה בישראל?
ת. בכל העולם.
ש. ויכול להיות שהוא קנה להן דברים? תכשיטים?
ת. באופן כללי?
ש. לא יודע, באופן ספציפי, לפי מה שאתה אומר כאן. אתה אומר כאן. לא אני שואל את זה. לא מידע שאני הבאתי לעולם. שואלים אותך: "אני אומר שמדברים על תכשיט, מה זה, באוויר? למי

התכשיט"? כשרוצים לדעת האם זה לשרה. אתה אומר: "גם היו לו כל מיני נערות שהוא היה קונה להן". זאת אומרת שאתה חשבת שיכול להיות ש-...

ת. הבאתי את זה סתם בתור הערה.

ש. סתם הערה?

ת. כן.

ש. טוב. פה בארץ היו לו גם כל מיני נשים שהוא קנה להם דברים?

ת. לא זוכר מישהי ספציפית.

ש. ולא ספציפית?

ת. הוא הראה לי כל מיני תמונות בטלפון. אמר זאת חברה שלי, זאת חברה שלי. לא משהו שיש להתייחס אליו.

ש. טוב. אתה התייחסת. לא אני.

להשלמת החקירה אתה הגעת עם הטלפון הנייד שלך, נכון?

ת. כן. לכל החקירות חוץ מהחקירה הראשונה.

ש. אתה יכול להסביר לי למה לראשונה הגעת בלי טלפון וליתר הרגשת נוח לבוא עם הטלפון?

ת. כבר הסברתי את זה בעבר.

ש. לא, לא הסברת.

ת. בטח שהסברתי.

ש. אז בוא תסביר שוב.

ת. אמרתי.

__כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:__ לא הבאת לחקירה הראשונה. אתה נשאל למה באחרות כן הבאת. החלק הראשון כבר מוצה.

__מר יונתן חסון:__ הסברתי שבחקירה הראשונה חששתי מהדברים, לא ידעתי מה זה חקירה, נכנסתי בלי הטלפון. בחקירות השניות ראיתי שאין שום בעיה עם זה, אז נכנסתי עם הטלפון.

כב' השופט מ' בר עם: מאיזה דברים חששת? משהו שקשור לטלפון? לא הבנתי.

מר יונתן חסון: לא. בכללי. לא ידעתי עם מה אני נכנס, מה לא, יגידו לי ב-ש.ג. תפקיד את הטלפון שלך פה. אמרתי שאני פשוט לא נכנס איתו.

עו"ד עמית חדד: אתה הסברת בהשלמת החקירה שאולי בגלל שאיאן לא מצא תכשיט בירושלים, אולי בגלל זה הוא קנה תכשיט בחו"ל. אתה זוכר שהייתה לך השערה כזאת?

ת. נכון.

ש. אני אראה לך בתמליל החקירה שלך. בעמוד 6. "אוקיי, אתה חוזר לחדר, והוא לאן"? אתה אומר: "והוא הלך ל-ממילא". "ל-ממילא? שמה? מה יש"? ואז אתה אומר: "כנראה עוד חנויות". "אוקיי, כן, וב-ממילא הוא בעצם". "לא זוכר אם הוא קנה או לא קנה ואם זה קשור למה שהוא קנה בחו"ל כאילו. אם הוא לא מצא גם ב-ממילא, אז הוא קנה בחו"ל. לא יודע אם זה קשור אחד לשני". זה מה שאמרת לחוקר.

ת. אמת.

ש. אז למיטב ידיעתך, הבנתך, יכול להיות שבכלל איאן לא קנה תכשיט לגברת נתניהו באותה הזדמנות.

ת. אמת.

ש. אתה אומר שאולי בגלל זה קנו תכשיט בחו"ל.

ת. אמת.

ש. ואתה לא יודע להגיד האם החיפוש אחר התכשיט היה יוזמה של איאן מוריס או של ג'יימס פאקר או של מישהו אחר.

ת. נכון.

ש. מטבע הדברים לא שמעת שיחה בין איאן לבין מר פאקר.

ת. לא שמעתי.

ש. בהשלמת החקירה אתה סיפרת שהתכשיט עלה – יש מקום שאתה אומר 50 אלף דולר, 45 אלף דולר – נכון?

ת. נכון.

ש. כשחברתי שאלה אותך כאן, גם אני שאלתי אותך קודם, מה מקור הידיעה, אתה אומר כך. זה מה שאמרת אתמול כאן, שוב, מהפרוטוקול הלא רשמי שלנו: "מה ידוע לך על תכשיט נוסף בחו"ל"? "ידוע לי שאיאן הלך לרכוש תכשיט מאוד יקר, לפי מה שראיתי בחשבונית – 45 אלף דולר". "מה ידוע לך על המסירה של החשבונית?" "את התכשיט מעולם לא ראיתי אותו ואני לא יודע אם הוא נמסר. אני אמרתי שאם התכשיט נמסר, אז הוא נמסר בבלפור, הכי הגיוני לי שהוא ניתן בבלפור. איפה איאן יכול להיפגש עם שרה נתניהו? את החשבונית ראיתי במו עיניי. ארנון רצה ששרה תדע כמה התכשיט עלה. הוא תירץ את זה שזה לצורכי ביטוח". זה מה שאמרת כאן.

ת. נכון.

ש. אני כבר אמרתי לך שאת כל הסיפור הזה עם הביטוח ושיראה את החשבונית, לא סיפרת בחקירות שלך במשטרה. באופן פלאי ידעת לספר את זה בראיון העד שלך, כפי שהדס סיפרה.

ת. אוקיי.

ש. אוקיי. בחקירה במשטרה כששאלו אותך מאיפה אתה יודע כמה התכשיט עלה, שוב, אתה טוען שהראו לך את החשבונית בחקירה ואני אומר לך שאין דבר כזה ולחבריי גם היה זמן לבדוק בהפסקה. אתה אמרת בעמוד 19. חוקר: כשאיאן לא מצא תכשיט בירושלים והוא רכש בחו"ל. "כן, אבל אתה יודע, לפני כן אמרנו, שאלתי אותך האם איאן או ג'יימס העביר בסופו של דבר תכשיט לגברת נתניהו. אמרת: אני לא יודע אם הוא עבר, הדס סיפרה לי". "מה הדס סיפרה לך? היא סיפרה לך שעבר תכשיט"? ואז אתה אומר: "נכון". שואל אותך החוקר: "איזה תכשיט"? ואז אתה אומר: "אני מדבר על ה-50 אלף דולר". שואל אותך: "כשאתה אומר הדס סיפרה לי, אז היא סיפרה לך על 50 אלף דולר?" אתה אומר: "כן". זאת היא שסיפרה לך שזה עלה 50 אלף דולר. לא שלא הייתה קבלה של 50 אלף דולר.

ת. גם ראיתי את הקבלה.

ש. אבל אתה לא אומר את זה בחקירה.

ת. לא אמרתי אבל אני אומר לך שבאוטו אני ראיתי את הקבלה.

ש. יש לך הסבר למה לא סיפרת את זה בחקירה הזאת?

ת. לא.

ש. למרות ששואלים אותך על המחיר, מאיפה אתה יודע וכולי, אתה אומר הדס אמרה לי ואתה לא אומר ראיתי באוטו.

ת. כן.

ש. ואין לך סיבה למה לא סיפרת.

ת. לא.

ש. בכל מקרה, אתה לא שמעת את ארנון מילצ'ן או את ג'יימס פאקר מבקשים מאיאן לרכוש תכשיט בחו"ל.

ת. לא שמעתי.

ש. אתה לא יודע אם התכשיט ניתן או לא ניתן.

ת. לא יודע.

ש. תראה עוד דבר מוזר שקרה כאן. אתמול – כשדיברת על תכשיט שניתן בחו"ל - אתה אמרת, סיפרת בחקירות שזה היה בארץ אבל זה לא היה בארץ. היית מאוד מסויג כשהעדת כאן אתמול. אתה זוכר את זה? אתה אומר רק שיערתי שזה היה בארץ, אני לא ידעתי את זה.

ת. נכון.

ש. למה הרגשת צורך להיות מסויג פתאום בסוף?

ת. כי גם בחקירה עצמה הייתי מסויג לגבי האם התכשיט ניתן ואיפה הוא ניתן.

ש. ולכן היית מסויג גם כאן.

ת. כן.

ש. בוא נראה מה אתה אמרת בחקירות שלך. נסתכל למשל בעמוד 7. שואל אותך החוקר: ״יש לך עוד איזשהו זיכרון״? אתה אומר: ״נכון״. ״שהוא ניסה למצוא תכשיט?״ אתה אומר: ״לא ניסה, הוא קנה תכשיט בחו״ל״. החוקר: ״הוא קנה תכשיט בחו״ל, כן״. שואלים אותך: ״איפה נתנו״? ואתה אומר: ״בבלפור״. ״בירושלים?״ ״כן״. ״אוקיי, זאת אומרת שמה שהוא קנה בחו״ל, נתן את זה פה בארץ״? ואתה אומר: ״כן״.
בעמוד 10. ״מי העביר את התכשיט הזה״? ״הנחקר לא יודע״. ״אז איך אתה יודע שהוא עבר בארץ״? ״אני יודע שהוא הביא אותו לארץ. בטח״.
ת. אבל קודם אתה ציינת שאני אמרתי שאני מניח שהוא ניתן בבלפור - - -
ש. לא, מה שאמרתי זה ש- - - -
ת. מכיוון שזה המקום היחידי שהוא יכול לפגוש את שרה.
ש. יונתן, מה שאמרתי זה שבחקירה שלך אתה אומר: אני יודע שהוא הביא אותו לארץ, בטח. הוא – הכוונה לאיאן. ושפה זה ניתן בבלפור. אבל כאן מה שהפתיע אותי אתמול זה שכאשר אתה מעיד כאן בבית המשפט, אתה יודע להיות מסויג ולהגיד: כן, אני אמרתי בחקירה שזה ניתן בבלפור אבל זאת רק הייתה השערה שלי. אבל בחקירות אתה ידעת להגיד בטח.
__עו״ד אלון גילדין:__ תקרא לו כמה שורות מתחת.
__עו״ד עמית חדד:__ הנה, אני מקריא.
אותי מעניין איך ידעת להיות מסויג כאן.
__עו״ד אלון גילדין:__ מה אתה מקריא? זה שתי שורות אחר כך.
__עו״ד קרן צבירן - לצטר:__ שואלים: אני לא יודע מאיפה הוא מגיע. עם כל הכבוד.
__עו״ד עמית חדד:__ תקרא.
__עו״ד אלון גילדין:__ אתה אומר שאני לא במקום הנכון.
__עו״ד עמית חדד:__ ״ומי מעביר את התכשיט? לא יודע. אז איך אתה יודע שהוא עבר בארץ? אני יודע שהוא הביא אותו לארץ. בטח״.

<u>עו"ד קרן צבירן - לצטר:</u> הביא אותו לארץ. זה מה שהוא אמר. לא שמסרו את זה בבלפור.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> כאן ידעת להגיד. הוא, הכוונה היא לאיאן. לפי הקונטקסט. איאן או פאקר נניח. אני שואל אותך. כאן בחקירה היית מאוד נחרץ. מה שאותי מפתיע, וזאת השאלה שלי – דרך אגב, הגרסה של הדס היא שאת התכשיט מסרו בחו"ל ולא בארץ. לכן זה לא כל כך הפתיע אותי שכאן, למרות שהיית מאוד נחרץ בחקירה שלך ואמרת בארץ, שפה בבית המשפט אתה היית מאוד לא נחרץ. אתה היית מאוד לא נחרץ ואמרת שרק שיערת.

<u>מר יונתן חסון:</u> אבל גם בעדות שלי - - -

<u>עו"ד קרן צבירן - לצטר:</u> אני מתנגדת. אני עוד לא אומרת שום דבר. אני אבקש מעורך דין חדד שיבהיר. הנחרצות מתייחסת למה? הנחרצות שהוא מייחס לעד.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> בארץ.

<u>עו"ד קרן צבירן - לצטר:</u> לעובדה שזה בארץ.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> כן. אני מסכים. אין ספק. בסדר. בארץ. למען הסר ספק, בארץ.

<u>עו"ד קרן צבירן - לצטר:</u> שהתכשיט הגיע - - -

<u>עו"ד עמית חדד:</u> לא, שהוא נתן. "אני יודע שהוא הביא אותו לארץ". מי העביר את התכשיט – "אני יודע שהוא הביא אותו לארץ, בטח".

<u>עו"ד קרן צבירן - לצטר:</u> תסתכל בעמוד 20. הוא ממש לא נחרץ.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> זה הובא לארץ?

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> כן.

<u>עו"ד קרן צבירן - לצטר:</u> לא קשור למסירה בכלל.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> מר חדד לא מדבר כרגע על המסירה.

<u>קריאה:</u> "בטוח בבית שמה, איפה? בבלפור. בבלפור? כן".

<u>עו"ד קרן צבירן - לצטר:</u> אבל תמשיכי. "זאת השערה שלך"? "כן".

<u>קריאה:</u> אבל במקום אחר הוא אומר...

עו"ד קרן צבירן - לצטר: אבל זה ההמשך של מה שהקראת עכשיו.

עו"ד עמית חדד: לא, זה לא נכון.

עו"ד אלון גילדין: ... כבר עברנו ובית משפט אמר את שאמר. אומרים לו שבחקירות היית מאוד נחרץ שככה והוא לא היה נחרץ שככה.

עו"ד עמית חדד: בעמוד 10 היית מאוד נחרץ. כבודכם, אני אעשה את זה מאוד קל.

קריאה: שואל אותו החוקר כי הוא יודע - - -

עו"ד עמית חדד: שנייה. נעשה סדר. גברתי, מה שקורה כאן, הרי החוקרים שמעו את הגרסה של הדס ולכן הם מנסים להוביל אותו, לשנות את הגרסה של העד. ברור שהם עושים את זה כדי להתאים אותו לגרסה של הדס. לכן אותי מעניין מה הוא אומר ולא שהחוקר שואל אותו : רגע, אתה בטוח שזה בארץ? אולי זה לא בארץ? אולי זה לא בארץ, אולי זה בחו"ל. אני שואל אותו איך זה יכול להיות שבחקירה שלו הוא היה נחרץ, בעמוד 10 כפי שהקראתי, והוא אומר : אני יודע שהוא הביא אותו לארץ, בטח. גם בעמוד 20 הוא אומר : אני יודע שהוא הביא את זה לבלפור, כן.

קריאה: שתי שורות אחרי זה.

עו"ד קרן צבירן - לצטר: ואז אומר לו החוקר, זאת השערה שלך.

עו"ד עמית חדד: אז אומר לו החוקר, זאת השערה שלך?

עו"ד אלון גילדין: ארבע שורות לפני כן הוא אומר שהוא לא יודע איפה.

עו"ד עמית חדד: עדיין אני שואל את השאלה למה הרגשת כאן צורך בבית המשפט - אחרי שאמרת שבחקירות שלך סיפרת שזה ניתן בארץ - להגיד שזאת רק השערה שלך ושאתה לא בטוח בזה?

מר יונתן חסון: מכיוון שתיארתי לעצמי שהוא הביא את זה בארץ כי זה המקום היחידי שהעליתי בדעתי שהוא יכול להיפגש עם שרה.

ש. אתה הבנת את השאלה שלי?
ת. כן. ומצד שני גם ראיתי את הקבלה, שזה נקנה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: העד יכול להגיד שהוא משער.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> כן, למה הוא מצא לנכון כאן בבית המשפט להגיד שהוא משער? השאלה היא מה קרה. דברים אחרים שהוא שיער, כמו עם ה-90 אחוז שראינו קודם, הוא אמר שהוא לא צריך להסביר שהוא משער. שיסביר מה קרה.

אני אומר לך שהרגשת את הצורך להגיד שאתה משער כי שמעת שהדס מספרת סיפור אחר ולכן רצית לא לסתור אותה ולכן אמרת כאן אני משער, למרות שאמרת במשטרה אחרת.

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> גם במשטרה הוא אומר שהוא משער.

<u>עו"ד קרן צבירן - לצטר:</u> זהו. אי אפשר להגיד את זה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> הוא לא אמר אחרת במשטרה.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> בואו נסתכל על עמוד 10 גברתי.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אני מסתכלת על עמוד 20.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> החוקר אומר לו : זו השערה שלך. אז ברור שכבר החוקר מתחיל או אנדר מיינד. הוא מתחיל לפורר את זה. בסדר, נמשיך.

<u>עו"ד קרן צבירן - לצטר:</u> בוודאי שאי אפשר לטעון שהוא אומר שזאת השערה בגלל שהדס אמרה את זה. גם במקום אחר במשטרה הוא אמר.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אנחנו ממשיכים.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> בסדר. נמשיך. כך זה טלפון שבור. אתה שומע דברים מהדס ובמשטרה אתה חוזר עליהם לא בדיוק כפי שהם היו. נמשיך.

יונתן, בוא נעבור נושא. יונתן, הנושא הזה של מועדים, תדירות באופן מסירת השמפניות, זה דבר שנחקרת עליו. נכון?

<u>מר יונתן חסון:</u> נכון.

ש. והחוקרים ניסו להעריך יחד איתך כמה פעמים נסעת עם מילצ'ן לבית ראש הממשלה. נכון?

ת. נכון.

ש. כמה פעמים נסעת עם פאקר.

ת. נכון.

ש. כמה פעמים נתניהו הגיע לביקור בביתו של מילצ'ן בבית ינאי.

ת. נכון.

ש. כמה פעמים הוא התארח בבית של פאקר בקיסריה.

ת. נכון.

ש. ביקשו ממך לשער. נכון?

ת. נכון.

ש. ואתה שיערת.

ת. נכון.

ש. מעולם לא באו ואמרו לך בוא נוציא איכונים, נסתכל על דוח כניסות לבלפור, לא עשו את הדברים האלה.

ת. לא.

ש. לא ישבו איתך ואמרו לך, בוא תשער בערך, כמה זה מרגיש לך, ואתה דיברת לפי השערה. נכון?

ת. אמת.

ש. לא הציגו לך איכונים של טלפונים כמובן.

ת. לא.

ש. מחקרי תקשורת. דברים שאתה לא מכיר.

ת. לא.

ש. וכמו שכבר אישרת לי, לא תפסו לך את הטלפון הנייד, לא ניסו לבדוק מיקומים בטלפון. כלום ושום דבר. נכון?

ת. נכון.

ש. וגם אמרת לי שחוץ מקבלות מהחנות קבינט, לא הציגו לך שום קבלה אחרת, לא הציגו לך שום חשבונית, שום תעודת משלוח. כלום. נכון?

ת. נכון.

ש. וגם לא הציגו לך אפילו מה הדס קליין אומרת. נכון?

ת. נכון.

ש. ולא אמרו לך מה קוסקס אומרת, מה מילצ'ן אומר, מה פאקר אומר. כלום.

ת. כלום.

ש. ולא אמרו לך למשל שאתה אומר דברים שהם לא מתיישבים עם נחקרים אחרים, שיש סתירות, שום דבר.

ת. שום דבר.

ש. כל מה שעשית זה לשער, כמו שאמרת לי, כמה פעמים, כמה פעמים, כמה פעמים. נכון?

ת. כן.

ש. החקירות שלך היו ב-2016 עד 2018, נכון?

ת. כן.

ש. ואתה התבקשת לשער על אירועים משנת 2011. נכון? מהיום שבו התחלת לעבוד.

ת. כן. על כל האירועים. כן.

ש. אני אומר לך, דרך אגב, שמצאת סוג של מספר קסם – 20. 20 פעם זה, 20 פעם זה, 20 פעם. עוד נדבר בזה. אני אומר לך, וגם אתה למעשה אמרת את זה, עצם העובדה שיש מספר שהוא דומה, זה מלמד שהכול השערות. אין לך זיכרון של הדברים. נכון?

ת. נכון.

ש. בוא נתחיל טיפה להסתכל ולראות כמה דברים שבעיניי מעניינים, עד כמה שיתיר לנו היום. אני אומר לך שאנחנו מתקדמים בקצב טוב. אנחנו מתקרבים, יודעים, מקווים, שנוכל

<u>**כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:**</u> אנחנו יודעים.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> יודעים, יודעים. אדוני כמיטב יכולתו יסיים.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> כבודכם, בסוף כאשר הציפיות גבוהות וכולי, רק מקווים.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אנחנו לא בציפיות.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> בסוף נחקור את מה שצריך לחקור.

בחקירה הראשית שלך נשאלת כמה פעמים: אתה הסעת את פאקר לבית ראש הממשלה בבלפור. ואתה השבת שמשהו כמו בין 10 ל-12. זה מה שאמרת אתמול.

ת. בחקירה?

ש. לא. כאן. אתמול. לא היום. אתמול.

ת. כן.

ש. אתה עומד מאחורי זה.

ת. כן.

ש. כמות הפעמים שהסעת את פאקר לשיטתך לבית ראש הממשלה, מה שאמרת כאן אתמול, היא בין 10 ל-12 פעמים. כן?

ת. כן.

ש. גם בהשלמת החקירה שלך אמרת שנסעת הרבה פעמים

ת. נכון.

ש. עם פאקר לבית ראש הממשלה בבלפור. שואלים אותך: "וכמה פעמים אתם" – בעמוד 9 מה-2 בנובמבר 2021 – ואתה אומר: "היו הרבה". כאן אתה מסביר שזה 10-12 פעמים. נכון?

ת. כן.

ש. לחוקרים הייתה בעיה.

ת. נכון.

ש. אתה זוכר את זה.

ת. נכון.

ש. מתי קראת את ההודעות שלך לאחרונה?

ת. לפני כמה ימים.

ש. איפה?

ת. בפרקליטות.

ש. הדברים לא הסתדרו לחוקרים, נכון?

ת. נכון.

ש. ואז מתפתח השיח הבא. כדאי שכבודכם יסתכלו יחד איתי. 2 בנובמבר 2021. עמוד 9.

כב׳ השופטת ר׳ פרידמן-פלדמן - אב״ד: חקירה משלימה.

עו״ד עמית חדד: כן.

עו״ד נועה מילשטיין: מתחיל במילה ״משמעותי״.

כב׳ השופטת ר׳ פרידמן-פלדמן - אב״ד: אצלי כתוב משמעותית.

עו״ד נועה מילשטיין: אולי זה לא העמוד.

עו״ד עמית חדד: זאת מילה שמתחילים איתה הרבה עמודים, גברתי. אומר לך החוקר. משהו מטריד אותו. זה לקראת הסוף. מתחילים ב-״אוקיי, בחקירה הקודמת שלך״.

״אוקיי, בחקירה הקודמת שלך אמרת שאתה זוכר רק פעמיים שנסעת לבלפור, שהסעת את פאקר לבלפור״. אתה זוכר ששאלו את השאלה הזאת?

מר יונתן חסון: כן.

ש. תראה מה אתה עונה. ״אין מצב כזה שאמרתי את זה״.

ת. נכון.

ש. אתה עומד מאחורי מה שאמרת בהשלמת החקירה.

ת. כן.

ש. ״אין מצב״? אתה אומר: ״בחיים לא״. לא אמרת את זה בחקירה שלך במשטרה.

ת. בחקירה הזאת, זה מה שאמרתי.

ש. אומר לך החוקר: "תשמע, יש בעיה, אתה אומר שנסעת הרבה פעמים, בחקירה הקודמת שלך אמרת 2, פעמיים". אז אתה אומר: "אין מצב שאמרתי כזה דבר". ואתה אומר: "בחיים לא". אני שואל אותך אם אמרת בחקירה הקודמת שזה היה רק פעמיים.

ת. לפי התמלילים בחקירה הראשונה, מצוין שם שאמרתי פעמיים.

ש. אז אני מבין שיש מצב.

ת. לא. אין מצב. יש שם טעות בכיתוב או משהו.

<u>**כב' השופט ע' שחם:**</u> יש הסבר.

<u>**עו"ד עמית חדד:**</u> אנחנו עוד נראה, אדוני.

אתה אומר "בחיים לא". גם כאן יש הסבר. "אוקיי, אז אני אומר לך שאמרת פעמיים", אומר לך החוקר. החוקר מאוד רך איתך. באמת.

ת. לא. לא. החוקר הזה ממש לא היה רך איתי.

ש. אני רואה. אני לא צריך אותך. אני לא יודע מה הרגשת. אני יודע מה אני רואה. אז אתה אומר ש"פעמיים בכל הקריירה שלי הסעתי אותו"? ואומר לך החוקר: "באותה תקופה". אתה אומר: "אולי 20, אולי שכחו אפס לכתוב". זה היה ההסבר שלך שם. כאן אמרת לפני רגע שזה היה בין 10 ל-12. אמרת את זה גם אתמול בבית המשפט. לא שיקרת כאן, נכון?

ת. נכון.

ש. אז היה לך תירוץ, אולי אמרת 20 – שוב, כנראה שלא דייקת – אבל הם כתבו 2 במקום 20. שכחו אפס. נכון?

ת. נכון.

ש. זה ההסבר שלך. זה מה שאמרת.

ת. כן. זה לא הסבר למה באמת הם שכחו, למה כתוב שם רק 2. נפל להם ה-אפס.

ש. קורה. למי לא נופל אפס? קורה לכולנו. אתה הולך, נופלים אפסים כל הזמן.

ת. נו, יאללה, תתקדם.

ש. נפל אפס, זה לא קורה כל יום כאן באולם, אז אנחנו לרגע מכבדים את ה-אפס שנפל.
ת. אין בעיה. גם אני מכבד אפסים.
ש. אני אומר לך שזה גם מסתדר לדברים שהדס סיפרה אולי בחקירה על כמה. לכן העלית את המספרים, כדי להתאים שוב לגרסה של הדס. בהשלמת החקירה. נכון? אתה עושה כן עם הראש.
ת. אה, נכון שאני מתאים את הדברים שלי להדס? ממש לא נכון.
ש. כי עשית כן, נכון, ואמרת, ואחר כך אתה
ת. לא. ממש לא.
ש. תופס את עצמך עכשיו. כי אמרת "כן, נכון".
ת. ממש לא נכון. הדברים של הדס לא קשורים אחד לשני.
ש. הזיכרון שלך היה יותר טרי ב-2016 מאשר ב-2021, חמש שנים אחר כך. נכון?
ת. נכון.
ש. בוא נראה מה אמרת בחקירות שלך במשטרה ב-6 באוקטובר 2016.
<u>כב' השופט מ' בר עם</u>: כאן מדובר על נסיעות לבלפור, נכון?
<u>מר יונתן חסון</u>: כן.
<u>עו"ד עמית חדד</u>: עם מר פאקר.
<u>כב' השופט מ' בר עם</u>: אין רישומים?
<u>עו"ד עמית חדד</u>: למה אדוני חושב? יש. זה שלא הציגו. סליחה, אני אומר לאדוני, יש כאן מחדל שלם. אני עוד אציג אותו. לצערי צריך לעשות הכול פרשת ההגנה כי לא חקרו את העדים הרלוונטיים. יש לנו על זה מזכרים. הם לא עדי תביעה. מה שקרה כאן זה רע ונורא בהקשרים האלה. יש מזכרים. העד מספר, בצדק, הוא עובר כל פעם בידוק, יש רישום. תכף נראה.
<u>כב' השופט מ' בר עם</u>: מתי אדוני יעמת אותו?
<u>עו"ד עמית חדד</u>: רגע, אדוני. צריך לדעת מי העד. למדנו קצת בהשלמות החקירה אודותיו.

נתחיל עם ההודעה שלך. דרך אגב, אז זה 10 פעמים או 20 כמו שאתה אומר בהשלמת החקירה? --12 10 או 20?

<u>מר יונתן חסון:</u> 10-12. העניין עם ה-20, כבר הבנת למה אמרתי.

ש. זה היה בהומור?

ת. כן.

ש. אוקיי. שנדע. לאילו פגישות – שואלים אותך – הסעת את פאקר? בגיליון 3, שורה 59. ואז אתה אומר: "למשל לפגישות שהיו בחברה למשקפי מציאות מדומה ברחוב הברזל ברמת החייל, למרכז פרס. אולי היינו פעמיים בבית ראש הממשלה. לרוב אנחנו עושים טיולים, האמת". אתה אומר "פעמיים", לא שתיים. מפעמיים קשה להוריד אפס. אם אתה כותב פעמיים אפס, זה גם לא הופך להיות 20.

ת. סבבה.

ש. אמרת את מה שכתוב כאן?

ת. לא.

ש. לא אמרת את זה.

ת. לא.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אפשר לקבל בבקשה את ההודעה שלו?

בוא נתחיל עם מה שאנחנו מכנים ה-בייסיס. הבסיס. זאת הודעה מה-6 באוקטובר 2016.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> עמוד 59.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> נועה, איזה עמוד זה?

<u>נועה מילשטיין</u>: 3,002.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> כאן זאת החתימה שלך, נכון?

ת. אמת.

ש. גם בעמוד הזה, בעמוד 2, יש את החתימה שלך?

ת. אמת.

ש. גם בעמוד 3?

ת. אמת.

ש. גם בעמוד 4?

ת. אמת.

ש. בעמוד 5?

ת. כן.

ש. בעמוד 6?

ת. כן.

ש. בעמוד 7?

ת. כן.

ש. בעמוד 8?

ת. כן.

ש. בעמוד 9?

ת. כן.

ש. יופי. תראה, יש כאן כל מיני קשקושים תוך כדי. אתה למשל בגיליון 2, שורה 17. אני רוצה להראות לו ושיהיה לו גם נוח ואני לא רוצה חלילה שהוא יטעה. בגיליון 2, בשורה 17, אתה רואה, כתוב: "אני מוכן לעבוד אצלו ואצל פאקר ביחד. הייתה כאן אות בהתחלה "תנורת" ואתה מתקן ל"תמורת". אתה רואה?

ת. כן.

ש. זאת חתימה שלך, נכון?

ת. נכון.

ש. ואתה מתקן. אני מסתכל למשל שיש כאן בשורה 49, שוב, אתה מתקן את המספר 3, אתה הופך ל-4 וחותם ליד.

ת. אוקיי.

ש. המספר לא היה נכון. נכון? כי זה הסוף

ת. כן.

ש. סיומת של פאקר, נכון? של מילצ'ן.

ת. כן. כן.

ש. שורה 50. גם את זה אתה מתקן כי מפריע לך שכתוב 343 כשבעצם זה 433. נכון?

ת. נכון.

ש. דאגת לתקן. נכון?

ת. כן.

ש. אני רואה שגם בגיליון 7, בשורה 15, יש גם תיקון שלך. כתוב "אחרי שהב קרם עור וגידים", אתה מתקן ל-"שזה קרם עור וגידים" וחותם. נכון?

ת. כן.

ש. כי זה היה חשוב לך.

ת. לא. זאת לא חתימה שלי.

ש. זה כתב שלך.

ת. לא יודע אם זה כתב שלי. זאת לא חתימה שלי.

ש. בסדר. זאת לא חתימה שלך.

<u>כב' השופט ע' שחם:</u> זה נראה כמו חתימת גובה ההודעה.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אוקיי. גם כאן אתם מתקנים, נכון" שהצבע לא היה לטעמה של שרה. מוסיפים. נכון?

<u>מר יונתן חסון:</u> כן.

ש. מוסיפים את ה-ע'.

ת. זאת גם לא חתימה שלי.

ש. בסדר. לא חתימה שלך. אדוני עבר על הנייר, חתם למטה ואישר. נכון?

ת. כן.

ש. בגיליון 3, שורה 61, כתוב: "אולי היינו פעמיים בבית ראש הממשלה". אתה רואה? "לאילו פגישות הסעת את פאקר"? שאלה 59. "אולי היינו פעמיים בבית ראש הממשלה. הרוב אנחנו עושים טיולים, האמת".

__עו"ד קרן צבירן - לצטר:__ אני מבקשת שייתן לו לראות את זה. כבודכם יראה את שלוש השורות. את הקונטקסט.

__עו"ד עמית חדד:__ תכף. את רק מטעה אותו.

__כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:__ ראינו גם את העמוד הבא.

__עו"ד קרן צבירן - לצטר:__ אני מבקשת שהוא יראה.

__עו"ד עמית חדד:__ את רק מטעה. חבל. שלא יחשוב בטעות שמה שאת אומרת יציל אותו.

__כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:__ ... ואילך.

__מר יונתן חסון:__ אני לא חשוד.

__עו"ד עמית חדד:__ מאה אחוז. אני גם חושב. אתה בסך הכול עד. אתה לא חשוד ולא נאשם.

ת. חד משמעית.

ש. אבל כאן כתוב "פעמיים", נכון?

ת. נכון.

ש. ולא תיקנת את זה.

ת. נכון.

ש. וחתמת למטה.

ת. נכון.

ש. למרות שעברת על הכול. גם בעמוד הזה אני רואה תיקון ספציפי שלך.

ת. נכון.

ש. אמרת את זה או לא אמרת את זה?

ת. אמרתי. כנראה משהו כאן לא בהקשר הנכון.

ש. כי אמרה עורכת הדין צבירן שאולי זה לא בהקשר הנכון.

ת. לא. ממש לא.

עו"ד קרן צבירן - לצטר: אני לא אמרתי.

עו"ד עמית חדד: בשורה 65-66, עוד הפעם שואלים אותך "מה היה הפרש הזמן בין שתי הנסיעות". שתיים. דרך אגב, שוב, במילים, לא באפסים, לא במספרים. ואתה אומר: "בטח איזה חודשיים-שלושה".

עו"ד קרן צבירן - לצטר: אני ביקשתי להקריא 94.

עו"ד עמית חדד: בית המשפט ראה גם את העמוד הבא.

עו"ד אלון גילדין: אבל העד לא.

עו"ד קרן צבירן - לצטר: אבל העד לא ראה.

עו"ד עמית חדד: זו חקירה נגדית שלי. אתה רוצה, תעזוב את הפרקליטות.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אין כאן שום אי דיוק. אתה יכול להמשיך.

עו"ד עמית חדד: תודה.

אז הנה עוד הפעם, באותו עמוד שאתה מתקן בו, כתוב מה היה הפרש הזמן בין שתי הנסיעות ואתה אומר "בטח איזה חודשיים-שלושה".

מר יונתן חסון: אוקיי.

ש. גם כאן את זה אמרת?

ת. יכול להיות שאיזה נסיעות שהם מדברים, יש ביניהם הפרש של חודשיים-שלושה.

ש. בוא תגיד לי אתה. שאלו אותך כמה נסיעות יש, של מר פאקר. תקרא.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> אדוני נתן לו את הטקסט.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> נכון.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> נתן לו הזדמנות להסביר.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> נכון.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> שמענו, ראינו את הטקסט, אפשר להתקדם. לא צריך שוב ושוב ושוב. יראה לו את שורה 84. נתקדם.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אתה ראית? יש לך הסבר נוסף שאתה רוצה להגיד?

<u>מר יונתן חסון:</u> לא.

ש. יש גיליון נוסף – גיליון 4, מאותה חקירה. בגיליון 4 שואלים אותך, כדי להבהיר. אתה יודע, כי גם החוקרים לא רוצים להשאיר שום דבר בערפל. "רק כדי להבהיר – כך כתוב בשורה 84 – פאקר היה פעמיים בבית ראש הממשלה ובאחת הפעמים התלוותה אליו מריה קארי"? ואתה עונה: "כן, כשהיא הייתה כאן בהופעה בארץ".

ת. אוקיי.

ש. מה שאתה אומר הוא נכון? בחקירה במשטרה.

<u>כב' השופט ע' שחם:</u> השאלה, מר חסון, אם מכך עולה שדיברת על פעמיים בחקירה.

<u>מר יונתן חסון:</u> כן, אבל לפי דעתי מצוין על איזשהו משהו מאוד ספציפי שקרה פעמיים כי לא הייתי עם פאקר פעמיים בבית ראש הממשלה. הייתי כמה וכמה פעמים.

<u>כב' השופט ע' שחם:</u> השאלה אם כך, מה שדורש הסבר זה נוכח מה שאתה אומר כאן עכשיו, למה כתוב כאן, ביותר ממקום אחד, פעמיים. זה הכול. זאת השאלה.

<u>מר יונתן חסון:</u> אני לא יודע להגיד.

<u>כב' השופט ע' שחם:</u> האם יש לך איזשהו הסבר לכך.

<u>מר יונתן חסון:</u> אין לי הסבר.

__עו"ד עמית חדד:__ בסדר. לא חייבים הסבר. דרך אגב, מר חסון, בשאלה ששאלו אותך על פאקר, על פגישות שאתה אומר פעמיים, אני רק אומר לך שזה היה רחב מאוד: לאילו פגישות הסעת את פאקר. אתה אומר: "למשל פגישות שהיו בחברה למשקפי מציאות מדומה ברחוב הברזל ברמת החייל, מרכז". זה אחד. "ומרכז פרס". ואז אתה אומר: "אולי היינו פעמיים בבית ראש הממשלה" ואתה מוסיף ואומר: "הרוב אנחנו עושים טיולים, האמת". זה מה שאמרת.

ת. אוקיי.

ש. באמת אתם עושים הרבה טיולים? עשיתם הרבה טיולים בארץ?

ת. עשינו. כן.

ש. זה דבר שאתם עשיתם הרבה.

ת. לא יותר מדי. לא כאילו כל שני וחמישי, אבל הוא טייל בארץ בתור תייר כשהוא הגיע.

ש. כאן אתה אומר: "הרוב אנחנו עושים טיולים, האמת". זה נכון מה שאמרת כאן?

ת. כן. כי פגישות עסקיות לא היו לו יותר מדי.

ש. אז הרוב עשיתם טיולים בארץ.

ת. כן.

ש. טוב. בסדר. דרך אגב, בגיליון 4, באמת, אני לא הולך להתעכב על זה עוד הרבה, שואלים אותך, רק כדי להבהיר: "פאקר היה פעמיים בבית ראש הממשלה"? שאלה כללית, לא ספציפית. ושואל אותך: "באחת הפעמים הצטרפה אליו מריה קארי"? ואז אתה אומר: "כן, כשהיא הייתה כאן בהופעה בארץ".

__כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:__ הוא ענה על זה.

__עו"ד עמית חדד:__ כן, אמרתי. בסדר. אני ממשיך.

__כב' השופט מ' בר עם:__ זה הוצג בצורה בהירה.

__עו"ד עמית חדד:__ אני ממשיך.

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופטים רבקה פרידמן – פלדמן, משה בר – עם, עודד שחם

ת"פ 67104-01-20 מדינת ישראל נ' נתניהו ואח' **25 אוקטובר 2022**

אני מסתכל על הדוח. יש דוח, אמרתי לך, הוא כבר הוגש. זה דוח שסיפק קב"ט הביטחון במשרד ראש הממשלה.

עו"ד אלון גילדין: לפני שהעד עונה, יש לנו התנגדות. הוא ישלים את השאלה ואז נסביר. אני מבקש שהעד יצא ואנחנו נסביר. תשלים את השאלה.

עו"ד עמית חדד: הדוח הזה סומן?

קריאה: כן. 3,012.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: לא בטוח שהוא סרוק.

כב' השופט מ' בר עם: זה הוגש קודם?

עו"ד עמית חדד: זה הוגש קודם.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: יש לנו אותו.

עו"ד עמית חדד: אני אומר לך קודם כל שיש דוח כזה. חבריי תכף יגידו מה שהם רוצים על הדוח. אני עשיתי את הבדיקות שלי, אז אני חושב שיהיה כאן מאוד מעניין.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: מה השאלה אליו?

עו"ד עמית חדד: לפי הדוח אני רואה שאתה לבלפור הגעת ארבע פעמים.

עו"ד אלון גילדין: אנחנו מתנגדים.

עו"ד עמית חדד: רגע. שנייה.

כב' השופט ע' שחם: אבל ההתנגדות היא עכשיו.

עו"ד עמית חדד: לא סיימתי את השאלה. צריך שאני אסיים את השאלה, כמקובל.

כב' השופט ע' שחם: כנראה שהוא מתנגד לפרופוזיציה שזה מה שעולה מהדוח.

עו"ד קרן צבירן - לצטר: כן.

עו"ד עמית חדד: לא משנה, אבל גם את הפרופוזיציה מותר לי להשלים.

לפי מה שאני רואה, ביום ה-28 ביוני 2015, זה באמת היה ביקור של מריה קארי, ביום 9 בפברואר 2016, וביום 2 ביוני 2016 ויש עוד משהו.

עו"ד נועה מילשטיין: 2 במרס.

עו"ד עמית חדד: וב-2 במרס 2016. זה מתאים מאוד למה שאמרת שאתה הסעת את פאקר פעמיים לבית ראש הממשלה.

אני עוצר כי חברי רוצה להתנגד. אני לא מטעה. זה מה שמופיע בדוח. נכון?

קריאה: זה תחת מספר 4.

כב' השופט מ' בר עם: מר חדד, יש לאדוני במקרה טופס קיים?

עו"ד נועה מילשטיין: אני אנסה להראות לאדוני.

עו"ד אלון גילדין: אני מתנגד. אני מבקש שהעד יצא.

כב' השופט ע' שחם: מר חדד, אדוני ראה את מריה קארי בדוח הזה?

עו"ד נועה מילשטיין: לא. הוא ראה את התאריך.

עו"ד עמית חדד: את התאריך. זה פשוט מתאים למה שהוא סיפר בחקירה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: בסדר. יש לנו את זה.

כב' השופט ע' שחם: לנו יש את מר פאקר. ב-30 דצמבר יש לנו את פאקר.

עו"ד נועה מילשטיין: נכון. עוה"ד נגב לא הגישה ...

כב' השופט ע' שחם: זה לא ב-30 דצמבר? זה במסמך אחר?

עו"ד נועה מילשטיין: 3,028.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: מה שנתתם עכשיו.

עו"ד נועה מילשטיין: נכון.

עו"ד עמית חדד: עוה"ד נגב הגישה חלק. אנחנו את החלק שלא הוגש הבאנו בפני כבודכם.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אתם מוסיפים לנו עוד עמוד.

עו"ד עמית חדד: נכון. אנחנו שאלנו על פאקר. בסוף נשאל אותו על עצמון, שהוא הגיע.

עו"ד קרן צבירן - לצטר: אני מתקשה להבין מה נמצא בפני בית משפט.

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כבוד השופטים רבקה פרידמן – פלדמן, משה בר – עם, עודד שחם

ת"פ 67104-01-20 מדינת ישראל נ' נתניהו ואח' **25 אוקטובר 2022**

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אני אומר לגברתי. בפני בית משפט יש את העמוד הראשון שכתוב דוח מבקרים.

<u>כב' השופט ע' שחם:</u> דוח מבקרים, 5 בספטמבר 2017.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אחר כך 30 דצמבר ואחר כך יש לנו עמוד שבסופו חתום פקד עידן אבירן.

<u>עו"ד קרן צבירן - לצטר:</u> זה העמוד האחרון.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> שזה ג'יימס פאקר. שורה שלמה של תאריכים. עכשיו קיבלנו כנראה דף שנמצא בין שניהם שכתוב בו יונתן חסון ועוד שני שמות שיש כאן. 16 ואחר כך לנו מספר 17 ו-18 שהוא כנראה אחד העמודים או עמוד... לא יודעים כמה חסרים שם.

<u>כב' השופט ע' שחם:</u> זה ממוספר בסדר רץ. יונתן חסון זה מספר 16 שם.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> לפאקר אין מספר.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> נכון. לפאקר אין מספר.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> מה ההתנגדות?

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> שלום כבודכם. אני טוען שהצגת השאלה בדרך הזאת היא מטעה כיוון שחברי יודע שמערכת הנתונים שעליה הוא מסתמך לא משקפת את הכניסות והיציאות לבית ראש הממשלה בבלפור והעד אינו יכול לדעת זאת. כדי להסביר את הדברים - בגלל שהעד בחוץ אני יכול להסביר – שבעצם בתיק יש ארבע מערכות נתונים. יש שתי מערכות שונות, מין מערכות כאלה של כניסות ויציאות לבית ראש הממשלה, ויש יומנים של אאוטלוק של בנימין נתניהו ויש יומנים נוספים שבעצם שימשו לבית ראש הממשלה, גם את אשתו והמשפחה.

בכניסות והיציאות ביחד של שתי המערכות האלה, הרשימות, על פניהן ברור שהן לא משקפות את מי נכנס ומי יצא. למה? למשל יש לי כל כך הרבה דוגמאות. כל המערכת, הוצג לכבודכם חלק.

<u>עו"ד נועה מילשטיין</u>: אם אפשר להסביר.

<u>כב' השופט ע' שחם:</u> אי אפשר. זאת ההתנגדות שלו.

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כבוד השופטים רבקה פרידמן – פלדמן, משה בר – עם, עודד שחם

ת"פ 67104-01-20 מדינת ישראל נ' נתניהו ואח' **25 אוקטובר 2022**

__עו"ד אלון גילדין:__ בשתי המערכות האלה של הכניסות והיציאות לכאורה ביחד, יש אפס כניסות של מוזס. הוא מוקלט שם. אפס כניסות של הדס קליין. בחקירה הנגדית הראו להדס קליין תמונות שלה בבלפור. אפס כניסות של ארי הרו. שלוש כניסות של ארנון מילצ'ן למרות שביומנים יש בערך 40 כניסות.

__כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:__ אדוני מדבר על הטבלה הזו שיש לנו כרגע?

__עו"ד אלון גילדין:__ זאת ביחד עם אחרת שעוד לא נמסרה לכם. ביחד יש אפס.

__עו"ד נועה מילשטיין:__ זה מה שניסיתי לומר.

__עו"ד אלון גילדין:__ אין לי טענות לנועה. אף פעם לא היו לי. ביחד יש אפס. ביחד יש אפס על מוזס, ביחד יש אפס על ארי הרו שהוא מקליט שם בבלפור. יש שלוש כניסות של ארנון מילצ'ן למרות שביומנים יש בערך 40 כניסות. רשום בבית ראש הממשלה.

לגבי פאקר עצמו, יש 19 פגישות עד שהוא קונה את הבית בקיסריה והרי אין שאלה, אין חולק שבנימין נתניהו לא היה בדירה בתל אביב, ברויאל ביץ' וביחד היומנים, ביחס לרוב הפעמים, כתוב בלפור. ביומן רשום הערות שהכניסה היא בבלפור. אתם תשמעו את העד שיביא את אותה מערכת כניסות ויציאות. אתם תשמעו עדים שיגידו.

ולכן ברור לכל הצדדים כי הן הדס קליין, ויש שלוש פעמים מילצ'ן, ... היומנים, ויש אפס פעמים מוזס ויש שש פעמים איכונים. ברור שהמערכת הזאת לא משקפת את הכניסות והיציאות. לגבי מי נכנס ומי יצא. ברור ש-19 פעמים ביומנים שרושמים ג'יימס פאקר, במערכת כניסות ויציאות הוא מופיע שבע פעמים. אין לו נהג אחר. הוא לא נוסע במונית. רק פעם אחת שמענו שהוא נסע ברכבת.

__כב' השופט מ' בר עם:__ יש רישום אוטנטי יותר מדויק?

__עו"ד אלון גילדין:__ אני אומר לאדוני מה יש לנו. יש לנו ארבעה מקורות מידע שאני כבר אומר שאני חושב שכל הארבעה ביחד משקפים אולי מה היה אבל לא את כל מה שהיה.

__כב' השופט ע' שחם:__ היומן הזה שאדוני ראה בו 19 כניסות - - -

__עו"ד עמית חדד:__ לא. אלה כל הפגישות.

עו"ד אלון גילדין: לא אצל פאקר בבית. הן כולן לפני שיש בית.

כב' השופט ע' שחם: השאלה שלי היא אחרת. איפה היומן הזה? הוא בפנינו?

עו"ד אלון גילדין: הוא יהיה בפניכם, כבודכם. הוא יגיע לכולם.

כב' השופט ע' שחם: אנחנו יכולים עכשיו לעיין בו?

עו"ד אלון גילדין: אפשר לעיין בזה בסיכום שלנו. אני אתארגן. אדוני, אנחנו יכולים בשתי דקות להתארגן עם מה שיש לנו כאן.

כב' השופט מ' בר עם: ... כדבר קונקלוסיבי שמשקף?

עו"ד אלון גילדין: כן. עד ששומע, כל בר דעת, גם אני, אומרים לו במערכת האבטחה של הכניסות והיציאות... אבטחה, זאת מילה. באמת. זה נשמע כאילו זה מוקלט. כולנו יודעים – אני אומר כולנו כי אני יודע כמה ... – שזה לא משקף את היומנים.

עו"ד עמית חדד: לא.

עו"ד אלון גילדין: אוקיי, חברי לא מכיר. אני אומר שכשאנחנו רואים בכל היומנים, המערכת הזאת, כמו שאמרתי, מוקלט שם, אין מחלוקת שהוא מוקלט בתוך ... והדס קליין מצולמת בתוך זה, הם הציגו את זה בחקירה הנגדית, ארנון מילצ'ן, אני לא חושב שההגנה – אולי כן – חושבת שהוא היה שלוש פעמים בבלפור. ביומנים של בנימין נתניהו עצמו, בסופו של דבר יש 40 פגישות. פאקר עצמו, גם בכניסות והיציאות האלה, יש שבע פעמים. הוא עף לשם? ביומנים יש 19 מפגשים בבלפור. אפרופו 10 עד 12 שהעד העריך בחסר.

עו"ד קרן צבירן - לצטר: אני יכולה להקריא לאדוני מאחר ואני לא יכולה לתת כי זה איזשהו סיכום שלנו אבל אדוני רצה לדעת לגבי הפגישות של פאקר.

כב' השופט ע' שחם: לא. סיכום שלכם זה פחות.

עו"ד קרן צבירן - לצטר: מתוך הנתונים. מתוך כל נתון.

עו"ד עמית חדד: מתוך הנתונים – תגישו אותם.

כב' השופט ע' שחם: מר חדד, אדוני מדבר בשביל בית המשפט עכשיו? סיכום שלכם כרגע זה לא הדבר שאני מבקש. אני רציתי לעיין בראיה הגולמית. אני מבין שאין אותה, אז אין אותה. בסדר.

עו"ד עמית חדד: מה עילת ההתנגדות?

עו"ד אלון גילדין: אני אומר מה עילת ההתנגדות.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: הטעיה לכאורה.

עו"ד עמית חדד: הטעיה? זה חומר חקירה ש-.... לעד.

עו"ד אלון גילדין: באופן שמוצג לעד, יש משום הטעיה.

עו"ד עמית חדד: שיגידו לי איך רוצים שאני אציג.

עו"ד קרן צבירן - לצטר: אני אראה לכבודכם את הראיה עם דגלון שמתייחס לכניסות של פאקר.

כב' השופט ע' שחם: הטענה הייתה, אם אני הבנתי נכון, שיש 19 פגישות של מר פאקר.

עו"ד אלון גילדין: ... את שני היומנים ביחד. אני מקווה שיש לנו כאן את שניהם.

כב' השופט ע' שחם: צריך להיות מסוגל להראות אותו .

עו"ד עמית חדד: אני אומר בהקשר הזה כמה דברים. ראשית, היומנים של שרה ויאיר... שלא כדין. יהיה לנו טיעון שלם בהקשר הזה, כשירצו לדבר על זה.

שנית, יומן לא אומר שום דבר. יומן אומר, כולם יודעים, קובעים פגישות ביומנים, מי שייקח את היומן שלי ויחפש כמה פגישות בוטלו, בטח כשמדובר בראש ממשלה, זה דבר שהוא לא נורמלי. לכן זה לא מידע בכלל. זה חסר משמעות. יש גם כפילויות שחברי מדבר עליהן.

עו"ד אלון גילדין: כן, יש כפילויות אבל סיננתי אותן, הורדתי אותן.

עו"ד עמית חדד: 19, לא כתוב אם זה היה בלפור או לא.

עו"ד אלון גילדין: בשאר המקרים כתוב בבלפור.

עו"ד עמית חדד: ברוב המקרים. יש מערכת שהיא קונקלוסיבית. אדם נכנס, רושמים כשהוא נכנס. אני מזכיר שוב שהעד בחקירה שלו אמר כמה פעמים. הוא אמר. הוא אמר גם עכשיו וגם לפני כן. עכשיו, מה עושים? נותנים לנו חומר חקירה, זה החומר שנותנים לנו. כל מה שאני עושה זה להציג לעד

את חומר החקירה. אני לא מטעה אותו, אני לא אומר לו שום דבר, אני לא אומר לו לכן אתה שקרן כי זה כתוב פה. אני רק מציג לו ואני רוצה לדעת איך זה מתיישב עם הגרסה שלו, שהוא הסיע את פאקר למר נתניהו.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: עורך דין חדד, הטענה היא שזה חומר חלקי. שהחומר הזה הוא אמנם חומר חקירה, זה נכון, נותנים לנו חומר חקירה, אבל נתנו לנו, לכם, עוד כמה חומרי חקירה וכשהם משתלבים, התמונה היא שונה. על זה ההתנגדות.

עו"ד עמית חדד: אני אומר כמה פעמים התשובה היא לא. אחד, עם כל הכבוד ליומן של שרה ויאיר, הם לא קבילים כי הם הופקו בלי צו. מה שקרה זה שלקחו את החומר הזה מתיק המעונות והשתמשו בו כאן בלי צו הרחבה, שזה דבר שהוא פסול. רוצים – נפתח את זה בשמחה רבה. אבל אני כבר אומר שיש כאן קושי, אפילו לשיטת כבודכם, ושרה ויאיר לא התירו - - -

כב' השופט ע' שחם: היומנים שהם מדברים עליהם הם היומנים

עו"ד עמית חדד: של שרה ויאיר.

כב' השופט ע' שחם: של מר נתניהו או של מי?

עו"ד עמית חדד: של שרה ויאיר.

כב' השופט ע' שחם: רגע. אני לא שאלתי את אדוני.

עו"ד אלון גילדין: אני אענה ואז אני אגיד מה ההתנגדות. התשובה היא שאנחנו מדברים על ארבע מערכות. 1 ו-2 זה כניסות ויציאות. מערכות שונות והן לא אומרות אותו הדבר. זה גם מעיד משהו כאילו יש כניסה שיכולה להיות במקום אחד ואחת - - -

כב' השופט ע' שחם: חברו טוען שהדברים שאתם נשענים עליהם, הקבילות שלהם היא במחלוקת.

עו"ד אלון גילדין: אדוני, אני שמעתי ואני משיב.

כב' השופט ע' שחם: בקשתו רק שכרגע תתמקדו בחומרים שלא במחלוקת.

עו"ד אלון גילדין: בסדר. אני אתמקד בחומרים שלא במחלוקת.

כב' השופט ע' שחם: לא נעסוק עכשיו באותה מחלוקת, כך אני מעריך.

__עו"ד אלון גילדין:__ אני מבין. אני אשיב לגברתי ואני אשיב גם לאדוני.

__כב' השופט מ' בר עם:__ אם אדוני יוסיף הסתייגות לשאלה לעד בעניין הקונקלוסיביות של ה-..., אז הייתי אומר...

__עו"ד אלון גילדין:__ יכול להיות. יכול להיות שלהגיד לעד

__עו"ד עמית חדד:__ אני אציע שאלה. אם את מראה את היומנים של שרה ויאיר - - -

__עו"ד קרן צבירן - לצטר:__ עוד לא הראיתי שום דבר.

__עו"ד עמית חדד:__ אם את הולכת להראות משהו. את ממש הולכת לעשות את זה.

__עו"ד קרן צבירן - לצטר:__ אני עוד לא הגשתי את היומנים.

__כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:__ מה יש לגברתי שם ביד כרגע?

__עו"ד קרן צבירן - לצטר:__ את זה לא הייתי נותנת כרגע. זה לצורך מעון בלפור.

__עו"ד נועה מילשטיין:__ אני רק רוצה להגיד ששני המסמכים סומנו כבר. זה מה שניסיתי להגיד כבר כמה פעמים.

__עו"ד עמית חדד:__ המסמכים הרלוונטיים סומנו.

__כב' השופט מ' בר עם:__ אבל אם יש הסכמה לאופן - - -

__עו"ד עמית חדד:__ קב"ט בלפור. אותו אמיר שמסר את החומר, אמיר לורנסי, הוא כמובן לא עד תביעה כאן מסיבות עלומות ולא ברורות. אנחנו נשאל אותם מה באמת מידת הדיוק של הנתונים האלו. דרך אגב, אני לא טוען – לא טוען ולא רוצה גם לטעון – עכשיו באופן חתוך, אין חריג, לא יכול להיות חריג. אני לא רוצה את זה. לכן אני מציע, אני אגיד לו שזה הדוח, האם הוא חתוך ובמאה אחוז, אני לא יודע אבל אני רוצה להציג לך מה ההתייחסות שלך. זה הכול. זה בסדר מבחינתך?

__עו"ד אלון גילדין:__ אני קודם כל עונה לשאלת כבוד השופטת.

__כב' השופט ע' שחם:__ שנייה אחת. זאת הטבלה שאני כבר רואה אותה. זה ה-5 בספטמבר 2017. זה לא מוסיף לנו ולא גורע.

<u>עו"ד קרן צבירן - לצטר:</u> זה מקור אחר. זה ראש צוות סיסטם.

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> שזה יומן ראש הממשלה. חשוב לראות את היומנים.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אלה יומני ראש הממשלה?

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> אני לא יודע.

<u>עו"ד קרן צבירן - לצטר:</u> ראש צוות סיסטם זה טכנולוגיה של ...

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> טכנולוגיה של מה?

<u>עו"ד קרן צבירן - לצטר:</u> זה איש מחשבים מזכר ששלח חומר...

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> ששלח מה?

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> צריך לראות את היומן.

<u>כב' השופט ע' שחם:</u> אני כבר רואה כאן משהו ברור. כולכם מדברים ואי אפשר להבין. אדוניו יאפשר לי שתי דקות? תודה רבה. חן חן.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> מאחר שיש ארבעה מקורות מידע, האם יש מישהו שהעיד?

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> לא בן אדם אחד.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> יש איזה עד שאמר שזה לא משקף או שזה כן משקף?

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> כן, אבל בנקודה אחת יכול להיות אבל בגדול הם לא הוגשו. האיש ממערכת צוות סיסטם לא מכיר את היומנים. אז בסופו של דבר בית המשפט יראה נתונים ממערכות שונות.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אנחנו צריכים לקחת ולעשות הצלבה.

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> כן. בעזרתנו כמובן אבל כן.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אבל לבד.

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> כן. לבד, ביחד, אבל כן.

אני רוצה לתת תשובה לכבוד השופט שחם. מתוך ה-19 כניסות, יש 15 כניסות מנתונים שלהבנתי אינם שנויים במחלוקת.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> אנחנו הרי לא בשלב של... השאלה איך אנחנו יכולים עכשיו לקבוע...

עו"ד עמית חדד: אני לא מבין. זאת התנגדות לשאלה. זה חומר חקירה.

כב' השופט ע' שחם: מר חדד, אנחנו כן מבינים. אנחנו מבינים את ההתנגדות. אדוני יכול לשבת. אדוני לא הבין אבל אנחנו כן הבנו.

עו"ד עמית חדד: תכף נראה מה אדוני יחליט.

כב' השופט ע' שחם: אני עוד לא החלטתי שום דבר. אני עכשיו מנסה לברר.

עו"ד עמית חדד: אה, לברר, כן.

כב' השופט ע' שחם: תודה רבה מר חדד.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אולי עד שמחפשים, עורכת דין מילשטיין תפנה אותנו לשני המוצגים.

עו"ד אלון גילדין: זה היומן של נתניהו.

כב' השופט ע' שחם: זה היומן של מר נתניהו.

עו"ד נועה מילשטיין: לפי הנתונים... ו-3013 זה עוד.

עו"ד אלון גילדין:... מתוך היומן של מר נתניהו.

עו"ד עמית חדד: גם ביחס ליומן של מר נתניהו, אני אומר שהוא לא קביל. לפני שאדוני מסתכל אני אומר שגם זה לא קביל בגלל שלמר נתניהו יש חסינות. לכן לשלוף את יומנו, זה גם חלק מהדברים שאסורים לפי החוק. זה שלקחו את זה, זאת בעיה. שנית, יומן, כפי שאמרתי, לא משקף פגישות בפועל. שלוש, זה לא היומן אלא זאת ראיה נגזרת של מישהו שהסתכל וכותב וכולי. אלה הרזרבציות שם. שלא ישמע לרגע שאנחנו מוותרים על איזושהי...

כב' השופט ע' שחם: רואים את זה על פניו, שזה מסמך נגזר.

עו"ד עמית חדד: עוד משהו כבודכם, ואני מקווה שכבודכם לא יופתע מדי, חברי אמר שהדס, לא רואים את הכניסות שלה. הוא צודק כי לא חיפשו את הדס. לפי מה שאנחנו רואים בחומר שנמסר לנו, את הדס לא חיפשו. אז אומרים לכבודכם שיש אפס כניסות של הדס. זה בסדר. דרך אגב, גם יאיר נתניהו לא נכנס. לא חיפשו אותו.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: ב-3013..., יש לנו למשל את מר מילצ'ן שלוש פעמים. אני מניחה שאין מחלוקת שהוא היה שם יותר פעמים.

עו"ד עמית חדד: אנחנו נשאל את מר מילצ'ן כמה פעמים. כבודכם עוד לא ראה את ההודעה של מר מילצ'ן. אין מחלוקת, יש מחלוקת, נקרא מה הוא אומר כמה פעמים הוא היה. ושוב, כבודכם, אני אמרתי ואני חוזר ואומר שאני לא טוען, אני לא אומר שזה חד, חד, חד ערכי. לא אומר את זה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: האלה אם זה לא מה שהעד הבין.

עו"ד עמית חדד: אני אמרתי.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: ההתנגדות היא, אם הבנתי נכון, כי אומרת המאשימה שכאשר אומרים לעד שזה מה שמערכת האבטחה אומרת, הוא כזה ראה וקדש והוא יחשוב שאם זאת מערכת האבטחה, זה הכול.

עו"ד עמית חדד: אבל גברתי, יכולנו לסיים את הוויכוח הזה מזמן. אמרתי. בית המשפט הציע ואני אמרתי בעקבות ההצעה של בית המשפט שאנחנו נשאל את זה עם רזרבציה שאומרת שזה הנתון הזה, דע לך, אני לא טוען שזה נתון קונקלוסיבי שהוא חד חד-ערכי.

עו"ד אלון גילדין: המילה חד חד-ערכי לא כל כך בהירה לעד.

עו"ד עמית חדד: תבחר מילה אחרת.

כב' השופט מ' בר עם: מר גילדין, אדוני דחה את כל מה שהוא רוצה.

עו"ד אלון גילדין: אדוני צודק. רק רציתי לומר שהוא לא יודע מה זה קונקלוסיבי.

עו"ד עמית חדד: אני אומר לך שאני לא בטוח.

עו"ד אלון גילדין: לא אומר שזה נתון ודאי.

עו"ד עמית חדד: אני לא אומר שזה נתון ודאי.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: זה נתון חלקי.

עו"ד עמית חדד: לא, לא חלקי. אתה הצעת לא ודאי. גברתי, התביעה הציעה לא ודאי. אני לא אומר שזה חלקי. אני לא אומר שזה לא חלקי. המילה חלקי, גם היא מטעה.

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> הוא לא בהכרח מלא.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> הוא לא בהכרח מלא. מקבל.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> הוא לא בהכרח מלא.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> הוא בהכרח עדיף, דרך אגב, על השערות, על ..., על היעדר איכונים וכולי. הוא בוודאי עדיף מאשר השערות בטן על כמה היה או לא היה. זה ודאי עדיף.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> בהמשך משקל קבילות.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> כן, נכון.

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> עו"ד חדד, רק כדי לדייק. אמרתי 19 פגישות ביומן. בשלוש מתוך ה-19 רשום יאיר עם פאקר. יכול להיות שזה לא לבנימין נתניהו. שלוש מתוך ה-19.

<u>כב' השופט ע' שחם:</u> בסדר גמור. אנחנו לא בשלב של קביעת...

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אם אנחנו לא רוצים להטעות, שהקהל הקדוש לא יחשוב, יש הרבה פגישות שם שהן גם עם מר נתניהו. יש פגישות שבוטלו. הטענה של חברי היא פשוט שגויה.

<u>כב' השופט ע' שחם:</u> מר חדד, אנחנו מבינים. יומן ופגישות בפועל, לא בהכרח זהה. איפה העד?

<u>עו"ד עמית חדד:</u> זאת שאלת השאלות וחידת כל החידות.

<u>המשך חקירת עו"ד חדד את העד יונתן חסון:</u>

ש. אני אומר לך שלפי דוח הכניסות שלך לבלפור, שהוא לא בהכרח מלא, בסדר?

ת. אוקיי.

ש. אני לא יודע אם הוא מלא, אבל הוא לא בהכרח מלא, אנחנו רואים כשאתה נכנסת לבלפור ב-28 ביוני 2015, ה-9 בפברואר 2016, ב-2 במרס 2016 וב-2 ביוני 2016.

ת. וכל השנים האלה לא הייתי בבלפור.

ש. זה מה שאנחנו רואים כאן. אנחנו רואים גם שזה מתאים למה שסיפרת בחקירה. למשל, אתה סיפרת על ביקור של מריה קארי. אני אומר לך, בלי להראות לך עכשיו מאיפה, אבל זה מתחת למכסה המנוע, שאנחנו רואים שזה היה ב-28 ביוני 2015. לא צריך להראות. אני מניח שאין כפירה

בדבר הזה, אם זה מופיע. גם סיפרת בחקירה שלך שהיית גם אחר כך. שאחרי האירוע הזה, היית חצי שנה אחר כך בבית ראש הממשלה והנה באמת אפשר לראות שיש ב-9 בפברואר 2016 עוד פגישה. אתה רואה? זה גם מתאים למה שאמרת בחקירה הראשונה שלך על הפעמיים.

עכשיו השאלה שלי היא כזאת, ושוב אני אומר לך, אני לא רוצה שחבריי יגידו שמטעים אותך חלילה, זה לאו דווקא בהכרח מלא. יכול להיות שיש חריגה כזאת או אחרת. איני יודע. אנחנו נבחן אותה.

ת. אוקיי.

ש. לאור מה שאני מראה לך עכשיו והעובדה שאתה חזרת בחקירה שלך ב-6 באוקטובר פעם אחר פעם אחר פעם אחר פעם, נדמה לי, על זה שהיית פעמיים עם פאקר בבית ראש הממשלה, האם עכשיו זה לא יותר מסתדר לך שהגרסה הזאת היא הנכונה ולא מה שאמרת כאן בבית המשפט?

ת. לא.

ש. לא. אז אתה עדיין אומר שזה היה 10 פעמים.

ת. כן.

ש. יש לך אולי עכשיו הסבר למה אמרת בחקירה שלך רק פעמיים? בחקירה שלך ב-6 באוקטובר?

ת. לא.

ש. מה שאמרת בחקירה שלך הוא לא נכון. זה מה שאתה אומר.

ת. שמה שכתוב זה לא נכון.

ש. אתה אומר שאמרת משהו שהוא לא כתוב?

ת. אני חושב שמשהו שם יצא מההקשר שלו.

ש. לשיטתך.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> למרות שזה חוזר שוב.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> כן. למרות שזה חוזר.

<u>מר יונתן חסון:</u> אני רק שואל לגבי הדוח שהראית לי האם מדובר על כניסה לרחוב או כניסה לבית.

ש. כניסה לרחוב.

ת. אוקיי.

ש. לפי מה שאנחנו מבינים.

עו"ד קרן צבירן - לצטר: איך אתה יודע את זה?

עו"ד עמית חדד: כי אני בדקתי. כי אני שאלתי.

עו"ד קרן צבירן - לצטר: אנחנו עוד לא שמענו את העדים.

עו"ד עמית חדד: לטעמי. חבל על הזמן. להבנתי.

כב' השופט ע' שחם: בואו נעשה את זה קל. אנחנו פותחים כאן סוגריים בתוך סוגריים מיותרים.

כב' השופט מ' בר עם: זה לא בהכרח משקף. יתכן שזה לא מלא, כפי שנאמר. המסמך הוצג כדי לשמוע את אדוני. אדוני עומד על גרסתו כפי שניתנה קודם. אדוני השיב. נתקדם.

עו"ד עמית חדד: זה מה שאני עושה.

רק תאשר לי בבקשה. את הנייר הזה לא ראית מעולם, נכון?

מר יונתן חסון: מה שהצגת?

ש. כן.

ת. כן, מעולם.

ש. בחקירה שלך לא הציגו לך את דוח הכניסות שלך לבלפור.

ת. כלום.

ש. גם לא יומנים עם אף אחד.

ת. כלום.

ש. גם לא איכונים. אם אנחנו כבר מדברים על הביקור של גברת קארי, אתה זוכר את הביקור הזה?

ת. פחות או יותר.

ש. את היית בו, לפי מה שאני רואה. נכנסת ביום הזה.

ת. אני לא יודע על מה אתה מדבר. מתוך הביקור שאני זוכר. אה, זה שהיא הגיעה לארץ? כן, ברור שאני זוכר.
ש. כמה פעמים היא הגיעה לארץ, הגברת קארי?
ת. אם אני זוכר נכון, פעמיים. פעם אחת לביקור ופעם אחת להופעה.
ש. וגם אז אני מניח שאתה היית מעורב בנושא הזה. כלומר, הסעת, הבאת. עבדת אצל פאקר.
ת. נכון.
ש. הוא היה בן הזוג שלה.
ת. נכון.
ש. היא לא מגיעה לבד, נכון? היא מגיעה עם פמליה. המון אנשים.
ת. כן.
ש. גם כשגברת קארי הייתה, אתה הסעת את מר פאקר.
ת. נכון.
ש. והסעת אז את שניהם או שהיא נוסעת בנפרד? או שאתה לא זוכר.
ת. אני לא זוכר ספציפית איך ההגעה לבלפור הייתה באותו יום.
ש. ולא לבלפור? אני מניח שהיא גם טיילה פה קצת בארץ הקודש.
ת. כן, אבל לטיולים אני לא הצטרפתי.
ש. באירוע שהיה אצל מילצ'ן עשו חגיגה לכבוד ההגעה של הגברת קארי. אתה היית?
ת. כן.
ש. וגם זה היה אירוע מכובד. גדול.
ת. כן.
ש. אתה נכחת בפנים או שחיכית בחוץ?
ת. לא, לא. הייתי במתחם.
ש. ואתה זוכר אם הבת של מילצ'ן הייתה באירוע?

ת. לא זוכר.

ש. אתה זוכר מי היה? אם אתה לא זוכר, אז לא.

ת. היה ארנון, אמנדה, ג'יימס.

ש. אורחים אחרים. זמרת בינלאומית. הגיעו. הפמליות של כל אחד מהם וכולי.

ת. יכול להיות שהיו עוד אורחים נוספים. אני לא זוכר.

ש. בסדר. נמשיך. אתה אמרת כאן שהיו 20 נסיעות של פאקר למר נתניהו. בחקירה שלך אמרת שתיים, כמו שהראיתי לך. הראיתי לך את דוח הכניסות שלך. אתה יודע להגיד לי מתי היו הנסיעות שלך? מתי יצאו הנסיעות? היו תאריכים, מועדים?

ת. לא.

__עו"ד אלון גילדין:__ אתה שואל אבל לא אומר 10 עד 12.

__עו"ד עמית חדד:__ הוא אמר 10. שאלתי אותו אחר כך 10? הוא אמר כן. אבל תסתכלו בפרוטוקול. 10, 10 עד 12. אתה זוכר מתי הם היו?

ת. לא. זה פרוס לאורך השנים שהוא היה כאן בארץ.

ש. אתה זוכר מתי? בערך.

ת. יש את האירוע שהוא היה עם מריה קארי, יש אירוע שהוא היה עם עוד שדרן ספורט אוסטרלי, יש אירוע שהוא היה עם ארנון

ש. שזה אותו אירוע, דרך אגב, אבל לא משנה. אתה יודע להגיד תאריכים, מועדים?

ת. לא. תאריכים אני לא יודע להגיד לך. יש גם אירועים שהוא היה שם לבד.

ש. אתה יודע להגיד איך נסעת, דרך איזה כביש, משהו? אתה זוכר את האירועים האלה? יש לך זיכרון חי שלהם?

ת. לרוב תמיד נסעתי - - -

ש. השאלה אם אתה זוכר. לא לרוב. אתה זוכר את הדברים או שאתה מדבר על דרך ההשערה וההערכה כמו שאמרת?

ת. הדרך שנסעתי לירושלים?

ש. על בכלל. על האירועים האלה.

ת. חוץ מזה שאני מביא אותו לשם

ש. לא. אין לך זיכרון חי של כל הנסיעות, נכון? אתה שיערת, כמו שאמרת לי קודם.

ת. נכון.

ש. בסדר. נמשיך. בכל מקרה, ביחס לפגישות, יהא מספרן אשר יהא, לשיטתך, אתה אישרת שמדובר בפגישות חבריות. נכון? בין ראש הממשלה לבין מר פאקר.

ת. כן.

ש. שואלים אותך בחקירה ב-6 באוקטובר 2016, בגיליון 4, שורה 79: "ידוע לך במה עסקו הפגישות של פאקר בבית ראש הממשלה"? אתה אומר: "חוץ מפגישות חברות, לפי דעתי לא היה מעורב שום ביזנס או תרומה". נכון?

ת. כן, זה לפי דעתי. זה לא שאיזה מישהו שיתף אותי.

ש. כל החקירה הזאת היא לפי ידיעתך ולפי דעתך. בסדר?

ת. כן.

ש. אתה מעיד כאן. לא אנשים אחרים. בסדר.

ת. כן.

ש. אין לך מה לדאוג מהעניין הזה. דרך אגב, על מה אתה מספר פה, על איזה פגישה אתה מספר? הפגישה היחידה שאנחנו מכירים או אחת מהשתיים שאנחנו מכירים כי אחת מהפגישות, פאקר היה עם בת הזוג שלו מריה קארי. נכון?

ת. כן.

ש. זה לפי ידיעתך אופי הפגישות.

ת. כן.

ש. תאשר לי בבקשה שאתה מעולם לא שמעת ממר נתניהו בקשה שהוא מפנה למר פאקר להביא לו משהו, לא להביא לו משהו.
ת. לא שמעתי מעולם.
ש. לא שמעת. שאלה אותך חברתי בחקירה הראשית, אתה אמרת שמר פאקר כשהוא הגיע לבית ראש הממשלה, הוא הביא איתו שמפניות, סיגרים. כך אמרת.
ת. נכון.
ש. אבל זה היה ביוזמתו של מר פאקר כשהוא בא להתארח, נכון?
ת. כן.
ש. הוא גם הביא יין למשל לארוחת הערב. נכון?
ת. כן. הוא הביא את היין.
ש. כי הוא שותה יין גם. גם הייתה ארוחה. ישבו, אכלו. נכון? התארחו שם.
ת. חלק מהפגישות היו ארוחה בפנים. כן.
ש. כשמריה קארי הייתה?
ת. אני לא יודע להגיד לך. הגיוני שכן.
ש. זה גם מתיישב עם האופי החברי של פאקר, הוא מגיע לבית, אז הוא מביא איתו מתנה קטנה. נכון?
ת. לו ולארנון.
ש. אתה אמרת במשטרה שהיו מקרים שפאקר ומילצ'ן הגיעו בלי שמפניה או סיגרים לבית ראש הממשלה. שיכול להיות מקרים כאלה. אני שואל אותך, בלי אתה אמרת. יכול להיות שהם הגיעו?
ת. יכול להיות שזה מקרה בודד.
ש. מקרה בודד. יכול להיות שזה יותר ממקרה בודד?
ת. לא.
ש. מקרה בודד לכל אחד? מקרה בודד לשניהם?

ת. הייתי מגביל את זה לשניים לכל אחד מהם.

ש. בסדר.

נעשה הפסקה קטנה. אנחנו רוצים לראות מה בהמשך.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: בסדר.

ה פ ס ק ה

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אנחנו ממשיכים.

עו"ד עמית חדד: נדבר רגע על הבית של מר פאקר בקיסריה. הבית בקיסריה, אמרת לי, הוא מאפריל 2016. נכון?

ת. כן.

ש. אפריל? מאי? מתי בערך?

ת. לא זוכר חודש ספציפי.

ש. זאת הסביבה.

ת. כנראה. משהו כזה.

ש. מתחילת החקירות מר נתניהו לא הגיע להתארח בביתו של מר פאקר, נכון? בקיסריה. למיטב ידיעתך.

ת. נכון.

ש. אתה נחקר לראשונה באוקטובר.

ת. כן.

ש. בחקירה שלך מיום ה-6 באוקטובר 2016, בגיליון 4, שאלו אותך כמה פעמים מר נתניהו הגיע לבית בקיסריה כדי לשחות כשמר פאקר לא היה בבית. "האם בעת שפאקר לא נמצא בארץ מישהו עושה שימוש או מתאכסן בבית בקיסריה או בדירה ברויאל ביץ'"? זאת שורה 71. תשובה: "חוץ ממה

שסיפרתי לך בעל פה על יאיר נתניהו, לא. ראש הממשלה בא לשחות פעמיים-שלוש בבריכה בבית בקיסריה. לפעמים בא לבד ולפעמים עם אשתו". זה מה שאמרת למשטרה.

ת. אוקיי.

ש. לא שיקרת.

ת. לא.

ש. זאת אומרת, לפי זה מר נתניהו התארח בבית כשפאקר לא נמצא פעמיים-שלוש. נכון?

ת. כן. בא לשחות.

ש. לא. שאלו אותך "האם בעת שפאקר לא נמצא בארץ מישהו עושה שימוש או מתאכסן בבית בקיסריה" ואתה אומר שלשחות זה פעמיים-שלוש אבל לא לשחות זה יותר?

ת. לא, כי הוא לא ביקור של שניהם שנמצאים שם.

ש. כשאתה אומר לפעמים בא לבד ולפעמים עם אשתו.

ת. תקריא לי שוב. לא הבנתי טוב.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> הוא בא בימים שמר פאקר לא נמצא.

<u>מר יונתן חסון:</u> כן.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> לכן זה הגיוני. זה רק בימים שהוא לא נמצא. נכון?

<u>מר יונתן חסון:</u> נכון.

<u>עו"ד קרן צבירן - לצטר:</u> תקריא לו.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אין בעיה. אני גם אקריא לו ואראה לו. מה-6 באוקטובר, גיליון 4, שורה 71. גם נציג אותה על הלוח ואם אתה רוצה תקבל גם עותק פיזי.

שורה 71: "האם בעת שפאקר לא נמצא בארץ מישהו עושה שימוש או מתאכסן בבית בקיסריה או בדירה ברויאל ביץ'?" תשובה: "חוץ ממה שסיפרתי לך בעל פה על יאיר, לא. ראש הממשלה בא לשחות פעמיים-שלוש בבריכה בבית בקיסריה. לפעמים ראש הממשלה בא לבד ולפעמים עם אשתו".

ת. אוקיי.

ש. נכון? מה שאמרת הוא נכון?

ת. כן.

ש. אחר כך שואלים אותך בגיליון 7: "האם ראש הממשלה התארח בביתו של פאקר בקיסריה"? התארח בבית בקיסריה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> באיזו שורה?

<u>עו"ד עמית חדד:</u> שורה 144, גברתי.

אתה עונה: "כן, שלוש-ארבע פעמים כשפאקר היה בבית וכמו שאמרתי – שזה מה שראינו קודם שאמרת – עוד שלוש או ארבע פעמים כשנכנס לבריכה כשפאקר לא היה". כלומר, זה כל האירוחים שלו. שלוש-ארבע פעמים כשפאקר בבית הוא היה בקיסריה, ושלוש או ארבע פעמים כשפאקר לא היה. נכון?

ת. נכון.

ש. אתה בביקורים שמר נתניהו מגיע ופאקר לא נמצא, אתה גם לא נמצא, נכון?

ת. לא בטוח.

ש. לפחות אתה לא נמצא בכל הפעמים. זה ודאי מה שאמרתי הוא נכון.

ת. נכון.

ש. אבל אתה אומר לא בטוח כי מה? כי יכול להיות שאתה נמצא?

ת. יכול להיות שבביקור אחד מהם לא הייתי.

ש. יכול להיות שרק באחד היית. אתה לא זוכר.

ת. פעמיים בטוח הייתי.

ש. אז יכול להיות שהיה עוד ביקור אחד או עוד שניים כשלא היית.

ת. נכון.

ש. אתה לא יודע לספר מתי היה כל ביקור, באיזה חודש.

ת. ממש לא.

ש. אתה לא יודע להגיד אם בכל ביקור מר נתניהו התכבד בקופסת סיגרים או לא התכבד. אתה לא היית שם בכל הביקורים. זה מה שאתה אומר.
ת. נכון. אני יכול להגיד רק ממה ששני סיפרה לי.
ש. רק ממה ששני סיפרה לך. היא תעיד כאן ונשמע אותה.
ת. בסדר.
ש. כשמר נתניהו מגיע לבקר את מר פאקר בקיסריה, אתה לא נמצא בפגישה ביניהם. נכון?
ת. נכון.
ש. אתה לא יודע על מה הם מדברים.
ת. לא יודע.
ש. אתה לא יודע מה הם עושים. אתה לא נמצא בפגישה.
ת. לפאקר בבית אין איזה חדר פגישות או משהו. אני פשוט רואה אותם יושבים בסלון, בחוץ.
ש. ואתה לא נמצא בסלון או בחוץ כשהם יושבים.
ת. בסביבת הבית.
ש. אתה לא שומע אותם.
ת. לא שומע אותם.
ש. אז זה לפחות מרחק שלא שומעים. זה ברור.
ת. כן.
ש. אתה נותן להם פרטיות. זה הגיוני.
ת. חד משמעית.
ש. אתה נשאלת אתמול האם פאקר עישן סיגרים ואני כתבתי מפיך שאתה השבת בשלילה, כאן בבית המשפט. האם פאקר עישן סיגרים?
ת. לא עישן.
ש. אתה גם אומר את זה עכשיו?

ת. כן.

ש. וזה מפתיע אותך שגם הדס אמרה שהוא לא עישן סיגרים?

ת. לא, כי מעולם לא ראינו אותו מעשן.

ש. ואם יש מישהו שאומר שהוא כן מעשן סיגרים, כשמגיעים אורחים. אז הוא משקר?

ת. כן.

ש. יש אחת בשם שני קוסקס. אמרנו שהיא אם הבית.

ת. נכון.

ש. היא נמצאת שם יותר ממך.

ת. נכון.

ש. בקיסריה, נכון?

ת. נכון.

ש. אין לה עוד תפקיד. זה התפקיד שלה. היא לא עובדת גם עבור מילצ'ן.

ת. לא.

ש. תראה מה היא אומרת. אני מקריא לך מעמוד 17 לתמליל החקירה שלה. זה תמליל שקיבלנו – אני אומר לכבודכם – רק לפני כמה ימים. אנחנו פתאום שמנו לב שזה לא קיים בחומר, כל החלק הזה נעדר מאיתנו.

__עו"ד אלון גילדין:__ תדייק, עורך דין חדד. עורך דין חדד פנה אלינו ואמר שבתמליל החקירה כתוב שהשעתיים הראשונות של החקירה שלה אינן ברורות ולכן המתמלל לא תמלל. עורך דין חדד פנה אלינו כדי שנבדוק ולכן אנחנו – המתמחות, לא אני אישית – הכנו תמליל של השעתיים כמיטב יכולתנו.

__עו"ד עמית חדד:__ תמללו שעתיים.

__עו"ד אלון גילדין:__ מה ששומעים, כדי להעביר, כדי שיהיה את מירב ה-... לשני הצדדים.

__עו"ד עמית חדד:__ כן, פתאום שעתיים של חקירה עם המון דברים שהם לטובת ההגנה, פתאום התגלו.

<u>עו״ד אלון גילדין:</u> ...

<u>עו״ד עמית חדד:</u> תן לי להמשיך. שמענו. בסדר. אני אמרתי. דיברתי על תמליל. לא דיברתי על ה-... בסדר. שעתיים.

שואלים את הגברת קוסקס שאלה: ״דרך אגב, ג׳יימס מעשן״? ״סיגריות הוא מעשן בעיקר״. ״סיגר הוא מעשן״? ״רק ליד אורחים הוא מעשן, כן, כאילו בקטע של אירוח״.

<u>מר יונתן חסון:</u> סיגריות?

ש. סיגרים. סיגרים הוא מעשן? רק ליד אורחים הוא מעשן, כן, כאילו בקטע של אירוח.

ת. אני מופתע מאוד ממה שהיא אמרה.

ש. חברה שלך מהתיכון.

ת. אני ממש מופתע ממה שהיא אמרה.

ש. בסדר. הוא מופתע. שמפניה ורודה?

ת. הוא לא שותה.

ש. הוא לא שותה.

ת. לא.

ש. זה אתה יודע.

ת. מעולם לא ראיתי אותו שותה.

ש. לא שותה. עכשיו מעולם לא ראית אותו שותה.

ת. אבל הייתי איתו מלא זמן.

<u>כב׳ השופט מ׳ בר עם:</u> גם על סיגרים הוא גם אומר שהוא לא ראה אותו מעשן.

<u>עו״ד עמית חדד:</u> הוא אמר בהתחלה שהוא לא מעשן. אחר כך הוא אמר שהוא לא ראה אותו מעשן. עובדים של מר פאקר שמעשנים?

<u>מר יונתן חסון:</u> לא ראיתי מעולם.

ש. בוא נדבר טיפה על הנוכחות שלך בקיסריה. זה חשוב. כשפאקר נמצא כאן, למעשה זה הבסיס שלו, בטח ממתי שהבית הפך להיות שמיש, נכון?
ת. כן.
ש. זאת אומרת, הוא ישן שם.
ת. כן.
ש. אתה ישן בבית.
ת. שלי.
ש. שלך.
ת. כן.
ש. בזמן שפאקר נמצא שם בלילה, אתה לא נמצא איתו.
ת. לא נמצא.
ש. אתה ממשיך לעבוד עבור מר מילצ'ן, נכון? בזמן הזה.
ת. כן.
ש. זאת אומרת שמר מילצ'ן, יש לו עניינים שלו והוא משלם לך שכר, אז אם הוא מבקש ממך לעשות דברים, אתה עושה עבורו את הדברים.
ת. נכון.
ש. אתה גם נמצא בבית ינאי בזמן הזה.
ת. נכון.
ש. מר פאקר מטבע הדברים, כמו ששאלת על טיולים וכולי, אמרת שיש גם דברים שהוא עושה לבד, עם מריה, עם אחרים. אתה לא עוטף אותו כל הזמן. נכון?
ת. אם שניהם נמצאים.
ש. כן, אם שניהם נמצאים.
ת. אז אני רץ בין שניהם.

ש. אתה רץ בין שניהם אבל בלילה אתה ממילא לא עם זה ולא עם זה.
ת. נכון.
ש. אתה יודע שלמילצ'ן ולפאקר יש המון ימים שהם היו כאן ביחד?
ת. נכון.
ש. אתה זוכר מי כל הצוות שמגיע עם מר פאקר או שאתה לא זוכר את כל השמות?
ת. אני זוכר את השמות.
ש. מי? מי למשל?
ת. יש את איאן מוריס
ש. קודם עדיף לענות ואז לראות אם זה הרבה. תאמין לי. זה כלל שסיגלתי לעצמי בחיים, אבל בוא תמשיך. איאן מוריס.
ת. יש את צ'אפי. יש את נטעלי. יש תקופה מסוימת בנוסף ללימור שהייתה השפית, הוא הביא שף מאוסטרליה. והיה בן טילי הסתובב איתו. והיה איזשהו רופא הוליסטי שהסתובב איתו איזו תקופה.
ש. איך אפשר בלי רופא הוליסטי.
ת. נכון. יכול להיות שהיו פה ושם עוד.
ש. היה גם גיא למשל. גיא ג'גלן.
ת. עורך הדין שלו. כן. אבל תקופה ממש קצרה. הוא כאילו לא כמוני.
ש. אתה צועק פחות מחלק אבל הוא
ת. הוא לא היה כאילו מלווה אישי שלו כמו שהם היו.
ש. והאנשים האלה עוטפים אותו כל הזמן, נמצאים איתו, אוכלים איתו, שותים איתו, רופא הוליסטי שהולך איתו לוודא שלא תוקפת אותו מחלה. נכון?
ת. כן.

ש. והיו גם אחרים, מטבע הדברים. אורחים אחרים, אנשים אחרים שהגיעו, אורחים מזדמנים שאולי אתה לא מכיר את שמם. וולסטריט ראינו. אולי כל מיני אחרים.

ת. נכון.

ש. אומר בן פיליס: אני הייתי מעשן שם בערבים, בלילה, הייתי מעשן. אתה לא יכול לסתור את זה. אתה לא היית שם בלילה.

ת. אני לא יכול לסתור את זה. אבל אני יכול להגיד את דעתי.

ש. דעתך לא רלוונטית. סליחה.

__**עו"ד אלון גילדין:**__ הוא רואה את האנשים האלה.

__**מר יונתן חסון:**__ אם אני מכיר את הבן אדם והבן אדם לא מעשן סיגרים וכל היום הוא עסוק בקמטים של הפנים שלו ומורח קרמים, זה רחוק מהדמיון שהבן אדם הזה מעשן.

__**עו"ד עמית חדד:**__ אני שמח שחברי התנגד כי קיבלנו עכשיו שיעור מאלף במי מעשן ומי לא מעשן. אני יודע, אם אני לא עוסק בעור פניי כל הזמן, אני יכול לעשן, אני מבין לשיטתך, ומי שעוסק בעור פניו לא מעשן. בסדר. נבחן את הדבר הזה. אני שמח שקיבלנו שיעור.

__**עו"ד עמית חדד:**__ ברשות כבודכם, עוד נושא קטן. אני יודע שכבר 3:00.

__**כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:**__ בסדר. אנחנו עד 3:30.

__**עו"ד עמית חדד:**__ דיברנו קצת על קיסריה. יכול להיות שעוד נחזור לזה בכל מיני דברים. אני קופץ כדי לסיים בנושאים. אתה זוכר מתי מר פאקר התחיל לשכור את הדירה שלו ברויאל ביץ?

__**מר יונתן חסון:**__ לא חודש ספציפי אבל כאילו אחרי מספר ביקורים בארץ, התחלנו לחפש לו את הדירה.

ש. אתה יודע באיזו שנה זה היה?

ת. הייתה לו את הדירה סביב שנה או משהו כזה, שנה וחצי אם אני לא טועה, לפני שהוא עבר לבית בקיסריה.

ש. זאת אומרת, ב-2015, לשיטתך, משהו כזה?

ת. כן. משהו כזה לפי דעתי.

ש. לשיטתך. בסדר. דרך אגב, בבית בקיסריה פאקר לא ישן לבד. נכון? ישנו איתו אנשים שלו וכולי. זה בית מידות. יש שם מקום. יש חדרים.
ת. כן.
ש. סיפרה הדס, כשאנחנו מדברים בדירה ברויאל ביץ', עוד כנראה לפני הבית בקיסריה, שגם היו ישנים שם גם אנשי צוות, גם כשהוא לא היה, גם כשפאקר לא היה בישראל. אתה מודע לזה? אתה יודע על זה?
ת. אני חושב שהצ'רמן שלו ישן כמה פעמים בדירה ברויאל ביץ'.
ש. וגם איאן ישן שם בדירה ברויאל ביץ'. אם אתה יודע, זה בסדר.
ת. לא רוצה להיות ספציפי.
ש. בוא נדבר לרגע על התקופה שפאקר כן נמצא שם בדירה ברויאל ביץ' ואתה מגיע לשם מטבע הדברים כי המעסיק שלך נמצא שם. נכון.
ת. נכון
ש. ואתה יודע שבתקופה הזאת – ולא ניכנס מדי לפרטיות – שותים אלכוהול בדירה, נכון?
ת. נכון.
ש. כמים. הרבה אלכוהול.
ת. כן, כן.
ש. ומעשנים סיגרים.
ת. לא ראיתי.
ש. לא ראית.
ת. לא ראיתי.
ש. אתה מסכים שיש יומידור בדירה ברויאל ביץ'?
ת. כן.
ש. וביומידור הזה יש סיגריות. נכון?

ת. נכון.

ש. והם הולכים ומתכלים וכל פעם ממלאים אותם בסיגרים חדשים. נכון?

ת. כן, אבל אני לא זוכר חוץ מקנייה אחת שמילאנו אותם, בהתחלה. אני לא זוכר עוד קנייה לשם.

ש. אתה לא זוכר שהיו סיגרים שעישנו אותם שם?

ת. לא.

ש. אפילו מספר לנו את זה בחקירות שלך למיטב זיכרוני.

ת. אני לא זוכר שעישנו שם סיגרים.

ש. תאשר לי שמר נתניהו לא היה בדירה הזאת אף פעם.

ת. מאשר.

ש. שמפניות גם קניתם לדירה הזאת, נכון?

ת. נכון.

ש. גם הגברת נתניהו מעולם לא הגיע לדירה ברויאל ביץ'. לא הייתה שם.

ת. נכון.

ש. תראה. כששואלים אות בחקירה שלך, דרך אגב, התפקיד שלך לבדוק אם יש מספיק מצרכים בדירה או שמישהו אחר עשה את זה?

ת. לא. אני בדקתי עד ששני הגיעה.

ש. לפעמים איאן לא אמר לך תקנה כך וכך וכך וכך וכך ונמתן לך הזמנות?

ת. יכול להיות שהוא עדכן אותי שחסר או משהו.

ש. ואז עשיתם את ההזמנות.

ת. כן.

ש. ואז אתה הזמנת את האלכוהול והסיגרים לדירה ברויאל ביץ' או שאיאן הזמין?

ת. לא, איאן לא הזמין. זה או שאני הזמנתי או שהדס הזמינה.

ש. בחקירה הראשונה שלך – הראיתי לך אותה היום כמה פעמים - הראיתי לך שעד גיליון 7 למעשה לא שאלו אותך בכלל על מתנות. שאלו אותך רק על דירה ברויאל ביץ' ועל יאיר. אתה הבנת מה החוקרים רוצים ממך כשמדברים איתך על יאיר ועל הדירה ברויאל ביץ'? מה מטריד אותם?

ת. לא. לא משהו מיוחד.

ש. לא משהו מיוחד.

ת. תיארתי לעצמי שהם יודעים שהוא היה שם.

ש. איזה עניין יש למשטרה איפה ישן הבן של ראש הממשלה, אבל זאת לא שאלה אליך. בחקירה שלך ב-6 באוקטובר, זאת דווקא כן שאלה אליך, אתה נשאל במפורש: מי הגיע להתארח בדירה רויאל ביץ'. אתה נשאל.

ת. כן.

ש. זה בגיליון 4, שורה 71. קודם קראנו את זה אבל הפעם הדגש הוא על חלק אחר בתשובה. "האם בעת שפאקר לא נמצא בארץ, מישהו עושה שימוש או מתאכסן בבית בקיסריה או בדירה ברויאל ביץ'"?. שואל אותך שאלה כללית. נכון?

ת. כן.

ש. האם בזמן שפאקר לא פה, מישהו מתאכסן או עושה שימוש או ברויאל ביץ' או בקיסריה. נכון?

ת. כן.

ש. כך הבנת את השאלה.

__*כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:*__ לאיפה אתה מפנה אותו ?

__*עו"ד עמית חדד:*__ אמרתי. גיליון 4, שורה 71.

נכון? כך הבנת את השאלה.

ת. נכון.

ש. זאת שאלה כללית על כל אדם שבעולם שהוא לא פאקר שעושה שימוש . נכון?

ת. כן.

ש. בוא נראה מה אתה אומר. תשובה: "חוץ ממה שסיפרתי לך בעל פה על יאיר נתניהו – לא". נכון?

ת. אוקיי.

ש. זה מה שאמרת.

ת. אם זה מה שכתוב. כן.

ש. זאת אומרת, שאלו אותך על עוד מישהו שעשה שימוש, אמרת רק יאיר. נכון?

ת. כן.

ש. שואלים אותך עוד, באופן יותר ספציפי, בגיליון 6, שורות 127-133, באותה חקירה. שאלה: "האם היו אנשים נוספים פרט ליאיר נתניהו שעשו שימוש בדירה של פאקר ברויאל ביץ'?" ומה אתה עונה? "לא שאני יודע, חוץ מעובדי החברה של פאקר שנקראת CTH במקרים שהם היו מגיעים לארץ, במקום לקחת חדר במלון, הם היו משתמשים בדירה".

ת. אוקיי.

ש. זה מה שאתה אומר. אתה גם נותן שמות. העובדים שהיו זה רוב ברנקין יו"ר החברה. לא נראה לי שהזכרת אותו קודם. פיטר רוד שמתעסק במערכות אוטו-וידאו, גם אותו לא הזכרת. אמרתי לך שצריך להיזהר. לזכור שזוכרים הכול. חוץ מהם לא היה עוד מישהו ששהה בדירה. כך אתה אומר. נכון?

ת. כן.

ש. "הם מעולם לא ישנו בדירה. הם רק השתמשו בה לכמה שעות". כך אמרת. נכון?

ת. כן.

ש. זה מוזר כי במקום לקחת חדר במלון, הם לא ישנים בדירה. תשובה קצת סתומה.

ת. זה לא עניין שלי.

ש. דרך אגב, כמה פעמים רוב ברנקין התארח בדירה הזאת?

ת. כמה פעמים הוא ישן בה?

ש. כן.

ת. לא יודע להגיד לך.

ש. כמה פעמים בערך הוא ישן שם? פעם, פעמיים, חמש, עשר, עשרים?

ת. אני לא יודע אם להגיד זוכר זה פעמיים. אבל יכול להיות שיש דברים שאני לא ראיתי.

ש. פעמיים הוא ישן. אוקיי. כמה פעמים ישן שם פיטר רוט?

ת. אני לא חושב שהוא ישן שם מעולם.

ש. ואיאן, כמה פעמים הוא ישן שם?

ת. ישן, אבל אני לא יודע כמה.

ש. איאן התארח שם בלי לישון?

ת. הוא לא התארח שם. הוא כאילו היה עם ג'יימס וג'יימס נגיד נסע לפניו, אז הוא נשאר שם את הלילה או שהוא הגיע לפני.

ש. ומטבע הדברים מי שנמצא שם משתמש במתקני הדירה, צורך אלכוהול, עושה הכול. נוהג בבית. ג'יימס הוא אדם רחב יד. נכון?

ת. כל אחד עשה את מה שהוא עשה.

ש. אתה יודע, כששאלו את הדס בחקירה שלה מה-6 באוקטובר 2016, גיליון 4, שורה 74, " האם יש מבקרים בדירה כשג'יימס פאקר לא נמצא בארץ"? והיא עונה: "יאיר נתניהו מגיע לדירה". כמוך. רק יאיר. אתה רואה?

ת. אוקיי.

ש. גם אתה וגם הדס מספרים רק על יאיר.

ת. אבל אמרתי לך גם על העובדים.

ש. לא. אחר כך. אחר כך אתה אומר שיש עובדים שלא ישנו. עכשיו אמרת שהם כן ישנו, אבל זה לא משנה. באמת לא משנה. אתה והיא מספרים שהם אורחים שהם לפחות לא ב-CPH לבד מיאיר נתניהו. נכון?
ת. כן.
ש. אני מניח שאתה מכיר את הביקורים של יוסי כהן בדירה ברויאל ביץ'. נכון?
ת. נכון.
ש. אתה אפילו יודע שהוא היה מעשן שם, היית צריך לפעמים למלא סיגרים אחר כך. כמה פעמים ראית את יוסי כהן בדירה?
ת. מגיע ללון שם?
ש. לא ללון. לא שאלו אותך על ללון.
ת. אני ראיתי אותו רק בפגישות עם פאקר.
ש. כמה פעמים? ראיתי אותו רק בפגישות עם פאקר?
ת. רק בפגישות עם פאקר.
ש. לא ראית אותו לבד?
ת. לא.
ש. ידעת שהוא מגיע גם לבד לדירה?
ת. כן.
ש. שאלה. אם ידעת שהוא מגיע לבד להשתמש בבית, יש גם מקרה שאתה נתת מפתח וכולי אבל לא נזכיר
ת. לא לבית ברויאל ביץ'.
ש. אם צריך, אנחנו נראה. בכל מקרה, די בזה שאתה אומר שאתה ידעת שהוא מגיע. אני לא רוצה להיכנס לאינס אנד אאוט. אם ידעת שהוא מגיע, למה כששאלו אותך מי עשה שימוש, אמרת

יאיר נתניהו ו לא הזכרת את יוסי כהן? שאלו אותך עוד הפעם את השאלה האת, לא הזכרת את יוסי כהן אלא הזכרת רק את יאיר נתניהו.

ת. כי אני מעולם לא ראיתי את יוסי כהן שם לבד. יאיר נתניהו, אני הגעתי לפתוח לו וגם פגשתי אותו.

<u>קריאה:</u> פעם אחת...

<u>עו"ד עמית חדד:</u> כמה פעמים פתחת ליאיר נתניהו את הבית?

<u>מר יונתן חסון:</u> פעם אחת, בפעם הראשונה.

ש. אמרת עכשיו שאתה ידעת שיוסי כהן מגיע לבית. נכון? אמרת את זה עכשיו.

ת. ידעתי כי אמרו לי. אני לא ידעתי כי אני ראיתי, כי אני תרמתי וזה.

ש. אתה רוצה להגיד לי שבחקירות שלך במשטרה אתה ידעת להבחין בין עדות שמיעה על דברים שאמרו לך לבין דברים שלא אמרו לך וראית בעיניים?

ת. אני חיפשתי לענות על דברים שאני יודע בוודאות.

ש. כי יש אין סוף דברים שאתה סיפרת במשטרה. כששואלים אותך על מקור הידיעה, אתה אומר: הדס אמרה לי. אין סוף דברים. הגשנו את זה ביחד, דיברנו בחקירה הראשית על הדברים האלו. אין סוף. על דברים שהדס אמרה לך, שהדס אמרה לך או שמישהו אחר אמר לך, אבל כמעט כל העדות שלך היא דברים שאמרו לך.

מה שמפתיע אותי זה למה בנקודה הזאת – באופן מקרי, גם אתה וגם הדס, שניכם לא מספרים על יוסי כהן. היא כן ראתה אותו, בוודאי. למה לא סיפרת על יוסי?

ת. אין לי סיבה קונקרטית

ש. הייתה סיבה שאולי חשבת שלא צריך לספר עליו? מישהו אמר לכם לא לספר על יוסי כהן?

ת. לא.

ש. אף אחד לא הנחה אותך.

ת. לא.

ש. זה מקרה.

ת. מה מקרה?

ש. ששניכם לא סיפרתם.

ת. אני לא יודע מה היא אמרה.

ש. אתה לא יודע. בטח.

הדס גם סיפרה שהיו טייסים ירדנים שהתארחו בדירה ברויאל ביץ'. טייסים של חברת מסוקים ירדנים.

ת. טייסים ירדנים?

ש. מה אני יכול לעשות? חקירה של הדס, 4 באוקטובר 2017, עמוד 63, שורה 26. "לדעת שבתל אביב יש קופסה עם תפזורת גם אבל זה לא עבורו. היא אומרת שהסיגרים הם לא עבור מר נתניהו, זה מבקרים אחרים בדירה. זה חברת מסוקים ירדנית. אם זה היה... זה היה ירדני". היא אומרת שהיו טייסים מחברת מסוקים ירדנית.

<u>עו"ד קרן צבירן - לצטר:</u> שנייה. תן לנו לבדוק.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אין בעיה. אתה יודע שהיו שם טייסים ירדנים?

<u>מר יונתן חסון:</u> לא.

ש. בסדר. אתה יודע על עוד מישהו שהתארח בדירה עכשיו, אחרי מה שדיברנו?

ת. לא.

ש. למשל שני מספרת שגם מישהו בשם ג'ורדן בלפופ מ-וולסטריט התארח גם בדירה

ת. אבל זה עם ג'יימס.

ש. לא. גם בלי ג'יימס. באותו זמן ג'יימס היה בבית בקיסריה.

ת. אני לא זוכר אם הוא ישן שם בדירה או ישן בחדר במלון ברויאל ביץ' וג'יימס היה בדירה ברויאל ביץ'.

ש. אתה לא זוכר.

ת. לא.

ש. אתה מכיר מתנות שג'יימס נתן למר יוסי כהן?

ת. מכיר ממה ששמעתי.

ש. לא נרחיב. גם מר כהן היה מגיע לבית בקיסריה, נכון?

ת. כן.

ש. וכשהוא היה מגיע, גם שם הוא היה מעשן סיגרים, נכון?

ת. כן.

ש. ומי שעוד הגיע אל פאקר בקיסריה, היו עוד אורחים שהגיעו אליו, נכון?

ת. היו. כן.

ש. למשל ארי שביט הגיע.

ת. נכון.

ש. מי עוד הגיע שאתה זוכר?

ת. לא יודע. היו כל מיני.

ש. נדמה לי גברתי שאפשר לסיים להיום.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> בסדר.

<u>כב' השופט מ' בר עם:</u> מה מצבנו , מר חדד?

<u>עו"ד עמית חדד:</u> שפיר. אנחנו לא נגרע מהחקירה הנגדית דברים שהם חשובים. אנחנו פחות נעמוד על רגלינו האחוריות. שמענו את בית המשפט, נעשה מאמץ לסיים. שמענו את בית המשפט. אם לא נצליח, אז לא נצליח אבל בהחלט לוקחים את הדברים לתשומת לב. אני חושב שכבודכם גם רואה את זה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> המדינה תדאג לעד נוסף, עד/עדה נוספים ליום שני.

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופטים רבקה פרידמן – פלדמן, משה בר – עם, עודד שחם

ת"פ 67104-01-20 מדינת ישראל נ' נתניהו ואח' **25 אוקטובר 2022**

עו"ד אלון גילדין: מי שאמורה להעיד זאת גברת שני קוסקס. אני לא מניח שעד אחר יוכל להעיד ביום שני. אמרנו לה שהיא צריכה להגיע ביום רביעי כי זה הזמן שהעריך חברי. אני אבדוק איתה ואני אתן תשובה לבית המשפט מחר בבוקר. אני אעשה מאמץ.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: תעשו. צריכים להיות ערוכים למקרים כאלה.

עו"ד עמית חדד: אנחנו יכולים לחקור גם את יום שני. זאת לא הבעיה. אנחנו מוצאים איזשהו קושי בזה שערב הבחירות תהיה חקירה ראשית. כבודכם ראה, ראינו את הכותרות בחקירה הראשית, אחר כך הולכים לחקירה נגדית ורואים שבית ריק. יש עם זה קושי מסוים. לכן ביקשנו וכבודכם לפחות אמר שהוא ישקול. אפשר עוד להמשיך לשקול את זה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: לא. אנחנו לא אמרנו שנשקול. אדוני אמר.

עו"ד עמית חדד: אני אמרתי. נכון. אני ביקשתי, גם לא אמרתי. אני רק יודע לבקש מבית המשפט.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אנחנו מקיימים את הדיונים כסדרם.

עו"ד עמית חדד: אמרתי. מה שכבודכם יקבע, אנחנו נעשה ונשמע.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אנחנו נראה אתכם מחר בבוקר.

עו"ד עמית חדד: בעזרת השם. תודה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: תודה.

הדיון הסתיים

הוקלד על ידי דקל חמד